



کلمات قصار
امام خمینی (ره)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کلمات قصار امام خمینی (ره)

نویسنده:

امام خمینی (ره)

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۰	کلمات قصار امام خمینی (ره)
۱۰	مشخصات کتاب
۱۰	خداشناسی و عبودیت
۱۱	انبیای الهی
۱۲	دین اسلام
۱۳	حفظ اسلام
۱۴	تبلیغ اسلام
۱۴	اسلامخواهی
۱۵	اسلام و عمل ما
۱۷	قرآن
۱۷	تشیع
۱۸	معصومین (ع)
۱۸	معاد و قیامت
۱۸	ادای تکلیف
۱۹	نماز
۱۹	دعا و مناجات
۱۹	مسجد
۲۰	حج
۲۱	محرم و عاشورا
۲۱	شهادت و شهید
۲۳	خودسازی و مبارزه با نفس
۲۴	ایمان و ارزشهای معنوی

۲۴	تقوا ملاک برتری
۲۴	اخلاص
۲۵	اخلاق پسندیده
۲۵	اعتماد به نفس
۲۵	قناعت و ساده زیستی
۲۵	صبر
۲۵	توبه
۲۶	حب نفس و هواهای نفسانی
۲۶	دنیا دوستی و قدرت طلبی
۲۷	خودبینی و خودخواهی
۲۷	عیبجویی
۲۷	غفلت
۲۸	یاس و ناامیدی
۲۸	مفسد و انحرافات اجتماعی
۲۸	امر به معروف و نهی از منکر
۲۸	نفاق و منافقین
۲۹	قیام لله
۲۹	دعوت به قیام
۲۹	مستضعفین بپاخیزید!
۳۰	مبارزه با ظلم و ظلم پذیری
۳۰	انقلاب اسلامی
۳۱	پیروزی و عوامل آن
۳۲	ایام الله
۳۳	وحدت و برادری

اختلاف و تفرقه	۳۴
آزادی	۳۵
استقلال و نفی وابستگی	۳۵
حکومت اسلامی	۳۶
ولایت فقیه	۳۷
جایگاه و نقش مردم	۳۷
حضور مردم در صحنه	۳۸
ملت بزرگ	۳۸
حفظ نظام و استمرار نهضت	۳۸
ملی گرایی	۳۹
احزاب و حزب گرایی	۳۹
نظم و قانون	۴۰
شورای نگهبان	۴۰
انتخابات و مجلس	۴۱
قوه قضائیه و قضات	۴۲
دولت و دولتمردان	۴۳
سیاست خارجی	۴۴
وزارت امور خارجه و سفارتخانه ها	۴۵
دولتهای کشورهای مسلمان	۴۵
قدس و فلسطین	۴۵
رژیم اشغالگر قدس (اسرائیل)	۴۶
آفریقای جنوبی	۴۶
مستکبرین و ابرقدرتها	۴۷
ماهیت دولت آمریکا	۴۷

مبارزه با آمریکا	۴۸
رابطه با آمریکا	۴۸
غرب و غربزدگی	۴۸
مشرق زمین	۴۹
کمونیسم	۴۹
سازمانهای بین المللی و حقوق بشر	۴۹
جنگ و دفاع	۴۹
جنگ تحمیلی عراق علیه ایران	۵۰
روابط و ضوابط	۵۰
بسیج	۵۰
سپاه پاسداران	۵۱
ارتش	۵۱
جهاد سازندگی	۵۲
انسان شناسی	۵۲
فرهنگ و تمدن	۵۲
تاریخ	۵۳
تبلیغات	۵۳
رسانه های گروهی	۵۳
رسالت قلم	۵۴
هنر	۵۴
ورزش	۵۴
تعلیم و تربیت	۵۴
علم و عالم	۵۵
منزلت روحانیت و حوزه های علمیه	۵۶

۵۷	وظایف و مسئولیت‌های روحانیت
۵۹	فقه سنتی و اجتهاد جواهری
۵۹	تجرب‌گرایان و روحانی نمایان
۵۹	دانشگاه و دانشگاهیان
۶۰	پیوند حوزه و دانشگاه
۶۱	معلم
۶۱	سواد آموزی
۶۱	انجمن‌های اسلامی
۶۲	نقش زن در اجتماع
۶۲	حقوق زن
۶۳	روز زن
۶۳	مقام مادر
۶۳	یاوران انقلاب (خانواده شهداء، جانبازان ، آزادگان)
۶۴	جوانان و نوجوانان
۶۵	عدالت اجتماعی
۶۵	حمایت از مستضعفان و محرومان
۶۶	کاخ نشینان و کوخ نشینان
۶۶	کار و کارگر
۶۶	کشاورزی
۶۷	بازار و سرمایه
۶۷	بازگشت متخصصان به کشور
۶۷	امام خمینی (ره)
۶۸	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

کلمات قصار امام خمینی (ره)

مشخصات کتاب

سرشناسه: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰ عنوان و نام پدیدآور: کلمات قصار امام خمینی (ره) // امام خمینی (ره).
 مشخصات نشر دیجیتالی: اصفهان: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان ۱۳۹۰. مشخصات ظاهری: نرم افزار تلفن همراه و رایانه
 موضوع: کلمات قصار

خداشناسی و عبودیت

غیر حق تعالی نور نیست ، همه ظلمتند. ما از خدا هستیم همه. همه عالم از خداست ، جلوه خداست ، و همه عالم به سوی او برخواهد گشت. تمام مقاصد انبیا برگشتش به یک کلمه است و آن ، معرفت الله. آرمان اصلی وحی این بوده است که برای بشر معرفت ایجاد کند. بیشتر ناله اولیا ، از درد فراق و جدایی از محبوب است و کرامت او. تمام کمالاتی که برای اولیای خدا و انبیای خدا حاصل شده است از این دل کردن از غیر ، و بستن به اوست. آن چیزی که انسان را به ضیافتگاه خدا راه می دهد این است که غیر خدا را کنارگذارد ، و این برای هر کس میسر نیست. خودتان را متصل کنید به این دریا ، دریای الوهیت ، دریای نبوت ، دریای قرآن کریم. بدان که شکر نعمتهای ظاهره و باطنه حق تعالی ، یکی از وظایف لازمه عبودیت و بندگی است که هر کسی به قدر مقدور باید قیام به آن نماید ، گرچه از عهده شکر حق تعالی ، احدی از مخلوقات بر نمی آید. پر واضح است که تسبیح و تقدیس و ثنای حق تعالی ، مستلزم علم و معرفت به مقام مقدس حق ، و صفات جلال و جمال است ، و بدون هیچ گونه معرفتی و علمی متحقق نشود. از آداب عبودیت این است که جز قدرت حق ، قدرتی را نپذیرند ، و جز ثنای حق ، و آن که از اولیای حق است ، ثنای کسی را نگویند. اصل تمجید ، برای غیر خدا واقع نمی شود ، حتی شما که از یک گل تعریف می کنید ، از یک سیب تمجید می کنید ، این تمجید خداست. مطمئن باشید که اگر کارهایتان از الوهیت سرچشمه نگیرد ، و از وحدت اسلامی بیرون بروید ، مخدول می شوید. اگر اغراض الهی داشتید ، مادی هم دنبالش هست ، اما این مادی ، دیگر الهی شده است. تشخیص معیار الهی از شیطانی آن است که پس از مراجعه به خود ، بباید که آنچه که او می خواهد ، نفس عمل است ، گرچه این کار را دیگری انجام دهد. توجه به خدا و هجرت از خود به خدا - که بزرگترین هجرتهاست - ، هجرت از نفس به حق ، و از دنیا به عالم غیب شما را تقویت کرد. پس از اتکال به خداوند ، به قدرت خود که از اوست اعتماد و اتکال داشته باشید. به شما می گویم که از هیچ کس نترسید الا خدا ؛ و به هیچکس امید نبندید الا خدای تبارک و تعالی. توجه به غیر خدا ، انسان را به حجابهای ظلمانی و نورانی محجوب می نماید. غفلت از حق کدورت قلب را زیاد کند ، و نفس و شیطان را بر انسان چیره کند ، و مفاصد را روزافزون کند. و تذکر و یادآوری از حق دل را صفا دهد ، و قلب را صیقلی نماید و جلوه گاه محبوب کند ، و روح را تصفیه نماید و خالص کند ، و از قید اسارت نفس ، انسان را براند. و بدان که هیچ آتشی از آتش غضب الهی دردناکتر نیست. همان طور که مکلفیم که خودمان را حفظ کنیم و خارج کنیم از ظلمات به نور ، مکلف هستیم دیگران را همین طور دعوت کنیم. ما باید دعوت بکنیم و دعوت ما به خود نباشد ، دعوت به دنیا نباشد ، دعوت به خدا باشد. درس را برای خدا بخوانید. اگر انسان برای شهوات نفسانیه قیام بکند ، و برای خدا نباشد ، این کارش ، به جایی نمی رسد این کارش ، بالاخره فشل می شود . چیزی که برای خدا نیست ، دوام نمی تواند داشته باشد. خدا هست ؛ غفلت نکنید از او ! خدا حاضر است ، همه ما تحت مراقبت هستیم. مقصد را مقصد الهی کنید ، برای خدا قدم بردارید. همه عالم محضر خداست ؛ هر چه واقع می شود در حضور خداست. همیشه توجه داشته باشید که کارهایتان در محضر خداست ، همه کارها ! چشمهایی که بهم می خورد ، در محضر خداست ؛ زبانهایی که گفتگو می کند ، در محضر خداست

و دستهایی که عمل می‌کند، در محضر خداست؛ و فردا ما جواب باید بدهیم. همه ما در محضر خدا هستیم، و همه ما خواهیم مرد. باید به قلبتان برسانید که هر کاری انجام می‌دهید در محضر خدا هستید. به قلوب محجوت و منکوس خود برسانید که عالم، از اعلیٰ علین تا اسفل السافلین، جلوه حق - جل و علا - و در قبضه قدرت اوست. نعمتهای خدا امتحان است برای بندگان خدا. آنی که انسان را از تزلزل بیرون می‌آورد، آن، ذکر خداست. به خدا متوجه شو، تا دلها به تو متوجه شود. صورت عمل میزان نیست، آن چیزی که میزان است انگیزه عمل است. مکلفی نیست در عالم، که تحت آزمایش خدا و امتحان او نباشد. هر کس در هر مقامی که هست و هر مسئولیتی که دارد، همان مقام و مسئولیت، امتحان اوست. در اسلام معیار، رضایت خداست، و نه شخصیتها. ما شخصیتها را با حق می‌سنجیم، و نه حق را با شخصیتها. معیار، حق و حقیقت است. ما معیارها را باید معیارهای الهی قرار بدهیم. بیدار بشوید ملت! بیدار بشوید دولت! همه بیدار باشید! همه تان در محضر خدا هستید. فردا همه باید حساب پس بدهید. از روی خون شهادی ما نگذرید بدون نظر. و برای مقام دعوا نکنید با هم. عالم محضر خداست؛ در محضر خدا معصیت خدا نکنید. در محضر خدا، با هم دعوا نکنید سر امور باطل و فانی. برای خدا کار نکنید و برای خدا به پیش بروید. الآن ما همه در حیطه امتحان گذاشته شدیم. انسان ممکن است چیزی را از چشم همه مخفی کند، ولی همه چیز ما در نزد خدا حفظ می‌شود، و اعمال ما را به خود ما برمی‌گرداند. استناد به خدا نکنید. و این استناد به خدا، تمام مشکلات را - ان شاء الله حل خواهد کرد. تمام تکالیف الهیه الطافی است الهی، و ما خیال می‌کنیم تکلیف است. ما باید بنده باشیم و همه چیز را از خدا بدانیم. خدای تبارک و تعالی همه نعمتها را به ما عطا فرموده است، و آن چیزهایی که عطا کرده در راه او باید صرف بکنیم. ما همه از خدا ایم و باید در راه خدمت به او باشیم. آن چیزی که آسان می‌کند مصیبتها را، این است که همه انسانها رفتنی هستند و همه ماها رفتنی هستیم، و چه بهتر که در راه خدا فدا بشویم. ما و شما و همه، هر چه داریم از خداست، و هر چه توان داریم برای خدا باید خرج کنیم.

انبیای الهی

انبیا آمدند که این قوه‌ها را بالفعل کنند، انسان بالقوه، انسان بالفعل بشود. کوشش انبیا از اول تا آخر، این بوده است که این موجود را، به صراط‌مستقیم دعوت کنند و راه ببرند. بعثت برای این است که اخلاق مردم را، نفوس مردم را، ارواح مردم را و اجسام مردم را، تمام اینها را از ظلمتها نجات بدهد، ظلمات را بکلی کنارزنند و به جای او نور بنشانند. انبیا آمدند که مردم را از ظلمات به نور دعوت کنند. مساله بعثت، یک تحول علمی عرفانی در عالم ایجاد کرد که آن فلسفه‌های خشک یونانی را، که به دست یونانی‌ها تحقق پیدا کرده بود، و ارزش هم داشت - و دارد - مبدل کرد به یک عرفان عینی و یک شهود واقعی، برای ارباب شهود. آن چیزی که انبیا می‌خواستند، این بود که همه امور را الهی کنند؛ تمام ابعاد عالم را، و تمام ابعاد انسان را - که خلاصه عالم است، عصاره عالم است؛ - انبیا برای این آمدند که همه اینها را الهی کنند. برکت وجود رسول اکرم برکتی است که در سرتاسر عالم، از اول خلق تا آخر، یک همچو موجودی با برکت نیامده است، و نخواهد آمد. پیغمبر اعظم است، که از خودش هیچ نیست، هر چه هست وحی ظل الله؛ است. صلوات و سلام خدای بزرگ بر حضرت عیسی بن مریم، روح الله و پیامبر عظیم الشان، که مردگان را احیا و خفتگان را بیدار فرمود. صلوات و سلام خدای بزرگ بر مادر عظیم الشان، مریم عذرا، و صدیقه حورا، که با نفخه الهی، چنین فرزند بزرگی را به تشنگان رحمت الهی تسلیم نمود. خطاب به کشیشان، برای رضای خدا و پیروی دستور حضرت مسیح، یک بار ناقوسها را در معابدتان، به نفع مظلومان ایران و محکوم نمودن ستمگران به صدا درآورد. انبیا اساس کارشان این بوده است که این حب نفس را - تا آن مقدار که ممکن است - سرکوب، و نفسها را مهار کنند. ما صلاح جامعه را می‌خواهیم، ما تابع پیغمبرهایی هستیم که آمده‌اند برای اصلاح جامعه، آمده‌اند برای اینکه جامعه را به سعادت برسانند. اگر تمام انبیا جمع بشوند در یک محلی، هیچ وقت با هم نزاع نمی‌کنند. اگر تمام انبیا - علیهم السلام - در یک عصر مجتمع می

شدند، هیچ اختلافی نداشتند. انبیا بنایشان بر این بود که دست به شمشیر نبرند الا برای آنها که علاجی ندارند جز شمشیر، و فاسد می‌کنند جامعه را. منطق انبیا این است که اشداء باید باشند بر کفار و بر کسانی که بر ضد بشریت هستند، بین خودشان هم رحیم باشند. و آن شدت هم رحمت است. انبیا غصه می‌خوردند برای کفار، غصه می‌خوردند برای منافقین، که چرا باید اینها این طور باشند. انبیا که مبعوث شدند اول با طبقه بالا مقابله کردند؛ حضرت موسی با فرعون مقابله کرد. طبقه بالا اولی هستند به این که مقابل شوند و هدایت بشوند.

دین اسلام

اسلام بالاترین مکتب است. اسلام از همه مکتبهای عالم منزّه تر است. اسلام برای بشر آمده است، نه برای مسلمین و نه برای ایران. انبیا مبعوثند بر انسانها، و پیغمبر اسلام مبعوث بود بر انسانها. اسلام برای تهذیب انسان آمده است. اسلام مکتب انسان ساز است. اسلام برای تربیت انسان آمده است. مطلب در برنامه اسلام، انسان است و تربیت انسانی. اسلام با هر چیز که انسان را به پوچی و از خود بیگانه شدن می‌کشاند، مبارزه می‌کند. اسلام یک مکتبی است که برای انسان سازی آمده است. مکتب اسلام مکتب انسان سازی است. اسلام برای این انسانی که همه چیز است، یعنی از طبیعت تا ماوراء الطبیعه، تا عالم الوهیت مراتب دارد؛ اسلام تر دارد، برنامه دارد اسلام. ملت ایران با داشتن مکتب مرقی چون اسلام، دلیلی ندارد که برای پیشرفت و تعالی خود، از الگوهای غربی و یا کشورهای کمونیست تقلید کند. اگر همه چیز اسلامی بشود، یک جامعه ای پیدا می‌شود غیر قابل فساد. اسلام برای اصلاح جامعه است. حقوق اسلام یک حقوق مرقی و متکامل و جامع است. اسلامی که بیشترین تاکید خود را بر اندیشه و فکر قرار داده است، و انسان را دعوت می‌کند، به بازداری از همه خرافات و اسارت قدرتهای ارتجاعی و ضد انسانی چگونه ممکن است با تمدن و پیشرفت و نوآوریهای مفید بشر - که حاصل تجربه های اوست - سازگار نباشد؟ اسلام در اعلی مرتبه تمدن است؛ مراجع عالقدر اسلام در اعلی مرتبه تمدن هستند. در اسلام تمام آثار تجدد و تمدن مجاز است، مگر آنهایی که فساد اخلاق بیاورند، فساد عفت بیاورند. اسلام آن چیزهایی که مخالف با مصالح ملت بوده است، آنها را نفی کرده، آنهایی را که موافق با مصالح ملت است، آنها را اثبات کرده است. آن چیزهایی که اسلام جلوش را گرفته است، همینهایی است که جوانهای ما را به تباهی می‌کشد. در اسلام یک قانون است، و آن قانون الهی است که حکمفرماست. ما معتقدیم تنها مکتبی که می‌تواند جامعه را هدایت کند و پیش ببرد، اسلام است. و دنیا اگر بخواهد از زیر بار هزاران مشکلی که امروز با آن دست به گریبان است، نجات پیدا کند و انسانی زندگی کند، انسان گونه، باید به اسلام روی بیاورد. اسلام برای نجات بشر آمده است. اسلام برای سازندگی آمده است، و نظر اسلام به ساختن انسان است. جامعیت و همه جانبه بودن قوانین اسلام، آنچنان است که اگر کسی آن را بشناسد، معترف خواهد شد که از حد و مرز فکر بشر بیرون است، و ممکن نیست زاییده قدرت علمی و تفکر انسان باشد. اسلام برای ملیت خاصی نیست و ترک و فارس و عرب و عجم ندارد. اسلام متعلق به همه است و نژاد و رنگ و قبیله و زبان، در این نظام ارزش ندارد. در اسلام اساسا نژاد مطرح نیست، عربی و عجمی و سایر گروهها، ابدا مطرح نیست. اسلام برای تربیت انسان آمده است. مطلب در برنامه اسلام، انسان است و تربیت انسانی. اسلام آمده است تا تمام ملل دنیا را، عرب را، عجم را، ترک را، فارس را، همه را به هم متحد کند؛ و یک امت بزرگ به نام امت اسلام در دنیا برقرار کند؛ تا کسانی که می‌خواهند سلطه بر این دولتهای اسلامی و مراکز اسلام پیدا بکنند نتوانند، به واسطه اجتماع بزرگی که مسلمین از هر طایفه تشکیل می‌دهند. این قدرت اسلام است که طوایف مختلفه را در زیر یک سقف جمع کرده است. من مکرر اعلام کرده ام که در اسلام، نژاد، زبان، قومیت و ناحیه مطرح نیست. در قانون اسلام فرقی ما بین اشخاص نیست. اسلام دین افراد مجاهدی است که دنبال حق و عدالتند، دین کسانی است که آزادی و استقلال می‌خواهند، مکتب مبارزان و مردم ضد استعماری است. باید سعی کنیم تا حصارهای جهل و خرافه را شکسته، تا به سرچشمه زلال اسلام ناب محمدی

- صلی الله علیه و آله - برسیم. شیاطین دنبال این هستند که این اسلام را بشکنند. امروز اسلام در مقابل تمامی کفر است. هیچ قدرتی در مقابل اسلام نیست. اسلام را مقتدای خودتان قرار بدهید، و در مقابل اسلام خاضع باشید. اسلام عزیزتر از آن است که ما تصور می کنیم. مکتب اسلام، مکتب تهذیب است. اسلام مادیات را چنان همچو تعدیل می کند که به الهیات منجر می شود. اسلام همه چیز را گفته است، لکن اشکال از مسلمین بر سر مسلمین است. مشکل عمده مسلمین، همان دوری از اسلام و قرآن است. چنانچه ملتها از اسلام اطلاع پیدا کنند، خواهند فهمید که هر چه می خواهند در اسلام وجود دارد. این کشور هر چه صدمه خورده است، از کسانی بوده که اسلام را نمی شناخته اند. آنهایی که نظر سوء نسبت به اسلام دارند، از باب این است که اسلام را درک نکرده اند. من نصیحت می کنم که مسیر خودتان را از اسلام جدا نکنید، مسیر خود را از روحانیت جدا نکنید، این قدرت الهی را، این قدرت روحانیت را که یک قدرت الهی است از دست ندهید. این دژ بزرگ اسلام، و این دژ بزرگ روحانیت، هر دوی آن مورد نفرت اجانب است. اسلام حکومتها را موظف به خدمت کرده است. اسلام در خدمت مستضعفین است. اسلام خیرخواه شماهاست، اسلام در دنیا و آخرت شما را سعادت‌مند می کند. اسلام برای همه چیز آورده است. اسلام برای نجات مستضعفین آمده است. اسلام دین آزادی و استقلال است. اسلام مادیات را به تبع معنویات، قبول دارد. اسلام هم تربیت باطنی می کند و هم حفظ مصالح دنیوی. قوانین اسلام به نیازهای انسان پاسخ می گوید. این قوانین بسیار صریح و روشن هستند. اسلام در ابعاد سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی، نیازهای مردم را برای ترقی واقعی برمی آورد. مکتب اسلام یک مکتب مادی نیست، یک مکتب معنوی است؛ مادیت را درپناه معنویت اسلام قبول دارد، معنویات، اخلاق، تهذیب نفس. اسلام نه دعوتش به خصوص معنویات است، و نه دعوتش به خصوص مادیات است؛ هر دو را دارد. یعنی اسلام و قرآن کریم آمده اند که انسان را، به همه ابعادی که انسان دارد، بسازند او را، تربیت کنند او را. اسلام یک حکومتی است که یک جنبه اش حکومت سیاسی است و یک جنبه اش حکومت معنوی. اسلام یک دین عبادی-سیاسی است که در امور سیاسی اش عبادت منضم است، و در امور عبادی اش سیاست. رسول الله پایه سیاست را در دیانت گذاشته است. رسول الله - صلی الله علیه و آله و سلم - تشکیل حکومت داده است. اسلام دین سیاست است، حکومت دارد. احکام سیاسی اسلام بیشتر از حکام عبادی آن است. فعالیت سیاسی یکی از وظایف مذهبی مسلمانان است. و الله اسلام تمامش سیاست است. سیاست مدن از اسلام سرچشمه می گیرد. دین اسلام یک دین سیاسی است که همه چیزش سیاست است، حتی عبادتش. اسلام برای همه چیز، برای همه زندگیها برنامه دارد. اسلام برای تمام زندگی انسان، از روزی که متولد می شود تا موقعی که وارد قبر می شود، دستور و حکم دارد. در احکام مقدس اسلام، بیش از امور عبادی، در امور سیاسی و اجتماعی بحث شده است. اسلام برنامه زندگی دارد؛ اسلام برنامه حکومت دارد. احکام اسلام احکامی است که بسیار موقتی است، و متضمن آزادیها و استقلال و ترقیات. هر کشوری که به قوانین اسلام عمل نماید، بدون شک از پیشرفته ترین کشورها خواهد شد. اسلام خود از پایه گذاردن تمدن بزرگ در جهان بوده است. اسلام بود و این صداهای الله اکبر، که شما را به پیروزی رساند. اسلام بود که شما را راه انداخت، و به شما چنان همچو قدرتی داد که درمقابل این قدرتهای شیطانی بزرگ ایستادید و نرسیدید. باز گذاشتن دست کسانی که قصد توطئه نسبت به اسلام و ملت را دارند خیانت است.

حفظ اسلام

دفاع از حق و اسلام از بزرگترین عبادات است. حفظ اسلام از حفظ احکام اسلام بالاتر است؛ اساس اسلام اول است، دنبال او اساس احکام اسلام است. حفظ خود اسلام از جان مسلمان هم بالاتر است. تکلیف ما این است که از اسلام صیانت کنیم و حفظ کنیم اسلام را. اگر ما اسلام را در خطر دیدیم، همه مان باید از بین برویم تا حفظش کنیم. اگر اسلامی بودن نهضت محفوظ باشد، دیگر آسیب نمی بیند. حفظ اسلام زحمت دارد. دفاع از اسلام و کشور اسلامی امری است که در مواقع خطر، تکلیف شرعی، الهی

و ملی است، و بر تمام قشرها و گروهها واجب است. اگر اسلام را می‌خواهیم باید این جمهوری را حفظش کنیم. حفظ مصلحت عمومی و اسلام، مقدم است بر حفظ مصلحت شخصی. اسلام با فقه و احکام فقه باقی مانده است. همه باید مراقب این باشیم که این مکتب محفوظ باشد. ما برای حفظ اسلام مکلف و مسئولیم، و امروز حفظ اسلام در تفاهم است. بزرگان اسلام ما، در راه حفظ اسلام و احکام قرآن کریم کشته شدند، زندان رفتند، فداکاریها کردند، تا توانستند اسلام را تا به امروز حفظ کنند و به دست ما برسانند. آنان که کمر برای حفظ اسلام بسته اند، باید اگر همه هم رفتند آنها بمانند. هیچ فریضه ای در اسلام بالاتر از حفظ خود اسلام نیست. مردم انقلابی ما باید بدانند که برای حفظ اسلام و انقلاب، و نگهداری از ثمرات آن، و پاس خون شهیدان، لازم است از خود بردباری انقلابی نشان دهند. شکر نعمت این است که به اسلام وفادار باشید. من به شما اخطار می‌کنم که به اسلام وفادار باشید! کوه مصیبتها در مقابل حیثیت اسلامی - ایرانی ما چون کاهی است. اسلام چیزی است که همه ما باید فدای او بشویم، تا این که تحقق پیدا بکند. تقیه برای حفظ دین است؛ جایی که دین در خطر بود جای تقیه نیست، جای سکوت نیست. گاهی وقتها تقیه حرام است. آن وقتی که انسان دید که دین خدا در خطر است نمی‌تواند تقیه بکند. باید همه ملت پاسدار اسلام باشند. تکلیف ما حفظ و جاهت اسلام است. آن روزی که احتمال ما بدهیم که اسلام در خطر است، باید همه مان فداکاری بکنیم. مقدرات اسلام مقدرات همه مسلمین است. و وظیفه هر کسی که در هر جا مشغول خدمتی است، در راس همه خدمتها، این است که موازین اسلامی را حفظ بکند. در این برهه از زمان که هستیم، اسلام مقابل با تمام کفر است، نه من و شما مقابلیم، من و شما مطرح نیستیم. وقتی دین خدا را انسان در خطر دید، برای خدا باید قیام کند. وقتی احکام اسلام را در خطر دید برای خدا باید قیام کند؛ اگر توانست، عمل کرده به وظیفه و پیش هم برده، اگر نتوانست، عمل به وظیفه کرده. اگر جهانخواران بخواهند در مقابل دین ما بایستند، ما در مقابل همه دنیای آنان خواهیم ایستاد.

تبلیغ اسلام

چهره نورانی اسلام را برای جهانیان روشن نمایند، که اگر این چهره، با آن جمال جمیل که قرآن و سنت در همه ابعاد به آن دعوت کرده اند، از زیر نقاب مخالفان اسلام و کج فهمیهای دوستان خودنمایی نماید، اسلام جهانگیر خواهد شد. معارف اسلامی را در بین مردم تقویت کنید، که راس امور، این معارف اسلامی است؛ و اگر او درست بشود همه کارها درست می‌شود. اگر اسلام را آن طوری که هست به دنیا معرفی کنند، و آن طوری که هست عمل بکنند، سیادت با شماست، بزرگی با شماست. مکلفیم که مردم را دعوت کنیم به راه مستقیم، به همان صراط الله، راه الله که راه مستقیم است. مسلمانان، مخصوصا علمای اسلام موظفند اسلام و احکام آن را گسترش بدهند و به مردم دنیا معرفی نمایند. ما موظفیم که اسلام را در همه جای دنیا معرفی کنیم. اگر چنانچه از یکی از ماها، بر خلاف مقررات اسلامی، بر خلاف احکام اسلام، یک مطلبی از او صادر بشود، اسلام رو به شکست می‌رود. چه مصیبت بار و غم انگیز است که مسلمانان متاعی دارند که از صدر عالم تانهایت آن نظیر ندارد، نتوانسته اند این گوهر گرانبها را، که هر انسانی به فطرت آزاد خود طالب آن است، عرضه کنند؛ بلکه خود نیز از آن غافل و به آن جاهلند؛ و گاهی از آن فراریند.

اسلامخواهی

امروز اسلام به صورت یک مکتب مرفعی که قادر است تمامی نیازهای بشر را تامین کند و مشکلات او را حل نماید، مورد توجه همه مسلمین جهان، بخصوص ملت مسلمان ایران، قرار گرفته است. شما برای اسلام قیام کردید و پشتیبان شما اسلام است. و کسی که پشتیبان او قرآن است، و اسلام است، پیروز است. ملت ایران با جان و خون خود اسلام را زنده کرد. مقصود ما این است که هر جای این مملکت برویم اسلام را ببینیم. تمام مقصد ما اسلام است. ملت ایران و ما مقصدمان این نیست و نبود که فقط محمدرضا

برود، رژیم سلطنتی از بین برود، دست اجانب کوتاه بشود، اینها همه مقدمه بود، مقصد اسلام است. در سایه اسلام، ما می توانیم مملکت خودمان را حفظ کنیم. همه با هم قیام کردیم که اسلام را در اینجا زنده کنیم و - ان شاء الله - به سایر جاها هم صادر کنیم. مملکت وقتی مملکت اسلامی است که تعالیم اسلام در آن باشد. ما مسلمان هستیم، و مسلمان نمی تواند از اسلام بگذرد. کشور اسلامی است و باید به موازین اسلامی عمل شود. طاغوت را که از بین بردید باید به جای آن یک مملکت اسلامی و یک مملکت الهی درست بشود. مقابل طاغوت، الله است، با رفتن طاغوت باید مملکت الله پیدا بشود. امروز روزی است که اسلام باید تحقق پیدا کند. ما برای آن نهضت کردیم که اسلام، و قوانین اسلام و قرآن، و قوانین قرآن در کشور ما حکومت کند. اگر بخواهید از زیر قید گرفتاریهای اجانب بیرون بیایید باید متشبث به اسلام شوید. عمده مساله این است که ما فهمیده باشیم در قلمبان، که ما می خواهیم جمهوری مان اسلامی باشد. باید همان طوری که با زبان می گوییم، قلب ما معتقد شده باشد به این که مامی خواهیم اسلام باشد. ما چیزی نیستیم خودمان، هر چه هست اسلام است. ما می خواهیم که اسلام حکومت کند در این مملکت، احکام اسلام در این مملکت جریان پیدا بکند. ما می خواهیم یک مملکت اسلامی درست کنیم، ما نمی خواهیم یک مملکت غربی درست کنیم. ما همه زنده ایم برای احیای سنت پیغمبر اسلام و احیای قرآن کریم، و باید دین خودمان را به اسلام ادا کنیم. تا همه احکام اسلام جریان پیدا نکند، ما در راهیم. ما عدالت اسلامی را می خواهیم در این مملکت برقرار کنیم. ما برای اسلام قیام کردیم، همان طوری که در صدر اسلام پیغمبر اکرم ص برای اسلام قیام کرد، و آن قدری که او در زحمت و رنج واقع شد ما نشدیم. پشتوانه همه شما اسلام است، قرآن کریم است. این نهضتها برای این است که احکام خدا جاری شود. ما جمهوری اسلامی را می خواهیم که احکام اسلام در آن جمهوری تحقق پیدا بکند. جمهوری اسلامی معنایش این است که یک جمهوری باشد و قوانینش همان قوانین اسلام. جمهوری اسلامی است، و باید همه چیزی ما اسلامی بشود. امروز مملکت، مملکت اسلامی است و محتوا باید محتوای اسلامی باشد. نهضت اسلامی است، و نهضت اسلامی محتوایش باید اسلامی باشد. ما دنبال این هستیم که اسلام تحقق پیدا بکند، دنبال اسم نیستیم، که حالا که ما اسم جمهوری اسلامی پیدا کردیم کافی باشد است برای ما. امیدوارم که خمینی از راه مستقیم اسلام، که مبارزه با قدرتهای ستمگر است هیچ گاه منحرف نشود، و برای ثمر رساندن اهداف اسلام از پای ننشیند. ملت ما برای خدا شهادت می خواهند. خداوند حافظ ملت های اسلام خواه، در برابر تعدی قدرتهای بزرگ است. ملت ما که به خیابانها ریختند، به پشت بامها رفتند و شب و روز زحمت کشیدند، جوانهایشان را دادند، خونشان را دادند، برای اسلام بود. اگر اسلام نبود همچو کاری نمی کردند. ملت رزمنده و شریف ایران خود را حاضر کرده است برای خدا همه چیز خودش را فدا کند. ملتی که خود و همه چیز خود را برای اسلام می خواهد پیروزمند است. مقصد این است که کشور ما یک کشور اسلامی باشد. کشور ما در تحت رهبری قرآن، تحت رهبری پیغمبر اکرم و سایر اولیای عظام باشد بشود. حق هر جا که هست باید دنبالش رفت و او را با آغوش باز پذیرفت.

اسلام و عمل ما

امروز اسلام بسته به اعمال شماست. اسلام را معیار حرکت های خود قرار دهید. از ما نمی پذیرند که ما اسلامی هستیم، مگر خودمان به اسلام عمل بکنیم. الآن اسلام در دست ماست و ما پاسدار او هستیم، و اگر آسیب ببیند همه مامسئول هستیم، در بارگاه خدا همه مسئول هستیم. من امیدوارم که مسلمین، و خصوصا سران مسلمین، از شعار به اسلام - که یک پوششی است برای عدم عمل بر احکام اسلام - دست بردارند و به اسلام به حسب آنچه که هست، فکر کنند و عمل کنند. شما فکر این را بکنید که حافظ اسلامید نه حافظ خود. بیرون برویم از این پوشش شیطانی به پوشش رحمانی. آن به این است که ما مطابق نظام اسلام عمل کنیم. شما مسلمانان متعهد، دین خود را به اسلام بزرگ و خداوند متعال ادا کردید، و راه وفاداری و فداکاری را به ما آموختید. از اولیای خدا تعلیم بگیرید که همیشه دنبال مکتب بوده اند، نه دنبال خودشان. آن چیزی که سهل می کند مشکلات را، این است که ما برای

اسلام تحمل زحمت می کنیم. شما با اسلام این پیروزی را پیدا کردید و با اسلام باید این پیروزی را تعقیب کنید. این قدرت اسلام و قدرت ایمان بود که مردم را به وحدت کشاند، و این وحدت و قدرت ایمان بود که مردم را به پیروزی کشاند. اگر انسان بخواهد برای اسلام خدمت کند، نباید توقع این را داشته باشد که همه او را بپذیرند. میزان در هر کس حال فعلی اوست. اسلام نه ظالم بود و نه زیر بار ظلم می رفت، و ما هم می خواهیم این طور باشیم، که نه ظلم کنیم و نه زیر بار ظلم برویم. با اتکا به تعالیم عالیه اسلام، و ایمان ما به مبادی بود که با دست خالی بر همه قوای شیطانی غلبه کردیم. اگر این مملکت مسلمان بشود، تربیت، تربیت اسلامی باشد، هیچ قدرتی نمی تواند مقابلش بایستد. اگر اسلام در این مملکت، احکام اسلام در این مملکت پیاده بشود، همه جهات مادی و معنوی تامین خواهد شد. امروز وظیفه ماست که در برابر خطراتی که متوجه اسلام و مسلمین می باشد، برای تحمل هرگونه ناملایمات آماده باشیم، تا بتوانیم دست خائنین به اسلام را قطع نماییم، و جلو اغراض و مطامع آنها را بگیریم. ما خودمان را باید فدا کنیم برای اسلام، آمال و آرزوهایمان را باید فدا کنیم برای اسلام. امروز غریبترین چیزها در دنیا همین اسلام است، و نجات آن قربانی می خواهد، و دعا کنید من نیز یکی از قربانیهای آن گردم. ملت اسلام عزیزان من، از فدایی دادن و نثار جان و مال در راه خدا و اسلام نهراسید، که این شیوه پیغمبر عظیم الشان و اوصیا و اولیای آنان بوده. و خون ما رنگینتر از خون شهدای کربلا نیست که با مخالفت با سلطان جائر، که متمسک به اسلام بود و خود را خلیفه اسلام معرفی می کرد، ریخته شد. شما که برای اسلام بپاخاسته اید و جان و مال نثار می کنید، در صف شهدای کربلا هستید، چرا که پیرو مکتب آنانید. اگر چنانچه اسلام به آنطوری که هست، و به آن طوری که خدای تبارک و تعالی اسلام را تاسیس کرده، اگر به آن طور اسلام پیاده بشود، فاتح مستعمرین خوانده می شود. پیغمبر بزرگ اسلام همه چیزش را فدای اسلام کرد تا پرچم توحید را به اهتزاز در آورد، و ما به حکم پیروی از آن بزرگوار، باید همه چیزمان را فدا کنیم تا پرچم توحید برقرار بماند. همه باید تحت بیرق اسلام و تحت پرچم اسلام برویم، لکن نه به طور شعار، به طور واقع و به طور حقیقت. اگر چنانچه احکام الهی در یک ملت پیاده بشود، باطل از آن ملت کوچ می کند. وقتی می توانیم با قدرتهای بزرگ مقابله کنیم و آسیب پذیر نباشیم، که متعهد به اسلام، متعهد به احکام اسلام باشیم. کوشش کنید که احکام اسلام را هم عمل کنید و هم وادار کنید که دیگران عمل کنند. اگر امروز اسلام - خدای نخواست - لطمه ببیند، این گناهش به گردن همه ماست. هی نگویید من، بگویید مکتب من. مبادا از حرفهای خارجیها بترسیم و در پیاده کردن احکام خدا سستی کنیم. برای پیشبرد مقصود، ولو اسلامی باشد، ارتکاب خلاف اخلاق و فرهنگ، مطرود و انگیزه های غیراسلامی است. نگرانی من از این است که نکند سستی کنیم و در پیاده کردن اسلام، دقت لازم را ننماییم. امروز اسلام در دنیا وضعی پیدا کرده است که اگر چنانچه - خدای نخواست - شکست بخورد، تا سالهای طولانی، دیگر نمی تواند سرش را بلند کند، برای این که قدرتهای بزرگ قدرت اسلام را فهمیده اند. اگر - خدای نخواست - در منبر شما چیزی بگویید که خودتان عاملش نیستید، و در مسجد چیزی بگویید که خودتان بر خلاف او عمل می کنید، مردم دلهایشان از شما منصرف می شود. باید چشم و گوشمان را باز کنیم که با دست خودمان اسلام را از بین نبریم. کوشش کنید که مصالح اسلام و کشور اسلامی را فدای منافع شخصی یا گروهی نکنید. الآن یک وضعی داریم که اگر - خدای نخواست - یک قدم کجی برداریم، این رابه اسم اسلام تمام می کنند. اسلام در دست ما امانت است، و ما موظفیم تا این امانت را حفظ کنیم. کاری نکنید که آن اسلام عزیز، که امروز دست شماست، با یک صورت خوبی تحویل بدهید به عقبابان، یک صورت مشوه درست نکنید که بگویند همین بود. اسلام نورانی است. اسلام عزیز امروز به ما سپرده شده است، و شما باید این اسلام را نگه دارید و به نسلهای آتیه بسپارید. کسی که برای رضای خدا - ان شاء الله - مشغول انجام وظیفه است، توقع این را نداشته باشد که مورد قبول همه قرار گیرد، هیچ امری مورد قبول همه نیست. کسی که دنبال حق می رود و برای رضای خدا کار می کند، نباید به فکر این باشد که به او چه گفته اند یا چه می گویند. کسی که برای خدا کار می کند، قیام برای خدا می کند، این از هیچ چیز نباید بترسد.

قرآن

اگر قرآن نبود، باب معرفت الله بسته بود الی الابد. قرآن کتاب انسان سازی است، مکتب اسلام مکتب انسان سازی است، انسان به همه ابعاد. این قرآن است که هدایت می کند ما را به مقاصد عالیّه ای که در باطن ذاتمان توجه به او هست، و خودمان نمی دانیم. از انس با قرآن کریم، این صحیفه الهی و کتاب هدایت، غفلت نورزند، که مسلمانان هر چه دارند و خواهند داشت در طول تاریخ گذشته و آینده، از برکات سرشار این کتاب مقدس است. تدریس قرآن -در هر رشته ای از آن- را مد نظر و مقصد اعلای خود قرار دهید. هر مقداری که شما عمل کردید به قرآن، زیر پرچمش رفتید. پرچم قرآن این نیست که پرچمهای دیگران هستند، پرچم قرآن عمل به قرآن است. مبدا قرآن مقدس و آیین نجاتبخش اسلام را، با مکتبهای غلط و منحرف کننده ای که از فکر بشر تراوش کرده است، خلط نمایید. هیچ مکتبی بالاتر از قرآن نیست. آنچه مهم است این است که مسلمین به اسلام و قرآن عمل کنند. اسلام همه مسائلی را که مربوط به زندگی بشر در دنیا و آخرت است، و آنچه را مربوط به رشد و تربیت انسان و ارزش انسان است، داراست. قرآن باید در تمام شئون زندگی ما حاضر باشد. این کتاب و این سفره گسترده در شرق و غرب، و از زمان وحی تا قیامت کتابی است که تمام بشر، عامی، عالم، فیلسوف، عارف، فقیه، همه از او استفاده می کنند. قرآن کتاب انسان سازی است، کتاب انسان متحرک است، کتاب آدم است، و کتابی است که آدمی که باید از این جا تا آخر دنیا و تا آخر مراتب حرمت بکند راه می برد. جوانان عزیزم که چشم امید من به شماست، با یک دست قرآن را و با دست دیگر سلاح را بگیرید، و چنان از حیثیت و شرافت خود دفاع کنید، که قدرت تفکر توطئه علیه خود را، از آنان سلب نمایید. قرآن کریم که به همه ما و به همه بشر حق دارد، سزاوار است که ما در راه اوفداکاری کنیم. مشکل بزرگ مسلمین این است که قرآن کریم را کنار گذاشته اند، و تحت لوای دیگران درآمده اند. هر چه در راه خدا بدهیم، و هر چه در راه قرآن بدهیم فخر ماست، افتخار ماست، راه حق است. قرآن کریم پناه همه ماست.

تشیع

ما مفتخریم که مذهب ما جعفری است، که فقه ما که دریای بی پایان است، یکی از آثار اوست. اسلام به واسطه طایفه شیعه زنده است. اسلام با حماسه شیعه، همیشه مقارن بوده است. امام به معنی پیشوا و کسی است که جمعی را در جهتی هدایت و رهبری می کند. امام بیان کننده خط مشی شیعه و حزب الله، و رهبری کننده این تشکیلات بزرگ است، که تمامی وظایف آنان را از قرآن و سنت پیامبر اسلام، در زمانهای مختلف و شرایط مختلف، اجتهاد و استنباط می کند و به آنان ابلاغ می نماید. کسانی که مدعی هستند که ما شیعه امیرالمومنین هستیم، تبع او هستیم، باید در قول و فعل، و نوشتن و گفتن و همه چیز، تبعیت از او داشته باشند. مذهب تشیع مذهب فداکاری بوده است. غدیر آمده است که بفهماند سیاست به همه مربوط است. ما مفتخریم که کتاب نهج البلاغه که بعد از قرآن بزرگترین دستور زندگی مادی و معنوی، و بالاترین کتاب رهایی بخش بشر است، و دستورات معنوی و حکومتی آن بالاترین راه نجات است، از امام معصوم ما است. یکی از خصلت‌های ذاتی تشیع، از آغاز تا کنون، مقاومت و قیام در برابر دیکتاتوری و ظلم است، که در تمامی تاریخ شیعه به چشم می خورد، هر چند که اوج این مبارزات در بعضی از مقطعهای زمانی بوده است. تشیع که مکتبی است انقلابی، و ادامه اسلام راستین پیامبر است همچون خودشیعیان، همیشه مورد حملات ناجوانمردانه مستبدین و استعمارگران بوده است. اساسا اسلام -که تشیع چیزی جز اسلام اصیل نیست- نه تنها جلو رشد علمی و فکری بشر را نمی گیرد، بلکه خود زمینه های این حرکت را آماده تر می کند، و به این حرکت جهت انسانی و الهی می دهد. و تکامل علمی و فرهنگی بشر بعد از ظهور اسلام، محققین تاریخ را خیره ساخته است. آن روزی که -ان شاء الله تعالی - مصلح کل

ظهور نماید، گمان نکنید که یک معجزه شود، و یکروزه عالم اصلاح شود بلکه با کوششها و فداکاریها، ستمکاران سرکوب و منزوی می شوند.

معصومین (ع)

این حضرت امیرع مظهر همه عدالتها و اعجوبه عالم است هستند، و از صدر عالم تا ابد، به جز رسول اکرم کسی به فضیلت او نیست. اساسا سربازان اگر چه نامدار باشند، در این جهان گمنامند. نامدارترین سرباز فداکار در اسلام امیرالمومنین است، و او گمنامترین سرباز است. این خانه کوچک فاطمه -سلام الله علیها- و این افرادی که در آن خانه تربیت شدند، که به حسب عدد چهار - پنج نفر بودند و به حسب واقع تمام قدرت حق تعالی را تجلی دادند، خدمتهایی کردند که ما را و شما را و همه بشر را به اعجاب درآورده است. در حفظ همه حیثاتی که حیثیت بزرگ زن است، آن طوری که زن آفرید، حضرت زهرا -سلام الله علیها- بود، همه باید به او اقتدا کنید. معنویات، جلوه های ملکوتی، جلوه های الهی، جلوه های جبروتی، جلوه های ملک و ناسوتی، همه در این موجود حضرت فاطمه زهرا ع مجتمع است. انقلاب مردم ایران نقطه شروع انقلاب بزرگ جهان اسلام، به پرچمداری حضرت حجت - ارواحنا فدا - است. امام زمان - سلام الله علیها - مراقب ما هستند، مراقب روحانیت هستند که اینها، امروز که اسلام به دست آنها سپرده است و تمام عذرهای منقطع شده چه می کنند. ما منتظران مقدم مبارکش، مکلف هستیم تا با تمام توان کوشش کنیم تا قانون عدل الهی را، در این کشور ولی عصر عج حاکم کنیم. شهادت امیرالمومنین - علیه السلام - و نیز حسین - علیه السلام -، و حبس و شکنجه و تعبد و مسمومیتهای ائمه - علیهم السلام -، همه در جهت مبارزات سیاسی شیعیان، علیه ستمگریها بوده است؛ و در یک کلمه، مبارزه و فعالیتهای سیاسی، بخش مهمی از مسوولیتهای مذهبی است. آن چیزی که موجب تاسف است، این است که نگذاشتند حضرت امیر - سلام الله علیه - آنطور که باید، و دلخواه اسلام است، جلوه پیدا کند. مصیبت وارده بر امیرالمومنین و بر اسلام، بالاتر است از آن مصیبتی که برسیدالشهدا - سلام الله علیه - وارد شد. انبیا موفق نشده اند اجرا کنند مقاصد خودشان را، و خداوند در آخر زمان کسی را می آورد که اجرا کند مسائل انبیا را.

معاد و قیامت

باید توجه به این معنا بکنید که ما یک روز دیگر داریم، این را شک نکنید! ما یک روز محاسبه داریم و از همه چیزها محاسبه می شود. آن روز خود انسان محاسبه خودش را می کند، آن روز قلمها می آیند شهادت می دهند، دستها شهادت می دهند، چشمها شهادت می دهند؛ انسان خودش آن روز محاسبه خودش را می کند، و ما یک همچنین روزی را داریم. هر عملی که ما در اینجا انجام می دهیم یک صورت برزخی دارد و یک صورت ملکوتی دارد، و ما به او می رسیم. هر کلمه ای و هر حرفی از ما صادر بشود، آن، منعکس در آن عالم و در میزان اعمال ما هست. میزان اعمال ما پیش خداست و ثبت است، و ثبت می شود. جلوه شفاعت شافعان در این عالم، هدایت آنهاست؛ و در آن عالم، اطن هدایت شفاعت است. تو از هدایت اگر بی بهره شدی از شفاعت بی بهره ای، و به هر قدر هدایت شدی شفاعت شوی. نفوس خودتان را تربیت کنید، تهذیب کنید. این دنیا پایان دارد، برای همه ما؛ من زودتر و شما بعد.

ادای تکلیف

مهم برای ما این است که ما به تکلیفمان عمل بکنیم. نباید نگران باشیم که مبادا شکست بخوریم، باید نگران باشیم که مبادا به تکلیف عمل نکنیم. تکالیف الهی امانات حق هستند. ما به وظیفه مان عمل می کنیم، و خدای تبارک و تعالی از ما بیشتر از آنچه

قدرت داریم نمی خواهد. اگر ما به تکلیفی که خدای تبارک و تعالی برای ما تعیین فرموده است عمل نکنیم، باکی از این نداریم که شکست بخوریم. کشته بشویم تکلیف را عمل کردیم، بکشیم هم تکلیف را عمل کردیم. ما می خواهیم اسلام را حفظ نکنیم، با کناره گیری نمی شود حفظ کرد. خیال نکنید که با کناره گیری تکلیف از شما سلب می شود، تکلیف دو چندان است. همه ما، مأمور به ادای تکلیف و وظیفه ایم، نه مأمور به نتیجه.

نماز

نماز خوب، فحشا و منکر را از یک امتی بیرون می کند. بروید سراغ نماز، احیا کنید این سنت سیاسی اسلام را. نگویید که ما انقلاب کردیم حالا- باید هی فریاد بزنیم! خیر نماز بخوانید، از همه فریادها بالاتر است. نماز جمعه در راس همه امور است. نماز جمعه که نمایشی از قدرت سیاسی و اجتماعی اسلام است، باید هر چه شکوهمندتر و پر محتواتر اقامه شود. اجتماعات خود را، خصوصا در روز جمعه، هر چه بیشتر فشرده کنید، و به مراسم و شعار مذهبی اهمیت دهید. یکی از برکات این نهضت و انقلاب همین اقامه نماز جمعه هاست. نمازهای جمعه و جماعت، را با شکوه بجا بیاورید، و نمازهای غیر جمعه را هم، که شیطانها از نماز می ترسند، از مسجد می ترسند. از نماز جمعه و جماعت، که بیانگر سیاسی نماز است، هر گز غفلت نکنند. این نماز جمعه از بزرگترین عنایات حق تعالی بر جمهوری اسلامی ایران است. خدای تعالی دوست دارد که در وقت ذکر او، بنده منقطع به سوی او باشد، و متضرع و خالص باشد.

دعا و مناجات

این ادعیه انسان را از این ظلمت بیرون می برد. وقتی که از این ظلمت بیرون رفت، انسانی می شود که برای خدا کار می کند، کار می کند اما برای خدا، شمشیر می زند برای خدا، مقاتله می کند برای خدا، قیامش برای خداست. نه این است که ادعیه انسان را از کار باز می دارد. در هر صورت، ظرایفی در این ادعیه مبارک هست که سابقه ندارد. اینها را توجه کنید، انسان را این ادعیه می تواند حرکت بدهد. این ادعیه، در ماه مبارک رجب، و خصوصا در ماه مبارک شعبان، اینها مقدمه و آرایشی است که انسان به حسب قلب خودش می کند، برای این که مهیا بشود برودمهمانی، مهمانی خدا. مناجات شعبانیه از بزرگترین مناجات، و از عظیمترین معارف الهی، و از بزرگترین اموری است که آنهایی که اهلش هستند، می توانند تا حدود ادراک خودشان استفاده کنند. این ادعیه ای که وارد شده است در ماه مبارک و در ماه شعبان، اینها راهبرماست به مقصد. در شب قدر مسلمانان با شب زنده داری و مناجات خود، از قید بندگی غیر خدای تعالی - که شیاطین جن و انس اند - رها شده و به عبودیت خداوند در می آیند. اینهایی که از کتب ادعیه انتقاد می کنند، اینها برای این است که نمی دانند، جاهلند، بیچاره اند، نمی دانند که این کتاب ادعیه چطور انسان می سازد.

مسجد

مسجدها را خالی نکنید، تکلیف است امروز. مسجد مرکز اجتماع سیاسی است. مسجد مرکز تبلیغ است. محراب یعنی مکان حرب، مکان جنگ، هم جنگ با شیطان و هم جنگ با طاغوت. ای ملت! مسجدهای خودتان را حفظ کنید، ای روشنفکران! مسجدها را حفظ کنید، روشنفکر غربی نباشید، ای حقوقدانها! مسجدها را حفظ کنید. من امروز باید بگویم که تلکیف است برای مسلمانها، حفظ مساجد. سعی کنید که مساجد ما به حال مساجد صدر اسلام برگردد، و توجه داشته باشید که عزلت و کناره گیری در اسلام نیست. این مساجد باید مرکز تربیت صحیح باشد، و مساجد - بحمدالله - اکثرا این طوری است. باید در ماه مبارک، تربیت و تعلیم

به تمام معنا، در همه بعدهایش، در مساجد باشد. حفظ مساجد امروز جزء اموری است که اسلام به او بسته است. مسجد یک سنگر اسلامی است، و محراب محل جنگ است. نهضت را از راه مساجد - که دژهای محکم اسلامند - زنده نگه دارند، و باشعارهای اسلامی نهضت را پیش برند.

حج

حج از آن روزی که تولد پیدا کرده است، اهمیت بعد سیاسی اش کمتر از بعد عبادی اش نیست. حج تنظیم و تمرین و تشکل این زندگی توحیدی است. حج عرصه نمایش، و آینه سنجش استعدادها و توان مادی و معنوی مسلمانان است. یکی از مهمات فلسفه حج، ایجاد تفاهم و تحکیم برادری بین مسلمین است. بیتی که برای قیام تاسیس شده است، آن هم قیام للناس، پس باید برای همین مقصد بزرگ در آن اجتماع نمود. این بیت معظم برای ناس بنا شده و برای قیام ناس. همه مسلمانان باید در تجدید حیات حج و قرآن کریم، و بازگرداندن این دو، به صحنه های زندگی شان کوشش کنند. حج بی روح و تحرک و قیام، حج بی برائت، حج بی وحدت، و حجی که از آن هدم کفر و شرک بر نیاید حج نیست. ان شاء الله - ما نخواهیم گذاشت از کعبه و حج، این منبر بزرگی که بر بلندای بام انسانیت باید صدای مظلومان را به همه عالم منعکس سازد، و آوای توحید راطنین اندازد، صدای سازش با آمریکا و شوروی و کفر و شرک نواخته شود. در مکه مکرمه بتها را بشکنیم، و شیاطین را که در راس آنها شیطان بزرگ است، در عقبات رمی کنیم و طرد نماییم، تا حج خلیل الله و حبیب الله و ولی الله مهدی عزیز را بجا آورده باشیم. این پدر توحید و بت شکن جهان به ما و همه انسانها آموخت که قربانی در راه خدا، پیش از آن که جنبه توحیدی و عبادی داشته باشد، جنبه های سیاسی و ارزشهای اجتماعی دارد. ای گویندگان! نویسندگان! در اجتماعات بزرگ، عرفات و مشعر و منا و مکه معظمه و مدینه منوره، مسائل اجتماعی و سیاسی مناطق خود را به گوش برادران ایمانی برسانید، و از هم طلب نصرت کنید. مسلمین اگر حج را پیدا کنند، آن سیاستی که در حج به کار رفته است از طرف اسلام، همان را پیدا کنند کافی است برای این که استقلال خودشان را پیدا کنند. اعلان برائت از مشرکان، که از ارکان توحیدی و واجبات سیاسی حج است، باید در ایام حج به صورت تظاهرات و راهپیمایی، با صلابت و شکوه هر چه بیشتر و بهتر بر گزار شود. فریاد برائت از مشرکان مخصوص به زمان خاص نیست، این دستور است و جاوید. به منا روید و آرزوهای حقانی را در آن جا دریابید، که آن، قربانی نمودن محبوبترین چیز خویش در راه محبوب مطلق است. و بدانید تا از این محبوبها، که بالاترینش حب نفس است - و حب دنیا تابع آن است - نگذرید به محبوب مطلق نرسید. در سعی بین صفا و مروه، با صدق و صفا سعی در یافتن محبوب کنید، که با یافتن او همه بافته های دنیایی گسسته شود، و همه شکلها و تردیدها فرو ریزد، و همه خوف و رجاها ی حیوانی زایل شود. در طواف حرم خدا که نشانه عشق به حق است، دل را از دیگران تهی کنید و جان را از خوف غیر حق پاک سازید، و به موازات عشق به حق، از بتهای بزرگ و کوچک، و طاغوتها و وابستگان شان برائت جوید، که خدای تعالی و دوستان او از آنان برائت جستند، و همه آزادگان جهان از آنان بری هستند. لیبک گویان برای حق، نفی شریک به همه مراتب کنید و از خود که منشا بزرگ شرک است، به سوی او - جل و اعلی - هجرت نمایید. در لیبک - لیبک، بر همه بتها گوید، و فریاد بر همه طاغوتها و طاغوتچه ها کشید. در لمس حجر الاسود، بیعت با خدا بندید که با دشمنان او و رسولانش و صالحان و آزادگان دشمن باشید، و به اطاعت و بندگی آنان - هر که باشد و هر جا که باشد - سر ننهید. و خوف و زبونی را از دل بزدایید که دشمنان خدا، و در راس آنان شیطان بزرگ زبوند، هر چند در ابزار آدمکشی و سرکوبی و جنایتشان برتری داشته باشند. با حال شعور و عرفان به مشعر الحرام و عرفات روید، و در هر موقف، به اطمینان قلب بر وعده های حق و حکومت مستضعفان بیفزایید، و با سکوت و سکون، تفکر در آیات حق کنید. توجه داشته باشید که سفر حج سفر کسب نیست، سفر تحصیل دنیا نیست، سفر الی الله است.

محرم و عاشورا

محرم ماهی است که عدالت در مقابل ظلم و حق در مقابل باطل قیام کرده، و به اثبات رسانده است که در طول تاریخ، همیشه حق بر باطل پیروز شده است. محرم ماهی است که به وسیله سید مجاهدان و مظلومان اسلام زنده شده، و از توطئه عناصر فاسد و رژیم بنی امیه، که اسلام را تا لب پرتگاه برده بودند، رهایی بخشید. این خون سیدالشهدا است که خونهای همه ملت‌های اسلامی را به جوش می‌آورد. ماه محرم برای مذهب تشیع ماهی است که پیروزی، در متن فداکاری و خون به دست آمده است. محرم ماه نصبت بزرگ سید شهیدان و سرور اولیای خداست، که با قیام خود در مقابل طاغوت، تعلیم سازندگی و کوبندگی به بشر داد، و راه فنای ظالم و شکستن ستمکار را به فدایی دادن و فدایی شدن دانست. و این خود سرلوحه تعلیمات اسلام است برای ملت‌ها تا آخر دهر. با حلول ماه محرم، ماه حماسه و شجاعت و فداکاری آغاز شد. ماهی که خون بر شمشیر پیروز شد. ماهی که قدرت حق، باطل را تا ابد محکوم و داغ باطله، برجبه ستمکاران و حکومت‌های شیطانی زد. ماهی که به نسل‌ها در طول تاریخ، راه پیروزی بر سرنیزه را آموخت. ماهی که شکست ابر قدرتها را در مقابل کلمه حق، به ثبت رساند. ماهی که امام مسلمین، راه مبارزه با ستمکاران تاریخ را به ما آموخت. سید الشهداء را کشتند، اسلام ترقی‌اش بیشتر شد. سید الشهداء - سلام الله علیه - با همه اصحاب و عشیره اش قتل عام شدند، لکن مکتبشان را جلو بردند. شهادت حضرت سیدالشهدا مکتب را زنده کرد. زنده نگه داشتن عاشورا، یک مساله بسیار مهم سیاسی - عبادی است. انقلاب اسلامی ایران، پرتویی از عاشورا و انقلاب عظیم الهی آن است. کربلا کاخ ستمگری را با خون درهم کوبید، و کربلای ما کاخ سلطنت شیطانی را فرو ریخت. کربلا را زنده نگه دارید و نام مبارک حضرت سیدالشهدا را زنده نگه دارید، که با زنده بودن او اسلام زنده نگه داشته می‌شود. مساله کربلا، که خودش در راس مسائل سیاسی هست، باید زنده بماند. ملت بزرگ ما باید خاطره عاشورا را، با موازین اسلامی، هر چه شکوهمندتر حفظ نماید. این محرم را زنده نگه دارید، ما هر چه داریم از این محرم است. محرم و صفر است که اسلام را زنده نگه داشته است. تمام این وحدت کلمه ای که مبدا پیروزی ما شد، برای خاطر این مجالس عزا و تبلیغ و ترویج اسلام شد. این مجالس سوگواری و این مجالس مجالس زرگداشت سید مظلومان و سرور آزادگان، که مجالس غلبه سپاه عقل بر جهل، و عدل بر ظلم، و امانت بر خیانت، و حکومت اسلامی بر حکومت طاغوت است، هر چه با شکوهر و فشرده تر برپا شود، و بیرق‌های خونین عاشورا به علامت حلول روز انتقام مظلوم از ظالم، هر چه بیشتر افراشته شود. ماه محرم ماهی است که مردم آماده اند برای شنیدن مطلب حق. گریه کردن بر عزای امام حسین، زنده نگه داشتن نهضت، و زنده نگه داشتن همین معنا که یک جمعیت کمی در مقابل یک امپراتوری بزرگ ایستاد، دستور است. باید سینه زدن هم محتوا داشته باشد. عاشورا روز عزای عمومی ملت مظلوم است، روز حماسه و تولد جدید اسلام و مسلمانان است.

شهادت و شهید

شهادت عزت ابدی است. شهادت فخر اولیا بوده است و فخر ما. هراس، آن دارد که شهادت مکتب او نیست. شهادت رمز پیروزی است. ملتی که شهادت را آرزو دارد پیروز است. شما چه در دنیا پیروز بشوید یا به شهادت برسید، پیروزمندید. شهادت در راه اسلام برای همه ما افتخار است. شهادت برای ما فیض عظیمی است. این حس شهادت خواهی و فداکاری بود که یک ملتی، که هیچ نداشت، بر طاغوت غلبه پیدا کرد. یک ملتی که زن و مردش برای جانفشانی حاضرند، و طلب شهادت می‌کنند، هیچ قدرتی با آن نمی‌تواند مقابله کند. خون شهیدان ما امتداد خون پاک شهیدان کربلاست. ملتی که شهادت برای او سعادت است پیروز است. یک همچو ملتی که آرزوی شهادت می‌کند، این ملت دیگر خوف ندارد. ملت ما خون داده است تا جمهوری اسلامی

وجود پیدا کند. ملت ما عاشق شهادت بود، با عشق به شهادت پیش رفت این نهضت. ما از خدا هستیم همه، همه عالم از خداست، و همه عالم به سوی او بر خواهد گشت. پس چه بهتر که برگشتش اختیاری باشد و انتخابی، و انسان انتخاب کند شهادت را در راه خدا، و انسان اختیار کند موت را برای خدا، و شهادت را برای اسلام. در بستر مردن، مردن است و چیزی نیست، لکن در راه خدا رفتن شهادت است و سرفرازی و تحصیل شرافت برای انسان و برای انسانها. مرگ سرخ به مراتب بهتر از زندگی سیاه است. چه غافلند دنیا پرستان و بی خبران، که ارزش شهادت را در صحیفه های طبیعت جستجو می کنند، و وصف آن را در سروده ها و حماسه ها و شعرها می جویند، و در کشف آن از هنر تخیل و کتاب تعقل مدد می خواهند، و حاشا! که حل این معما جز به عشق میسر نگردد. آنها که شهید شدند، به خدمت خودشان و سعادت خودشان و به اجر خودشان رسیدند. شهدای انقلاب بزرگ، چون شهدای صدر اسلام، در پیشگاه مقدس ربوبی ارزشمند، و مورد عنایت حق تعالی و اولیای اسلام ارزشمند خواهند بود. شما پیروید، برای این که شهادت را در آغوش می گیرید. و آنهایی که از شهادت و از مردن می ترسند، آنها شکست خورده اند. مگر شهادت ارثی نیست که از موالیان ما، که حیات را عقیده و جهاد می دانستند و در راه مکتب پرافتخار اسلام، با خون خود و جوانان عزیز خود از آن پاسداری می کردند، به ملت شهید پرور ما رسیده. به ملت عزیز و توده های میلیونی ایران عرض می کنم که هیچ انقلابی بدون شهادت خواهی و فداکاری و سختی و گرانی و فشارهای مادی موقت تحقق نیافته. شهادت در راه خداوند چیزی نیست که بتوان آن را با سنجشهای بشری و انگیزه های مادی ارزیابی کرد. رهبر ما آن طفل دوازده ساله ای است که با قلب کوچک خود، که ارزشش از صدها زبان و قلم ما بزرگتر است، با نارنجک خود را زیر تانک دشمن انداخت و آن رامنهدم نمود، و خود نیز شربت شهادت نوشید. سعادت را آنها بردند که آن چیزی را که خدا به آنها داده بود تقدیم کردند، و ما عقب مانده آنها هستیم. بر ماست که با اعتراف به عجز خویش، از رزمندگان عزیزی که با شهادت طلیهاو رشادتهایشان از میهن اسلامی خود دفاع نموده، و با خون پاک خود چراغهایی فراراه آزادی تمام ملت‌های در بند برافروختند، قدردانی نماییم. گوارا باد بر این شهیدان، لذت انس و همجواری شان با انبیای عظام و اولیای کرام و شهدای صدر اسلام، و گوارا تر بر آنان باد نعمت رضایت حق، که رضوان من الله اکبر. هان ای شهیدان! در جوار حق تعالی آسوده خاطر باشید، که ملت شما پیروزی شمارا از دست نخواهد داد. نمونه ترین گواهان صادق و یادگاران عزمها و اراده های استوار و آهنین، شما بندگان مخلص حقید، که مراتب انقیاد و تعبد خویش را به پیشگاه اقدس حق تعالی، با نثار خون و جان به اثبات رسانیدند. کشوری که همه بیدار و همه مستعد برای شهادت هستند، اینها را از چه می ترسانند هنر آن است که بی هیاهوهای سیاسی و خودنماییهای شیطانی، برای خدا به جهاد برخیزد، و خود را فدای هدف کند نه هوا، و این هنر مردان خداست. به شما برادران مؤمن عرض می کنم، اگر ما با دست جنایتکار آمریکا و شوروی از صفحه روزگار محو شویم، و با خون سرخ، شرافتمندانه با خدای خویش ملاقات کنیم، بهتر از آن است که در زیر پرچم ارتش سرخ شرق، و سیاه غرب، زندگی اشرافی مرفه داشته باشیم. هیچ هراسی به دلتان راه ندهید، که شما پیروید - ان شاء الله. چه کشته بشویم و چه بکشیم حق با ماست. ما اگر کشته هم بشویم در راه حق کشته شدیم و پیروزی است، و اگر بکشیم هم در راه حق است و پیروزی است. طبع یک انقلاب فداکاری است. لازمه یک انقلاب شهادت و مهیا بودن برای شهادت است. مجاهد فی سبیل الله بزرگتر از آن است که گوهر زیبای عمل خود را به عیار زخارف دنیا محک بزند. دنیا با همه زرق و برق‌ها و اعتباراتش، به مراتب کوچکتر از آن است که بخواهد پاداش و ترفیع مجاهدان فی سبیل الله گردد. ما خاکیان محجوب، یا افلاکیان، چه دانیم که این ارتزاق عند رب الشهداء چی است ما اگر کشته شویم - ان شاء الله - بهشت می رویم، اگر بکشیم هم به بهشت می رویم. کشته بشوید بهشتی هستید، بکشید هم بهشتی هستید. ما بکشیم سعادت‌مندیم، کشته بشویم هم سعادت‌مندیم. و قوت آن است که ما که وارثان این خونها هستیم، و بازماندگان جوانان و شهدای به خون خفته هستیم، از پای ننشینیم تا فداکاری آنان را به ثمر برسانیم. شهادت یک هدیه ای است از جانب خدای تبارک و تعالی برای آن کسانی که لایق هستند. گریه کردن بر شهید زنده

نگه داشتن نهضت است. عزاداری کردن برای شهیدی که همه چیز را در راه اسلام داد، یک مساله سیاسی است، یک مساله ای است که در پیشبرد انقلاب اثر بسزا دارد، ما از این اجتماعات استفاده می کنیم. قبور شهدا و اجساد و ابدان معلولان، زبان گویایی است که به عظمت روح جاوید آنان شهادت می دهد. خونهای جوانان ما بر مسلسلها غلبه کرد. چطور انسان متاثر نباشد از اشخاصی که قدرتمندی خودشان را در خون شهیدان مامی بینند خدمت در بنیاد شهید در راس خدمتهاست. من شهادت در راه حق و اهداف الهی را افتخار جاودانی می دانم.

خودسازی و مبارزه با نفس

ما تا اصلاح نکنیم خودمان را، نمی توانیم کشور خودمان را اصلاح کنیم. هر کسی از خودش باید شروع کند، و عقاید و اخلاق و اعمالش را تطبیق با اسلام بدهد. و بعد از این که خودش را اصلاح کرد، آن وقت دنبال این باشد که دیگران را اصلاح کند. اگر بخواهید کشور شما یک کشور مستقلى باشد که دیگران نتوانند در آن دخالت بکنند، از خودتان باید شروع کنید. شما خودتان را درست کنید، کشورتان درست می شود. آن چیزی که بر همه ما لازم است ابتدا کردن به نفس خودمان است، و قانع نشدن به این که همان ظاهر درست بشود، و از قلمبان شروع کنیم، از مغزمان شروع کنیم، و هر روز دنبال این باشیم که روز دوّممان بهتر از روز اوّلمان باشد. از بالا-ترین و والا-ترین حوزه هایی که لازم است به طور همگانی مورد تعلیم و تعلم قرار گیرد، علوم معنوی اسلامی از قبیل علم اخلاق و تهذیب نفس و سیر و سلوک الی الله است - رزقنا الله و ایاکم -، که جهاد اکبر می باشد. علم و تهذیب نفس است که انسان را به مقام انسانیت می رساند. این فراموشی از خود مقدمه برای کمال انسان است. قبل از این که این نامه اعمال ما برای پیشگاه خدا، و قبل از این که آن، برای پیشگاه امام زمان- سلام الله علیه - برسد، خودمان باید نظر کنیم. کاری بکنید که وقتی از اینجا بار را بستید، در حضور خدای تبارک و تعالی بروسفیدی باشید. همه مکلفیم که تزکیه بشویم، تا بتوانیم از نور الهی و نور قرآن استفاده کنیم. باید خودتان را بسازید تا بتوانید قیام کنید. خود ساختن به این که تبعیت از احکام خدا کنید. اگر ما خودمان را اصلاح کنیم، قهرا آن مقصدی که ما داریم در دنیا هم صدور پیدامی کند. سازندگیهای روحی مقدم بر همه سازندگیهاست، جهاد سازندگی از خود افراد باید شروع بشود. بسازید! باید بسازیم خودمان را. جدیت کنید که این جهاد سازندگی را از خودتان شروع کنید. وقتی از خودتان شروع کردید، هر کاری بکنید، این کاری است الهی. باید انقلاب باطنی بکنیم، باید نفوسمان هم منقلب بشود، اگر تا حالا در تحت سلطه شیطان و طاغوت بوده است، متحول بشویم. در نفسی که مهذب نشده، علم حجاب ظلمانی است. تکلیف الهی است که اگر در دلمان هم بعضی مان از بعضی مان خوشش نمی آید، در مقام عمل، در مقام ذکر، در مقام تبلیغ، بر خلاف نفس خودش عمل بکنند. اگر علم بلا تهذیب باشد ضررش از جهل بدتر است. آن وقتی کلام تاثیر دارد که از قلب مهذب و پاک بیرون بیاید. این من را اگر انسان زیر پا گذاشت. او شد، اصلاح می کند همه چیز را. گاهی علم توحید انسان را به جهنم می فرستد، گاهی علم عرفان انسان را به جهنم می رساند، گاهی علم فقه انسان را به جهنم می فرستد، گاهی علم اخلاق انسان را به جهنم می فرستد، با علم درست نمی شود، تزکیه می خواهد. علم توحید هم اگر برای غیر خدا باشد از حجب ظلمانی است. خدا نکند انسان پیش از آن که خود را بسازد جامعه به او روی آورد و در میان مردم نفوذ و شخصیتی پیدا کند. که خود را می بازد، خود را گم می کند. آن کس که اتکا به خدا دارد منصور است. دستت از این عالم - که مزرعه آخرت است - اگر کوتاه شد، دیگر کار گذشته است و اصلاح مفاسد نفس را نتوانی کرد. من خوف این را دارم که آنها برای خاطر ما و شنیدن حرف ما به بهشت بروند، و ما برای خاطر این که خودمان مهذب نبودیم به جهنم. عید واقعی آن وقتی است که انسان رضای خدا را به دست بیاورد، درون خود را اصلاح کند. تا ساخته نشود یک ملت و یک جامعه، نمی تواند به آن مقاصد عالیّه ای که دارد برسد.

ایمان و ارزشهای معنوی

اگر ایمان وارد قلب شود کارها اصلاح می شود. ایمان به خدا نور است، ایمان به خدا باعث می شود که تمام تاریکیها از پیش پای مؤمنین برداشته بشود. ایمان عبارت از این است که آن مسائلی را که شما با عقلمندان ادراک کرده اید، آن مسائل را قلبتان هم به آن آگاه بشود، باورش بیاید. کسانی که با خدا باشند، توجه به خدا و ایمان به خدا داشته باشند، خداوند آنها را از تمام ظلمتها، از تمام تاریکیها خارج می کند، و به حقیقت نور می رسند. بدان که حقیقت علم و ایمان - که متقوم به علم است - نور است. بدان که ایمان نیز از کمالات روحانیه ای است که به حقیقت نوریه آن کمتر کسی آگاه گردد. حتی خود مؤمنین تا در عالم دنیا و ظلمت طبیعت هستند، از نورانیت ایمان خود و کراماتی که در پیشگاه مقدس حق برای آنها است مطلع نیستند. مبدا همه خیرات و مبدا همه ترقیاتی که برای یک مملکت است، چه در جهت مادی، چه در جهت معنوی، این است که ایمان در کار باشد. تهدید و تطمیع در کسانی اثر می کند که ایمان ندارند. مدعیان ایمان زیادند، لکن مؤمنین اندکند. اگر جنبه ایمان مردم تقویت شد، همه امور به راحتی انجام می شود. عدد کم بودن اشکال ندارد، ایمان قوی بودن مهم است. آنچه میزان سعادت است این است که انسان مؤمن باشد، و صبر داشته باشد و دیگران را به صبر وادار کند، و حق بگوید و دیگران را به حق گفتن وادار بکند. من نمی توانم باور کنم که کسی مبادی معنوی نداشته باشد و برای مردم کوشش کند. کوشش کنید معنویت را تقویت کنید در بین این ملت، با معنویت است که شما می توانید استقلال خودتان را حفظ کنید و به مراتب کمال برسانید. ارزشهای معنوی ارزشهای همیشگی هستند. همه بدبختیها از ضعف ایمان و سستی یقین است. شرافت به تقواست. خرابیهای مادی جبرانش آسانتر از خرابیهای معنوی است. کسانی که برای خدا کار می کنند، هیچ وقت باخت در آن نیست. آنهایی که برای دنیا کار می کنند باخت دارند، که اگر نرسیدند، خوب باختند و عمرشان را هم هدر دادند. ما امیدمان به خداست و مایوس از خدا نیستیم، و بر مشکلات به امید خدا غلبه می کنیم. من اطمینان دارم که تا این ملت توجه به خدا دارد، هیچ قدرتی نمی تواند به این آسیب برساند. اگر ملت ما برای خدا و برای رضای پیغمبر اکرم به پیش برود، تمام مقاصدش حاصل خواهد شد. گمان نکنید که کاخ سفید و کرملین الآن آرام نشسته اند و با وضع آرام زندگی می کنند، آنها با اضطراب زندگی می کنند، و این اضطراب برای این است که آنها تبع شیطان هستند، و شیطان نمی گذارد که طمانینه پیدا بشود در قلب انسان. اگر ایمان به خدا و عمل برای خدا در فعالیتهای اجتماعی و سیاسی و اقتصادی و سایر شؤون زندگی بشر وارد شود، پیچیده ترین مشکلات امروزی جهان به آسانی حل می شود.

تقوا ملاک برتری

آنی که تقوایش بیشتر است، آنی که ترسش از خدا بیشتر است، آنی که خدمت برای خدا می کند، او مقدم است. همه برادر و برابرند، فقط و فقط کرامت، در پناه تقوا، و برتری، به اخلاق فاضله و اعمال صالحه است. آنچه اصل است تقواست، ولی اگر همین تقوا نزد اشخاصی جاهل باشد، گاهی ضرر می زند. اگر مجهز به علم و تقوا و شعور انقلابی - اسلامی شدید پیروزیان حتمی است، و اگر - خدای نکرده - در این مرحله کوتاهی کنید، مسئولیت آن به عهده خود شماست. ملت اگر متقی شد می تواند که حفظ کند خودش را از همه آفاتی که در دنیا پیش می آید.

اخلاص

قلب را به خلوص نیت و صدق باطن مزین نماییم و صفا دهیم! هیچ عبادتی بی نیت خالصه، مقبول در گاه حق تعالی نیست. هیچ چیز در عبادات به اهمیت نیت و تخلیص آن، نیست. خودتان را متصل کنید به آن دریای لایزال، و کارهایتان را کارهای الهی

کنید. توجه به احکام خدای تبارک و تعالی داشته باشید. کمال و حسن اعمال، به نیت و اقبال قلب و حفظ حدود است. در هر درجه که هستی بکوش، و اخلاص خود را زیادت کن، و اوهام نفس و وساوس شیطان را از دل بیرون نما، البته نتیجه برای حاصل می شود، و راهی به حقیقت پیدا می کنی، و طریق هدایت برای تو باز می شود، و خداوند تبارک و تعالی از تودستگیری می فرماید. شما روی تدبیر و فکر عمل کنید، دیگر نه از کشتن بترسید و نه از کشته شدن. عمده این است که قصدتان خالص باشد. کوشش کنید مقصد خودتان را خالص کنید برای خدا، که چه کشته بشوید و چه بکشید شما اهل نجات هستید. جدیت کنید که کارهایتان برای خدا باشد، قیامتان لله باشد.

اخلاق پسندیده

با اخلاق مردم را خاضع کنید، و خضوع قلبی میزان است. و اگر بتوانید قلب مردم را همراه خود کنید، این چیزی است که پیش خداوند دوام و ثبات دارد. با بندگان خدا، که مورد رحمت و نعمت او هستند و مخلع به خلعت اسلام و ایمانند، دوستی پیدا کن و محبت قلبی داشته باش.

اعتماد به نفس

ما باید این را بفهمیم که همه چیز هستیم، و از هیچ کس کم نداریم. ما که خودمان را گم کرده بودیم باید این خود گم کرده را پیدا کنیم. اتکال به نفس، بعد از اعتماد به خداوند، منشا خیرات است. فکر این باشیم که خودمان شخصیت پیدا بکنیم. مقاصد وقتی که عالی شد، زحمتهای در راه آن مقصد باید در نظر انسان نباشد. از هیچ قدرتی ترسید، وقتی خدا با شماست همه چیز با شماست. با اتکا به خدا از هیچ چیز ترسی نداریم. کسی که خدا با اوست از هیچ قدرتی جز قدرت او هراسی ندارد

قناعت و ساده زیستی

معنویات اساس اسلام است. سعی کنید معنویات را زیاد کنید و از تشریفات، تا آن جا که مقدور است بکاهید. خود را به ساده زیستن عادت دهید، و از تعلق قلب به مال و منال و جاه و مقام بپرهیزید. با زندگانی اشرافی و مصرفی نمی توان ارزشهای انسانی - اسلامی را حفظ کرد.

صبر

صبر کلید ابواب سعادات و سر منشا نجات از مهالک است. صبر بلیات را بر انسان آسان می کند. مشکلات را سهل می نماید، و عزم و اراده را قوت می دهد. مقصد هر چه بزرگتر باشد، رنج در راه آن هر چه زیاد باشد، باید انسان تحمل کند. اگر چنانچه استقامت کنیم مؤید به تاییدات الهی هستیم.

توبه

برای هر کسی، هر کاری بکند، باز جای توبه هست، در توبه باز است، رحمت خدا واسع است. توبه شرایطی دارد که تا آن شرایط تحقق پیدا نکند، خدای تبارک و تعالی قبول نمی کند. بهار توبه ایام جوانی است که بار گناهان کمتر، و کدورت قلبی ناقصتر، و شرایط توبه سهولتر و آسانتر است. پشیمانی و عزم بر ترک گناه، برای کسانی که پنجاه سال یا هفتاد سال غیبت و دروغ

مرتکب شده ، ریش خود را در گناه و معصیت سفید کرده اند حاصل نمی شود. توبه کنید ! زیرا توبه با لفظ اتوب الی الله تحقق نمی یابد ، بلکه ندامت و عزم بر ترک لازم است.

حب نفس و هواهای نفسانی

از هواهای نفسانیه که میراث شیطان است ، بر حذر باشیم. میزان بازماندن از حق ، متابعت هوای نفس است. اهمیت امراض نفسانیه ، هزاران درجه بیشتر از امراض جسمانیه است. اگر یک در به روی خواهش نفس باز کنی ، لابدی که درهای بسیاری به روی آن باز کنی. ای عزیز ! بدان که خواهش و تمنای نفس منتهی نشود به جایی ، و به آخر نرسد اشتباهی آن. هر بلایی سر انسان می آید، یا جامعه از دست قدرتمندان می بیند ، این در اثر هوای نفس و خودخواهی است. شیطان باطنی انسان ، خود آدم است ، خود انسان ، آن نفسیت انسان ، آن هواهای انسان. تمام فسادهایی که در بشریت پیدا شده است ، از اولی که بشریت تحقق پیدا کرده است تا کنون ، و تا آخر ، منشأش همین حب نفس است. آفت انسان هوای نفس انسان است. تا در بند خویشتن خویش و هواهای نفسانی خود باشید ، نمی توانید جهاد فی سبیل الله و دفاع از حریم الله نمایید. را س همه خطاهای که انسان می کند حب نفس است. آنچه که خطر برای هر انسانی و هر متصدی امری هست ، حب نفس است. بالاترین گرفتاری ما همین گرفتاری حب نفس است ، گرفتاری حب جاه است ، گرفتاری حب شهرت است. نفس انسان بدتر از هر سرکشی است ، سرکشی نفس ، انسان را به هلاکت می رساند. آن که کمر انسان را می شکند این است که حب انسان به خودش ، و حب انسان به ریاستش ، و حب انسان به همه چیزهایی که موجب حب است ، انسان را برساند به آن جایی که اگر نبی اکرم هم از او بگیرد دشمن او می شود ، و آن وقت هم که می فهمد خدا دارد می گیرد دشمن او می شود.

دنیا دوستی و قدرت طلبی

دنیا آنی است که در ما هست ، که ما را از مبدا کمال دور می کند ، و به نفس و نفسانیت خودمان مبتلا می کند. هر چه توجه نفس به دنیا بیشتر گردد ، به همان اندازه از توجه به حق و عالم آخرت غافل گردد. تمام مفاسد روحانی و اخلاقی و اعمالی ، از حب به دنیا ، و غفلت از حق تعالی و آخرت است. علمی که انسان را به خدا نزدیک می کند ، در نفس دنیا طلب باعث دوری بیشتر از درگاه ذی الجلال می گردد. هر چه وجهه قلب به تدبیر امور و تعمیر دنیا بیشتر شد و علاقه افزون گردید ، غبار ذلت و مسکنت ، بر او بیشتر ریزد ، و ظلمت مذلت و احتیاج ، زیاده تر آن را فرا گیرد. ای عزیز ! تو اگر عار نداری از طلب دنیا ، لااقل از مخلوق ضعیف ، که مثل خودتوست ، طلب مکن. توجه و تعلق نفس به مادیات ، انسان را از کاروان انسانها باز می دارد ، و بیرون رفتن از تعلقات مادی و توجه به خدای تبارک و تعالی ، انسان را به مقام انسانیت می رساند. دنیای مذموم همین است که انسان توجه داشته باشد و لو به یک تسبیح ، و لو به یک کتاب. توجه به زرق و برق دنیا انسان را از آن احساس انسانی اش می برد. اگر بخواهند در ضیافت خدا وارد بشوند ، به اندازه وسع خودشان ، باید از دنیا اعراض کنند و قلبشان را از دنیا برگردانند. ثروتمندان فقرایی هستند در صورت اغنیا ، و نیازمندی هستند در لباس بی نیازان. بیرون رفتن از تعلقات مادی و توجه به خدای تبارک و تعالی ، انسان را به مقام انسانیت می رساند. بدان که این عالم دنیا ، برای نقص و قصور و ضعفی که در آن است ، نه دار کرامت و جای ثواب حق تعالی است ، و نه محل عذاب و عقاب است. ترس از مرگ برای کسانی است که دنیا را مقرر خود قرار داده ، و از قرارگاه ابدی و جوار رحمت ایزدی بی خبرند. هر مقامی که برای بشر حاصل می شود ، چه مقامهای معنوی و چه مقامهای مادی ، روزی گرفته خواهد شد ، و آن روز هم نامعلوم است. کسی که رابطه با خدا دارد شکست ندارد. شکست مال کسی است که آمالش دنیا باشد. آنها جان خودشان را برای اسلام و برای مصلحت کشور اسلامی فدا می کنند ، و ما سرخون آنها این جا بنشینیم و

با هم جنگ و ستیز کنیم! این در منطق اسلام از بزرگترین گناهان است. قدرت طلبی از هر که باشد، از شیطان است. این قدر دنبال این نباشید که ما خانه مام چه جور است و زندگی مان چه جور است دنبال آن شرافت انسانی باشید، دنبال آن معنا باشید که شما را پیروز و چه ... کرد. اموری که مربوط به این عالم است گذراست، زود گذر هم هست، و پیروزیها و شکستها و خوشیها و ناخوشیهای این دنیا بیش از چند روزی و مقدار اندکی پایداری نیست.

خودبینی و خودخواهی

تمام فسادهایی که در عالم پیدا می شود، از خودخواهی پیدا می شود. تمام مفاسدی که در عالم واقع می شود از این توجه به خود است. مدامی که انسان خودش را می بیند، نمی تواند به آن راهی که راه هدایت است دست پیدا بکند. هیچ شکی در این نکنید که هر که گفت من این من شیطان است. بدان که رذیله عجب از حب نفس پیدا می شود. خودمحوری، من، نه غیر، این در همه نفوس هست، مگر این که تهذیب بشود. چقدر انسان باید جاهل باشد که این چیزها را مقام بداند؟ و چقدر ضعیف النفس باشد که این حکومت را، حکومتها را بک مقام بداند. بکوشید تا حجاب خودیت را بردارید و جمال جمیل او - جل و علا - را ببینید؛ آن گاه است که هر مشکلی آسان و هر رنجی و زحمتی گواراست. خودبینی ارث شیطان است. تا این خودخواهیها در بشر هست، این جنگها و این فسادها و این ظلمها و ستمگریها هست. اگر - خدا نخواست - کارها با خودخواهی و غرور همراه شد، مبدا شکست انسان است. نمی شود که انسان هم خودپرست باشد و هم خداپرست. نمی شود که انسان هم منافع خودش را ملاحظه کند و هم منافع اسلام. باید یکی از این دو تا باشد. من اگر برای خودم نسبت به سایر انسانها یک مرتبتی قائل باشم، این انحطاط فکری است، و انحطاط روحی. اگر انسان در هر امری که وارد می شود، در آن امر خودخواهی را کنار بگذارد و مصلحت را ملاحظه بکند، و خدا را ملاحظه بکند، هم موفق می شود و هم از خطراتی که بر این خودخواهی مترتب است در امان می ماند. نزاع مال خودخواهی است، از نقطه نفس انسان پیدا می شود. دو جور تعریف داریم، یک وقت این است که آدم تعریف می کند، می خواهد خودش را نشان بدهد، این ابلیس است. یک وقت از خودش تعریف می کند برای این که هدایت کند دیگران را، این نفس رحمان است. هوای نفس انسان می خواهد هر چه بشود بگوید من کرده ام، و این آثار خودخواهی است؛ و اختلافاتی هم که مشاهده می شود از ضعف ایمان است. هیچ فردی نمی تواند ادعا کند که من نقص، هیچ ندارم. اگر کسی ادعا کرد این را، بزرگترین نقصش همین ادعاست. غرور از پیروزیها، آفت بزرگی است که شیطان باطنی در بندگان خدا به وجود می آورد، تا آنان را از راه حق منحرف کند. غرور و غف انسان را به تباهی می کشد. کبر از اخلاق خاصه شیطان است. هر کس جهلش بیشتر و عقلش ناقصتر است، کبرش بیشتر است. هر کس علمش بیشتر و روحش بزرگتر و صدرش منشرحتر است، متواضعتراست.

عیبجویی

و هیچ عیبی بالاتر از آن نیست که انسان عیب خود را نفهمد و از آن غافل باشد؛ و با آن که مجموعه عیوب است به عیوب دیگران بپردازد. چرا باید عقده های قلبی، انسان را منحرف کند، و هواهای نفسانی همه چیز را کنار بگذارد و فقط عیوب را نگاه کند اسرار مردم هر چه باشد، فاش کردن بر خلاف اسلام است.

غفلت

یک لحظه از خدا غافل نباشید. غفلت از مبدا قدرت، انسان را به هلاکت می رساند.

یاس و ناامیدی

هیچ گاه از کارها مایوس نشوید؛ چون همه چیز یک دفعه درست نمی شود، و کارهای بزرگ باید به تدریج صورت گیرد. یاس از جنود شیطان است، امید از جنود خداست، همیشه امیدوار باشید.

مفاسد و انحرافات اجتماعی

انبیا مثل یک طیبی بودند که می خواستند اصلاح کنند جامعه را. اگر انحراف اخلاقی نباشد، هیچ یک از این سلاحهای جنگی به حال بشر ضرر ندارد. آن چیزی که دارد این سیاره ما را در سرایشی انحطاط قرار می دهد، انحراف اخلاقی است. آن که فاسد می کند جامعه را، و دست از فسادش برنخواهد داشت، او را باید از جامعه جدا کرد؛ او یک غده سرطانی است که جامعه را فاسد می کند. نجات معتاد نجات یک فرد نیست، نجات اسلام است. این وظیفه شرعی نیست که کسی نسبت به مسلمانی اهانت کند، از برادر دینی بدگویی نماید؛ این حب دنیا و حب نفس است، این تلقینات شیطان است که انسان را به این روز سیاه می نشاند. اذیت مسلم و آزار مؤمنین از بزرگترین گناهان کبیره است.

امر به معروف و نهی از منکر

امر به معروف و نهی از منکر بر همه ملت واجب است. سفارش به حق، که امر به معروف است و نهی از منکر است، بر همه مسلمین واجب است. اگر یک حکم ظالمی بر مردم مسلط شد، علمای ملت، دانشمندان ملت باید استنکار کنند، باید نهی از منکر کنند. شما و ما موظفیم که هم در تمام اموری که مربوط به دستگاههای اجرایی است امر به معروف کنیم، و اگر اشخاصی پیدا می شوند که خلاف می کنند، معرفی کنیم به مقاماتی که برای جلوگیری مهیا هستند؛ و مشکلات را هم تحمل کنیم. شما از اول اگر جلوی فساد را نگیرید، معلوم نیست که به وضع سابق منتهی نشود. از آنچه در نظر شرع حرام، و آنچه بر خلاف مسیر ملت و کشور اسلامی، و مخالف با حیثیت جمهوری اسلامی است، به طور قاطع اگر جلوگیری نشود همه مسئول می باشند.

نفاق و منافقین

منافقا هستند که بدتر از کفارند. در اسلام از منافقین بیشتر تکذیب شده است؛ و منافق اوضح مصادیق کفر است. آن قدری که اسلام تکیه کرده است بر این که منافقین را از بین ببرد یا اصلاحشان کند، برای کفار این طور نیست. انسان می داند با آدم کافر چه بکند، اما با منافقین نمی داند چه کند. در سوره منافقین ذکر می فرماید کیفیت منافقین را، که اینها پیش تو اظهار دیانت می کنند، اظهار اسلام می کنند، لکن دروغ می گویند، اینها مسلم نیستند، اینها منافق هستند. آنچه ما امروز مبتلای به آن هستیم، و آن دسته منافقینی که اظهار اسلام می کنند و کمر اسلام را می خواهند بشکنند، کار مسلمانها با اینها مشکل است، حل مساله اینها بسیار مشکل است. عیب بزرگ شما و هواداران آن است که نه از اسلام و قدرت معنوی آن، و نه از ملت مسلمان و انگیزه فداکاری او، اطلاعی دارید. با آن که سرای منافقین در دامن آمریکا و فرانسه مشغول عیاشی و خوشگذرانی هستند، مع الاسف عده ای نوجوان را با حيله و تزویر گول زده و قدرت تفکر را از آنان سلب نموده اند. آنهایی که اظهار اسلام می کنند و بیمارستان را آتش می زنند و مجروحها را سر می برند، اینها را بشناسید، اینها مسلم نیستند، اینها منافق هستند. ننگتان باد ای تفاله های شیطان! و عارتان باد ای خودفروختگان بین المللی! که در سوراخها خزیده و در مقابل ملتی که در برابر ابرقدرتها برخاسته است، به خرابکاریهای جاهلانه پرداخته اید. گمان ندارم شما بتوانید گروه و یا دسته ای را بیابید که جنایات و سفلگی شان، به ابعاد این

گروهک منافقین باشد.

قیام لله

همه چیز در قیام لله است، قیام لله معرفت الله می آورد. وقتی دین خدا را انسان در خطر دید، برای خدا باید قیام کند. از مرگ نترسید که حیات و ممات به دست خداست. همه قیام کنید، و برای خدا قیام کنید، قیام فردی در مقابل شیطانی باطن خودتان، و قیام همگانی در مقابل قدرتهای شیطانی. «ان تقوموا لله مثنی و فردی» اجتماعی و انفرادی قیام لله بکنید، انفرادی برای وصول به معرفت الله، اجتماعی برای وصول به مقاصد الله. قیام لله شکست ندارد. اگر ما یک روز اتکای خودمان را از خدا برداشتیم، و روی نفت گذاشتیم، یا روی سلاح گذاشتیم، بدانید که آن روز، روزی است که ما رو به شکست خواهیم رفت. کوشش کنید که قیام شما، این نهضتی که دارید، نهضت الهی باشد، لله باشد. تمام قوا در مقابل خدای تبارک و تعالی هیچ است. ما نمی ترسیم، برای اینکه ما برای خدا قیام کردیم. قیام لله هیچ خسران ندارد، هیچ ضرر توی آن نیست. قیامی که برای خداست، و نهضتی که بر اساس معنویت و عقیده است عقب نشینی نخواهد کرد. و ابسته کنید خودتان را به آن مبدأ قدرت. قطره ها! خودتان را به دریا برسانید.

دعوت به قیام

و صیت من به ملت‌های کشورهای اسلامی این است که انتظار نداشته باشید که از خارج، کسی به شما در رسیدن به هدف - که آن اسلام و پیاده کردن احکام اسلام است - کمک کند. خود باید به این امر حیاتی که آزادی و استقلال را تحقق می بخشد قیام کنید. ملت‌ها باید قیام کنند و خودشان را از دست حکومت‌های خودشان، و قدرتهای بزرگ نجات بدهند. امیدوارم که مسلمانان سایر کشورها از تجربیات مسلمانان ایران پند گرفته و توی دهن غرب بزنند، و روی پای خود بایستند، و با تمسک به اسلام به افتخارات گذشته خود دست یابند. ای مسلمانان غیرتمند اقطار عالم! از خواب غفلت برخیزید و اسلام و کشورهای اسلامی را از دست استعمارگران و وابستگان به آنان رهایی بخشید. آیا برای مسلمانان جهان ننگ نیست که با این همه سرمایه های انسانی و مادی و معنوی، با داشتن چنین مکتب مترقی و پشتوانه الهی، تن به سلطه قدرتمندان مستکبر و دزدان دریایی و زمینی قرن بدهند. این ملت‌ها هستند که باید نهضت کنند، قیام کنند و خودشان را از دست اشرار نجات بدهند. ملت‌ها باید از جا برخیزند، اگر بنشینند و منتظر این باشند که برای آنها، دیگران بیایند و کاری چه برای جهات مادی شان و چه برای جهات معنوی شان، بکنند، این اشتباه است. و وظیفه مسلمانان است که قیام در راه اسلام کنند، و دست قدرتهایی را که برای نابودی اسلام و برخورداری از منابع مسلمین، مشغول توطئه هستند را قطع کنند. درد آشنایان جوامع اسلامی، همانان که با محرومان و پابرهنگان میثاق خون بسته اند، باید توجه کنند که در آغاز راه مبارزه اند. همه ملت‌های اسلام با بیداری و با توجه بپاخیزند، و این دست‌های فاسدی که می خواهد همه ملت‌های اسلام را در تحت سلطه ابرقدرتها قرار بدهد، آنها را سرجای خودشان بنشانند. سکوت در مقابل دستگاه فاسد جبار، برای ملت اسلام ننگ است. ملت‌های مسلمان، از فداکاری مجاهدین ما در راه استقلال و آزادی و اهداف توسعه اسلام بزرگ، الگو بگیرند و با پیوستن به هم سد استعمار و استثمار را بشکنند و به پیش، به سوی آزادی و زندگی انسانی بروند. پیروزی ملت مسلمان ایران بدون شک سرمشق خوبی برای سایر ملل ستمدیده جهان، خصوصاً ملت‌های خاورمیانه خواهد بود، که چگونه یک ملتی با اتکا به ایدئولوژی انقلابی اسلام بر قدرتهای عظیم فایق می آید.

مستضعفین بپاخیزید!

ای مستضعفان جهان! برخیزید و همپیمان شوید، و ستمگران را از صحنه برانید، که زمین از خداست و وارث آن مستضعفانند.

هان ای مسلمانان جهان! و مستضعفان تحت سلطه ستمگران! بپاخیزید و دست اتحاد به هم دهید، و از اسلام و مقدرات خود دفاع کنید، و از هیاهوی قدرتمندان نهراسید. هان ای مسلمانان جهان و مستضعفان گیتی! بپاخیزید و مقدرات خود را به دست بگیرید. تا کی نشسته اید که مقدرات شما را واشنگتن یا مسکو تعیین کنند! مستضعفین عالم اگر بخواهند یک زندگی شرافتمندانه انسانی داشته باشند، باید همه مستضعفین جهان به هم دست بدهند و قدرت این قدرتمندانی که حق و تو دارند، اینها را باید محدود کنند. شما ای مستضعفان جهان! و ای کشورهای اسلامی و مسلمانان جهان! بپاخیزید و حق را با چنگ و دندان بگیرید. هان ای مستضعفان جهان! بر مستکبران آدمخوار بشورید، و حق خود را از آنان بگیرید، که خداوند با شماست، و وعده او تخلف ناپذیر است. بیدار شوید و خفتگان را بیدار کنید، زنده شوید و مردگان را حیات بخشید، و در تحت پرچم توحید، برای درهم پیچیدن دفتر استعمار سرخ و سیاه، و خودفروختگان بی ارزش فداکاری کنید. مستضعفین همه بلاد، همه ممالک، باید حق خودشان را با مشت محکم بگیرند، منتظر نباشند که آنها حق آنان را بدهند، مستکبرین حق کسی را نخواهند داد. ای مستضعفین جهان! برخیزید و در مقابل ابرقدرتها بایستید، که اگر ایستادید، اینها هیچ کاری نمی توانند بکنند. محرومان و ستمدیدگان تاریخ باید خود برخیزند، و انتظار نکشند که ستمکاران آنان را از بند نجات دهند. پیروزی نهایی این است که همه بلاد، همه مستضعفین، بر همه مستکبرین پیروز بشوند. عید ملت مستضعف روزی است که مستکبرین دفن شوند.

مبارزه با ظلم و ظلم پذیری

برنامه ما این است که نه ظلم بکنیم و نه ظلم بشنویم. نه به کسی ظلم می کنیم و نه زیر بار ظلم می رویم. نه ظلم به دیگران می کنیم و نه زیر بار ظلم دیگران می رویم. ملت اسلام پیرو مکتبی است که برنامه آن مکتب خلاصه می شود در دو کلمه، لا تظلمون و لا تظلمون. ما تحت رهبری پیغمبر اسلام این دو کلمه را می خواهیم اجرا کنیم، نه ظالم باشیم و نه مظلوم. آن قدر که ظالم ضرر می برد از ظلمش، مظلوم از ظلم ظالم آن قدر ضرر نمی برد. ملت ما در مقابل حق و عدالت تسلیم است، چنانچه در مقابل ظلم و جور ایستاده است.

انقلاب اسلامی

این انقلاب، بهترین انقلابها و بزرگترین انقلاب بوده است از حیث محتوا. انقلاب اسلامی بزرگ ما، قبل از آن که انقلاب سیاسی و اجتماعی باشد یک انقلاب معنوی روحانی است. بدانید این مطلب را که تا کنون انقلابی به خوبی انقلاب ایران نبوده است. انقلاب مردم ما انقلابی است متکی به خود مردم، پس مردم باید از پیامدهای انقلابشان گله نداشته باشند. ایران حفظ انقلاب را با افراد مؤمن کرد، و الآن هم به دست افراد مؤمن این انقلاب پیش می رود. دشمنان ما باید بدانند که هیچ انقلابی در جهان، همانند انقلاب اسلامی ما با ضایعه ای کم و ره آوردی عظیم همراه نبوده است، و این نیست جز به برکت اسلام. قیام شما جوانهای ایران، قیام شما ملت ایران که قیام الهی بود، نهضت الهی بود، قرآن را زنده کرد، اسلام را زنده کرد. با فداکاری از انقلاب اسلامی پاسداری کنیم، و برای ادامه این مکتب عزیز که (موجب) رهایی مستضعفان جهان و سرکوبی مستکبران است، از هواهای نفسانیه که میراث شیطان است بر حذر باشیم. تا امروز شما هیچ انقلابی را پیدا نخواهید کرد که مثل انقلاب ایران پر ثمر و کم ضایعه (باشد). انقلاب مثل یک طفلی می ماند که باید تربیت کرد و بزرگش کرد، پرستای می خواهد. ملت ما باید مصمم باشد به این که آن چیزی را که به دست آورده است از دست ندهد. نهضت مقدس اسلامی ما، عمر چپاولگریها و دیکتاتوریهها را در ایران به سرآورده است. قربانی شدن و قربانی دادن در راه انقلاب و پیروزی آن اجتناب ناپذیر است، بویژه انقلابی که برای خداست و برای دین او، برای نجات مستضعفان است. آنهایی که به عکس جلوه می دهند این نهضت اسلامی ایران را، شما در مقابل آنها بایستید و

حق خودتان را به آن طوری که هست ترویج کنید، تا - انشاء الله - حق در همه بلاد اسلام پیاده بشود، و باطل خودبخود از همه ممالک اسلام، بلکه - انشاء الله - از همه ممالک دنیا از بین برود و ذاهق بشود. در این نهضت پیش بروید و ابداً به خودتان هیچ یأس راه ندهید، که یأس از جنود شیطان است. باید سعی شود تا «از راه رسیده‌ها» و «دین به دنیا فروشان»، چهره کفرزدایی و فقرستیزی روشن انقلاب ما را خدشه دار نکنند. شما یک انقلابی کردید و یک سدی را شکستید که در دنیا نظیرش کم، یا نبوده است. می‌خواهیم انقلابمان را صادر کنیم، نمی‌خواهیم با شمشیر باشد، بلکه می‌خواهیم با تبلیغ باشد. مردم ایران ثابت کرده‌اند که تحمل گرسنگی و تشنگی را دارند، ولی تحمل شکست انقلاب و ضربه به اصول آن را هرگز نخواهند داشت. مسئولین صاحبان اصلی انقلاب را با بهانه‌های بی‌اساس پس نزنند، تا به جای آنان کسانی را که وارثان رژیم گذشته، و وابستگان فکری به آنان هستند جایگزین کنند. قربانی برای انقلاب بزرگ، نشانه یک پیروزی و نزدیک شدن به هدف است. من به سهم خودم هیچ نگرانی ندارم راجع به انقلاب، انقلاب راه خودش را پیدا کرده و پیش می‌رود، و بستگی به وجود هیچ کس هم ندارد. من در میان شما باشم و یا نباشم، به همه شما وصیت و سفارش می‌کنم که نگذارید انقلاب به دست ناهلان و نامحرمان بیفتد. تا آمریکا نرود و تا دست این ابرقدرتها از روی مملکت ما برداشته نشود، ما نهضتمان بر قرار است و فریادمان هم بر قرار است و کارهایمان را هم انجام می‌دهیم، و - انشاء الله - موفق خواهیم شد. ما در مقابل امریکا یک عبد ذلیل بودیم، ولی ایران این ذلت را شکست و عزت پیدا کرد. آن تحولی که در ملت پیدا شد که از حال خوف برگشت به حال قدرت، از حال ضعف برگشت به حال قدرت، این تحول، تحول الهی بود. یک دست الهی بود پشت سر این ملت. ملت ما برای شکم قیام نکرده بود، ملت ما برای این امور منحط قیام نکرده بود. فرق هست مابین این نهضت و نهضتهای دیگر، از این جهت که نهضت ملی است و اسلامی. نهضت مقدس ایران نهضت اسلامی است، و از این جهت بدیهی است که همه مسلمین جهان تحت تأثیر آن قرار گیرند.

پیروزی و عوامل آن

رمز پیروزی شما ایمان و وحدت کلمه بود. ملت رزمنده ایران با ایمان به خدا و وحدت کلمه، بر قدرت شیطانی عظیم که همه قدرتها پشتیبان آن بودند غالب شد، و دست همه ابرقدرتها را از کشور خود قطع کرد. ایمان به خدا و وحدت کلمه این معنا را پیش آورد که ابرقدرتها را کنار زدید. آن مرزی که شما پیروز کرد، ایمان به خدا، توجه به خدا بود. ایمان به خدا، ایمان به مبادی اسلامی بود که شما را پیروز کرد. ما با این قدرت ایمان، که همه اقشار ملت ما با هم اسلام را فریاد زدند، پیروز شدیم نه با عدد و عده. ما باید بفهمیم چرا پیروز شدیم، این چرا را اگر فهمیدیم، آن وقت باید کوشش کنیم که همان چیزی را که ما را پیروز کرده حفظش کنیم. رمز پیروزی ما توجه به خدای تبارک و تعالی و پاسداری اسلام بود. الله اکبر ما را پیروز کرد، حالا هم سلاح ما همان الله اکبر است. و وحدت کلمه ما را پیروز کرد، حالا هم سلاح ما همان وحدت کلمه است. نظر لطف خدا بود که شما با نداشتن سازمان، و با نداشتن ساز و برگ ارتشی، بر قدرتهای بزرگ پیروز شدید. توجه به خدا را حفظ کنید تا پیروز باشید. این دست مبارک الهی که بر سر شماست و عنایت حق تعالی که بر شما سایه افکند، این را قدر بدانید و حفظ کنید؛ اگر حفظ شد در همه مراحل پیروز هستید. حفظ یک پیروزی از اصل پیروزی مشکلتر است. چه بسا پیروزیهایی که برای یک ملتی پیش می‌آید، برای این که استقامت در آن امر که موجود شده است ندارند سستی می‌کنند، آن پیروزی از دستشان می‌رود. ملت ما به واسطه اتکا به اسلام این نهضت را پیش برد. برادران من! با اتکا به ایمان و اسلام بود که ما پیروز شدیم. با رفتار و اخلاق اسلامی، این قدرتی که شما را به پیروزی رسانده است حفظ کنید. مقصد که الهی شد دنبالش پیروزی است. جمعیتی که پشتوانه اش خداست شکست ندارد. ملتی اگر قیام کرد، با حفظ قدرت ایمان، هیچ قدرتی، در مقابل آن نمی‌تواند بایستد. ما می‌خواهیم به همه دنیا نشان دهیم که قدرتهای فائده را هم می‌توان به نیروی ایمان شکست داد. مادامی که در مسیر حق باشیم پیروزیم. پیروزی را شمشیر نمی‌آورد،

پیروزی را خون می آورد. ما با دست خالی بر این قدرت فوق العاده شیطانی، که همه قدرتها دنبال او بودند، غلبه کردیم. ما حق هستیم و حق بر باطل پیروز است. شما حق هستید، در مقابل باطل ایستاده اید. استقامت می خواهد؛ تا استقامت در کار نباشد نمی توانید به پیروزی نهایی برسید. کشوری که تمام قشرهایش این طور مهیا برای فداکاری هستند، این کشور پیروز است. شما حق هستید و در مقابل باطل ایستاده اید؛ و حق پیروز است. این طور نیست که ما خوف این را داشته باشیم که شکست بخوریم. اولاً که شکست نمی خوریم، خدا با ماست؛ و ثانیاً بر فرض این که شکست صوری بخوریم شکست معنوی نمی خوریم، و پیروزی معنوی با اسلام است، با مسلمین است. ما ترس نداریم، برای این که ما حقیق. وقتی حق هستیم، غالب هم بشویم ما حق هستیم، مغلوب هم بشویم ما حق هستیم. اگر تمام عالم هم به ضد ما قیام کنند و ما را هم نابود کنند، ما پیروزیم. کسی که با خدا باشد خدا با اوست، و پیروزی با اوست. شما پیروزید، برای این که اسلام پشتیبان شماست. پایدار باشید که پیروز هستید. کمی عده، با این که قدرت روحی در کار باشد و انسجام در کار باشد و تعهد به اسلام در کار باشد، اسباب ضعف نخواهد شد. پیروزی آن است که مورد توجه حق تعالی باشید، نه این که کشوری را بگیری. تا روحیه شما توجه به آن مبدا قدرت دارد پیروزید، از آن منفصل نشوید. این پیروزی انقلاب ما پیروزی بود که به برکت اسلام و گرایش به اسلام و با فریاد / این پیروزی / به دست آمد. این پیروزی ارتباط به من نداشت، من یک طلبه هستم و نباید این را به من منتسب کنید! پیروزی ارتباط به ملت هم نداشت، این پیروزی مربوط به خدا بود. جاوید باد پرچم پرافتخار الله اکبر، که رمز پیروزی معجزه آسای ملت بزرگ ایران است. پیروزی انقلاب رهین همه ملت است. پیروزی نهایی وقتی است که اسلام، به همه ابعاد و به همه احکامش در ایران پیاده شود؛ و پیروزی بالاتر آن که در همه اقطار عالم، اسلام حکومت کند. اسلام مایه سعادت بشر است.

ایام الله

پانزده خرداد مبدا نهضت اسلامی ایران است. و اقع پانزده خرداد ننگ بزرگی برای هیات حاکمه به بار آورد. این واقعه فراموش شدنی نیست. باید پانزده خرداد و نوزده دی جاوید و زنده نگه داشته شود تا جلادی شاه از خاطره ها نرود، و نسلهای آتیه جرایم شاهان سفاک را بدانند. من روز پانزدهم خرداد را برای همیشه عزای عمومی اعلام می کنم. قیام پانزده خرداد اسطوره قدرت ستمشاهی را درهم شکست و افسانه ها و افسونها را باطل کرد. اولین و مهمترین فصل خونین مبارزه، در عاشورای پانزده خرداد رقم خورد. ملت عظیم ایران لازم است شکر نعمتهای غیرمتناهی الهی را، در سالروز پانزده خرداد به جان و دل بجا آورد. در حقیقت دستاورد نهضت ۱۵ خرداد ۴۲، پیروی ۲۲ بهمن ۵۷ بود. هفده شهریور از ایام الله است. سالروز هفدهم شهریور که گزارشگر جنایات شاهنشاهی ضدانسانی و اسلامی است، واز ایام الله و نشانگر مقاومت و شجاعت و ایستادگی ملت در مقابل ستمگران و جنایتکاران است، در خاطره ملت مبارز ایران زنده است، و زنده خواهد بود. خاطره تلخ ۱۷ شهریور ۵۷ و خاطره تلخ روزهای بزرگی که بر امت گذشت، میوه شیرین سرنگونی کاخهای استبداد و استکبار، و جایگزینی پرچم جمهوری عدل اسلامی را به بار آورد. ۱۷ شهریور ۵۷ از ایام الله است، که ملت شریف ایران یاد آن را زنده نگه می دارد. من به نیابت حضرت ولی عصر، امام زمان ع به همه مسلمانان جهان، مصیبت چهارم شوال سال ۹۸ق. هفده شهریور را، خاصه به خانواده های داغدار تسلیت می گویم و در عین حال تبریک. خدا شاهد است مصطفای من تنها آن نبود که سالش نزدیک است، بلکه همه به خاک و خون کشیده های حادثه شوال، مصطفای من بوده اند. روز سیزده آبان، روز هجوم وحشینه رژیم منحوس به دانشگاه و کشتار دسته جمعی دانشجویان عزیز ماست. ملتی که پانزده خرداد روز خون و هفده شهریور روز نوید پیروزی خون، جمعه سیاه روزی رژیم را با افتخار و پیروزی پشت سر گذاشته است، از این محاصرات اقتصادی و نظامی باک ندارد. آنان باک دارند که اقتصاد را زیر بنا، و شکم را قبله گاه، در دنیا و مقصد و مقصود می دانند. درود بر عاشورا، درود بر پانزده خرداد و ۲۲ بهمن، درود بر ایام الله و بر ملت شریف ارزشمند ایران.

درود بر بیست و دوم بهمن، یوم الله، و بر آفرینندگان آن. بیست و دوم بهمن باید سرمشق ما باشد در طول زندگی و برای نسلهای آینده، که همه آنها ۲۲ بهمن را که روز غلبه ایمان بر کفر و الله بر طاغوت و اسلام بر کفر بود، باید حفظ کنند و بزرگ بشمارند. روز ۲۲ بهمن روزی بود که ارتش و ملت به هم پیوستند، و روزی بود که ارتش از طاغوت به الله برگشت و با تکبیر و پشتیبانی امت بر طاغوت غلبه کرد؛ و این معنا باید سرمشق ما باشد در تمام زندگی. در ۲۲ بهمن ثابت شد که ملتی یکپارچه، ملتی که مقصدشان یک مقصد الهی است نه مقصدشان یک مقصد مادی صرف، و همه شان با هم یکصدا هستند، دارای یک مقصد هستند، نمی توانند بر این ملت غلبه کنند؛ و دیدند که ملت غلبه کرد بر همه آنها. خدایا! تو بر ما منت نهادی و ما را مثل ۲۲ بهمن بر دشمنان خودت پیروز کردی، و دست این ملت مظلوم را گرفتی و از سراشیبی سقوط و جهنم هر دو عالم، به قله بلند عنایات خود رساندی. هفده شهریور مکرر عاشورا، و میدان شهدا مکرر کربلا، و شهدای ما مکرر شهدای کربلا، و مخالفان ملت ما مکرر یزید و وابستگان او هستند.

وحدت و برادری

مسلمین باید ید واحده باشند بر ضد همه ستمگران. اصولا دعوت به اسلام دعوت به وحدت است. مؤمنین سرتاسر دنیا برادرند به حسب حکم قرآن، و برادرها برابرند. در اسلام همین برادری است که مبدا همه خیرات است. با حفظ برادری، شما به این جا رسیدید؛ و با حفظ برادری باید جلو بروید. من مکرر اعلام کرده ام که در اسلام نژاد، زبان، قومیت و ناحیه مطرح نیست. تمام مسلمین - چه اهل سنت و چه شیعه - برادر و برابر، و همه برخوردار از همه مزایا و حقوق اسلامی هستند. سنی و شیعه مطرح نیست در اسلام، کرد و فارس مطرح نیست در اسلام، همه برادر با هم هستیم. ما الان همه مان با هم موظفیم که دست به دست هم بدهیم، برادر باشیم با هم، و همه با هم بسازیم ایران را. آنچه که لازم است الان برای همه ما، حفظ این وحدت است. تا آن وقت که یک هستید این یک را کسی نمی تواند بشکند. اگر علاقه به استقلال ایران دارید وحدت مذهبی داشته باشید. راه رهایی هر ملتی از چنگال استعمار، مذهب است که ریشه در عمق جان آن ملت دارد. مادامی که حفظ کنید شما وحدت خودتان را، خدا با شماست، یدالله مع الجماعة. ملت ایران با این وحدت کلمه و اتکال به اسلام نهضت را پیش برد، و این رمز را از دست نخواهد داد. باید ما همه این رمز را بفهمیم که وحدت کلمه رمز پیروزی است، و این رمز پیروزی را از دست ندهیم. ما در سایه آرامش و وحدت می توانیم این کشور را به مقاصد عالیه اسلامی برسانیم. امروز روز اتحاد و یگانگی است، و این هم از الطاف بزرگ و تائیدات الهی است. همه می دانیم وحدت ملت چه اثرهای معجزه آسای داشته است و دارد؛ و در مقابل، تفرقه و تنازع چه نکتهایی به سر مسلمین در طول تاریخشان آورده است. رمز پیروزی شما ملت بزرگ، وحدت کلمه و اتکال به ایمان بود. این وحدت و توجه به خدا و الله اکبر بود که شما را بر آن قدرتها پیروز کرد. از امور مهمه ای که بر همه ما واجب است دفاع از اسلام، دفاع از جمهوری اسلامی است، و آن بستگی دارد به وحدت. کوشش کنید که این وحدت از دست نرود، و مهم این که اتکال بر خدا از دست نرود. اگر مسلمین ید واحد باشند کسی نمی تواند مقابل این جمعیت قیام کند. اگر مسلمین با هم متحد بشوند هیچ دولتی نمی تواند به آنها غلبه کند. اسلام آمده است تا تمام ملل دنیا را، عرب را، عجم را، ترک را، فارس را، همه را با هم متحد کند؛ و یک امت بزرگ به نام امت اسلام در دنیا برقرار کند. باید ما شیعه و سنی، با هم برادر باشیم، نگذاریم دیگران بیایند همه چیزمان را ببرند. واجب است بر همه مسلمین که با هم باشند. اگر ملت های مسلم که تقریباً یک میلیارد جمعیت هستند، اینها برادر با هم باشند و به برادری با هم رفتار کنند، هیچ آسیبی بر اینها واقع نمی شود. این جانب با کمال تواضع، دست خود را به طرف تمام جناحهایی که در خدمت اسلام هستند دراز می کنم، و از همه استمداد می کنم که با هم پیوستگی همه جانبه، در راه بسط عدالت اسلامی که یگانه راه سعادت ملت است کوشا باشند. این جانب با تمام طاقت، در حصول وحدت همه اقشار ملت مسلمان کوشش کرده و می

کنم، و از خداوند متعال در این امر بسیار مهم که هستی ملت بدان پیوسته است استمداد می‌نمایم. سخنرانیهای سالم و سازنده در محیطهای سالم غیرمتشنج، برای ایجاد وحدت و تفاهم و جلوگیری از اختلاف و تشنج، مفید و موجب رضای خداست. هی نگویید وحدت و دنبالش نباشید، عملاً با هم وحدت داشته باشید. شما برادرهای هم هستید. تا کید می‌کنم که اگر سران با هم خوب باشند، این کشور صدمه نمی‌بیند؛ و اگر صدمه‌ای این کشور ببیند از اختلاف سران است. همیشه سفارش کردیم به این که باید وحدت کلمه داشته باشید تا بتوانید یک کاری انجام بدهید. اگر هر کدام یک جناح خاصی باشد، یک طرف خاصی بکشد / و او طرف دیگری بکشد /، این، اولین استفاده اش مال اجانب است. با هم باید متحد بشویم، و اگر با هم متحد بشویم آسیب پذیر نیستیم. اگر بخواهید که اسلام تحقق پیدا بکند، همه آثار شرک و کفر از این مملکت از بین برود، باید این وحدت کلمه و این نهضت را حفظ کنید. اگر چنانچه یک ملتی نخواهد آسیب ببیند، باید این ملت اولاً با هم متحد باشد، و ثانیاً در هر کاری که اشتغال دارد آن را خوب انجام بدهد. ما یک ارتش جدای از سپاه و سپاه جدای از کمیته و کمیته جدای از بسیج، و همه اینها جدای از عشایر، نداریم، ما برادرهایی هستیم که اسماءشان مختلف است لکن ارواحشان یکی است. تمام قوای مسلح در جمهوری اسلامی، برای مقصد واحد و هدف معین کوشش می‌کنند، و همه باید به منزله دست واحد علیه مخالفان و معاندان با اسلام و جمهوری اسلامی باشند. انسجامی که امروز بین ملت دلیر و ارتش و سپاه شجاع دیده می‌شود، در تاریخ ایران و جهان بی سابقه است. ما متحد و نیرومند و آماده نبردیم؛ که دستخوش تجاوزات بیگانه شده و می‌شویم و ظلم می‌بینیم. بر دانش آموزان، دانشگاهیان و محصلین علوم دینی است که با تمام نیرو وحدت خویش را حفظ، و از انقلاب اسلامی خود طرفداری نمایند. برادر باشیم! مخاصمه مال اهل جهنم است. امروز رمز پیروزی شما وحدت کلمه اسم. شما امروز احتیاج دارید به وحدت کلمه، امروز بیشتر از دیروز احتیاج دارید، و فردا بیشتر از امروز. اراده خدا بود که منت بر همه گذاشت و همه اقشار را با هم متحد کرد. مطمئن باشید که وقتی یک ملت در یک امر اسلامی همدست شدند -چنانچه که می‌بینید شدند-، هیچ قدرتی نمی‌تواند آنها شما را عقب بزند. تمام مسلمین با هم برادرند و برابرند و هیچ یک از آنها از دیگری جدا نیستند؛ و همه آنها زیر پرچم اسلام و زیر پرچم توحید باید باشند.

اختلاف و تفرقه

تفرقه از شیطان است، و وحدت کلمه و اتحاد از رحمان است. عزیزان من! از اختلاف که الهام ابلیس است اجتناب نمایید. اگر شما با من و من با شما مقابله کنیم، غیر از این که دیگران سوء استفاده کنند چیزی به دست نمی‌آید. آن که صدمه بیشتر به ما می‌زند همین اختلافات داخلی است. کلیه چیزهایی که در آن بوی اختلاف می‌آید این بلاشکال از شیطان است. قدرتهای بزرگ که مایوس شدند از این که با جنگ و با حمله نظامی بتوانند کاری بکنند، دست به شیطنت زده اند و می‌خواهند شماها را از هم جدا کنند اختلاف بین شما بیندازند. امروز دعوا کردن انتحار است، خودکشی است. امروز اختلاف خودکشی است. اختلاف از زبان هر کس باشد، از زبان هر موجودی باشد، این زبان، زبان شیطان است. من به سراسر کشور، به سراسر ملت هشدار می‌دهم، اگر چنانچه از این اختلاف اندازه‌ها پیروی نکنند، هر کس باشد، مملکت شما به دامن آمریکا می‌افتد. از ملی‌گرایی خطرناکتر و غم‌انگیزتر، ایجاد خلاف بین اهل سنت و جماعت با شیعیان است، و القای تبلیغات فتنه‌انگیز و دشمنی ساز بین برادران اسلامی است. امروز در کشور ما ایجاد اختلاف، ایجاد نفاق بزرگترین معصیت است. باید دولت، مجلس و قوه قضائیه احساس کنند که یک تکلیف دارند، و آن این که اختلاف نداشته باشند. ما اگر اختلاف سلیقه داریم، اختلاف بینش داریم، باید بنشینیم و با هم در یک محیط آرام صحبت کنیم، و مسائل خودمان را به میان بگذاریم و حل کنیم. اختلاف سلیقه‌ها را در یک محیط خوب، برادرانه حل کنید. امروز هر مطلب که موجب انحراف ملت شریف از مسیر اصلی است، شیطانی است و با نقشه شیاطین طرح می‌شود.

آزادی

آزادی یک نعمت بزرگ الهی است. ما مصائب را به خاطر رسیدن ملتمان به آزادی و استقلال تحمل خواهیم کرد. آزادی یک امانت الهی است که خداوند نصیب ما کرد. آزادی را اسلام به ما داد، قدر این آزادی را بدانید و قدر این اسلام را بدانید. اول مرتبه تمدن، آزادی ملت است. باید ما همه بیدار باشیم، متوجه باشیم به این که از آزادی سوء استفاده نکنیم. اسلام هم آزادی دارد، اما آزادی بی بند و باری نه؛ ما آزادی غربی نمی خواهیم. اسلام یک دین مرقی، و دموکراسی به معنای واقعی است. دموکراسی اسلام کاملتر از دموکراسی غرب است. آزادی که در اسلام است در حدود قوانین اسلام است. آزادی صادراتی آزادی است که بچه های ما را به فحشا کشاند. آزادی در حدود اسلام است، در حدود قانون است؛ تخلف از قانون نشود به خیال این که آزادی است. حفظ کنید حدود اسلام را، از آزادیها سوء استفاده نشود، آزادی در حدود اسلام است. قانون اسلام مسبب آزادیها و دموکراسی حقیقی است، و استقلال کشورها را نیز تضمین می کند. می خواهند آزادی شما را با آزادی سلب کنند، آزادی ناسالم در شما ایجاد کنند و آزادی حقیقی را از شما بگیرند. جلوی آزادی هرگز گرفته نشده است و نمی شود و مردم آزادند، الا آنجایی که بخواهند تباهی بکنند و بخواهند ملت را به عقب برانند. آزادی به شکل غربی آن، که موجب تباهی جوانان و دختران و پسران می شود، از نظر اسلام و عقل محکوم است. ما آزادی که اسلام در آن نباشد نمی خواهیم. از آزادیهای مخرب باید جلوگیری شود. انحطاط و سقوط بشر به علت سلب آزادی او و تسلیم در برابر سائرانسانهاست. ایران امروز جایگاه آزادگان است.

استقلال و نفی وابستگی

اگر بخواهیم مستقل باشیم، باید مهیا باشیم که با همه چیز مقابله بکنیم. عمده این است که ما باور کنیم که خودمان می توانیم. مملکت مملکت خودمان است، خودمان هم باید آبادش کنیم. بزرگترین فاجعه برای ملت ما این وابستگی فکری است که گمان می کنند همه چیز از غرب است و ما در همه ابعاد فقیر هستیم. یک مملکت اگر بخواهد خودش روی پای خودش بایستد، مستقل بشود در همه ابعاد، چاره ندارد جز این که تفکر این که ما باید از خارج چیز وارد بکنیم را از کله اش بیرون کند. ما می خواهیم زندگی فقیرانه داشته باشیم ولی آزاد و مستقل باشیم. این را باید به خودمان اثبات کنیم که ما هم آدمیم، که ما هم هستیم در دنیا، که شرق هم یک جایی است، همه اش غرب نیست. ما ارزش حیات را به آزادی و استقلال می دانیم. بزرگترین آرزوی من این است که مردم ایران از چنگال ظلم نجات پیدا کنند، و صاحب کشوری باشند آزاد و مستقل، دارای نظامی اسلامی که در آن حقوق انسانها آنچنان که اسلام دستور داده است رعایت شود، و در راه پیشرفت و ترقی و سعادت انسانی سرمشق برای همه ملتها باشد. برادرهای من! اگر بخواهید آبرومند بشوید در دنیا و آخرت، و شرافتمندانه زندگی کنید، باید با قدرت و شدت در مقابل دیگران بایستید، و در بین خودتان رحیم و رئوف و دوست باشید. خودتان را مهیا کنید برای ساختن کشورتان؛ و ارزش دارد که ما یک ده سال پانزده سال زحمت بکشیم و رنج ببریم و کشورمان مستقل بشود، و از دست و چنگال این گرگهای آدمخوار بیرون کشیده بشود. فرزندان عزیزم! دیگر این شما نیستید که باید هر چه بیشتر کوشش کنید تا نهال آزادی و استقلال کشور را آبیاری کنید. اگر چنانچه استقامت کنیم، موید و تاییدات الهی هستیم. در راس برنامه ملت و دولت باید استقلال همه جانبه کشور، از قوای انتظامیه گرفته تا قوای تقنینیه و قضایه و اجرائیه باشد. هر کس در هر جا که هست کوشش کند، و کوششش این باشد که ما باید وابسته نباشیم. همت کنید تا آخرین رگ و ریشه های وابستگی این کشور به بیگانگان را، در هر زمینه ای قطع نمایید. این وابستگی فکری، وابستگی عقلی، وابستگی مغزی به خارج، منشا اکثر بدبختیهای ملتها و ملت ماست. اگر ما از وابستگی فکری بیرون بیاییم همه وابستگیها تمام می شود. شما مردم شریف ایران، در جریان مبارزه با استعمار و استثمار پیروزی بزرگی به دست آوردید، و

توانستید با اتکال به خدای متعال و وحدت کلمه و مشارکت همه قشرها بر طاغوت زمان غلبه کنید، و پشت ابرقدرتها را بلرزانید. مبارک آن روزی است که دست اجانب از ممالک ما، از ممالک اسلامی کوتاه شود و مسلمین روی پای خودشان بایستند. یک ایران آزاد ما می خواهیم و یک ایران مستقل ما می خواهیم، یک ایران قدرتمند می خواهیم؛ یک ایرانی ما می خواهیم که خود ملت بایستد و خود ملت اداره کند مملکت را. تا این دو دست ما طرف شرق و غرب دراز است ما وابسته هستیم، ما که می خواهیم وابسته نباشیم باید اول بیدار بشویم به این که ما خودمان هم شخصیت داریم، ما می توانیم کار انجام بدهیم. گمان نکنید که ما حتما باید همه چیزمان را از دیگران بگیریم، نه! شما به فکر این باشید که همه چیزتان را خودتان درست کنید. عید مسلمین وقتی سعید و مبارک هست که مسلمین خودشان استقلالشان را و مجدشان را، آن مجدی که در صدر اسلام برای مسلمین بود، به دست بیاورند. ما تا نفهمیم که خودمان هم یک شخصیتی داریم، مسلمانها هم یک گروهی هستند و شخصیتی دارند و می توانند خودشان هم کار انجام بدهند، تا نخواهیم یک کاری را، نمی توانیم؛ و تا بیدار نشویم، نمی خواهیم. باید همه ریشه های استبداد و ریشه های استعمار را از این مملکت بکنید. اجازه نمی دهیم کسی در مقدرات مملکتمان دخالت کند. احتیاج ما پس از این همه عقب ماندگی مصنوعی به صنعتهای بزرگ در کشورهای خارجی، حقیقتی است انکارناپذیر؛ و این به آن معنی نیست که ما باید در علوم پیشرفته، به یکی از دو قطب وابسته شویم. برای ما فرقی بین شرق و غرب نیست، ما با اتکا به خدا و ملت شجاع استقلال واقعی را به دست می آوریم. ملت ایران بدون اتکا به غرب و شرق می خواهد روی پای خود بایستد، و بر سرمایه های مذهبی و ملی خود استوار باشد. ملت ایران تصمیم گرفته است که خود را از چنگال استعمار و استبداد نجات دهد، و مستقل و آزاد باشد؛ و سیاستهای خود را بر این دو پایه طرح ریزی می کند؛ و برای او مهم نیست که چه کسی این سیاستها را می پسندد و یا نمی پسندد. ما با هر نوع دخالت خارجی، به هر شکل، در سرنوشت ملت های دیگر مخالفیم و با این دخالتها مبارزه خواهیم کرد. آزادیخواهی و استقلال طلبی شما در جبین تاریخ ثبت شد. و صیت من به وزرای خارجه در این زمان و زمانهای بعد، آن است که مسئولیت شما بسیار زیاد است، چه در اصلاح و تحول وزارتخانه و سفارتخانه ها، و چه در یاست خارجی حفظ استقلال و منافع کشور و روابط حسنه با دولتهایی که قصد دخالت در امور کشور ما را ندارند. و از هر امری که شائبه وابستگی - با همه ابعادی که دارد - در آن هست به طور قاطع احتراز نمایید. ما اگر چنانچه بخواهیم اسلام را پیش ببریم دیگر نباید نوکر باشیم. آیا آنهایی که استقلال ملت ما را می خواهند سلب کنند، آزادی کشور ما و ملت ما را می خواهند از دستش بگیرند، آنها مرتجع هستند، یا آنهایی که می خواهند از زیر بار ظلم خارج بشوند و مستقل باشند امیدواریم که صلح جهانی بر پایه استقلال ملتها و عدم مداخله در امور یکدیگر، و مراعات اصل حفظ تمامیت ارضی کشورهای منطقه، بنا گردد. ما روی پای خود می ایستیم و مطمئنا پیروزیم. اگر شما بخواهید استقلال پیدا بکنید و آزادی حقیقی پیدا بکنید، باید کاری بکنید که در همه چیز خود کفا باشید. استقلال مغزی شرط اول استقلال است، استقلال فکری شرط اول استقلال است. ملتها خودشان باید در فکر اسلام باشند. اگر ملت این باور را داشته باشد که ما می توانیم در مقابل قدرتهای بزرگ بایستیم؛ این باور اسباب این می شود که توانایی پیدا می کنند و در مقابل قدرتهای بزرگ ایستادگی می کنند.

حکومت اسلامی

ما برای این که وحدت امت اسلام را تامین کنیم، برای این که وطن اسلام را از تصرف و نفوذ استعمارگران و دولتهای دست نشانده آنها خارج و آزاد کنیم، راهی نداریم جز این که تشکیل حکومت بدهیم. حکومت اسلامی حکومت قانون الهی بر مردم است. و عده خدا بر حکومت پابرهنگان جهان حق است. نظام جمهوری اسلامی ایران با سرفرازی و قدرت راه خود را یافته، و با استواری به پیش می رود. جمهوری اسلامی ایران نباید تحت هیچ شرایطی از اصول و آرمانهای مقدس و الهی خود دست بردارد.

اگر این جمهوری اسلامی شکست بخورد به جای آن یک رژیم اسلامی دلخواه بقیه الله - روحی فداه - یا مطیع امر شما آقایان تحقق نخواهد پیدا کرد؛ بلکه یک رژیم دلخواه یکی از دو قطب قدرت به حکومت می رسد، و محرومان جهان که به اسلام و حکومت اسلامی روی آورده و دل باخته اند مایوس می شوند، و اسلام برای همیشه منزوی خواهد شد. اگر اسلام عزیز و جمهوری اسلامی نوپا به انحراف کشیده شود و سیلی بخورد، و به شکست منتهی شود - خدای نخواست -، اسلام برای قرن‌ها به طاق نسیان سپرده می شود. جمهوری اسلامی از رژیم‌های مظلوم جهان است. باید بدانید که اگر - خدای نخواست - این جمهوری اسلامی شکست بخورد، شکست برای همه مسلمین در همه اعصار است. کشور شما امروز یکی از قدرتمندترین کشورهای جهان است، باید سعی کنیم این قدرت را حفظ کنیم. اسلام پیشرفته ترین حکومت را دارد و به هیچ وجه حکومت اسلام با تمدن مخالفتی نداشته و ندارد. دولت اسلامی قهراً گرا نیست و با همه مظاهر تمدن موافق است، مگر آنچه که به آسایش ملت لطمه وارد آورده و با عفت عمومی ملت منافات داشته باشد

ولایت فقیه

ولایت فقیه برای مسلمین یک هدیه ای است که خدای تبارک و تعالی داده است. بهترین اصل در اصول قانون اساسی، این اصل ولایت فقیه است. امروز فقهای اسلام حجت بر مردم هستند. ولی امر حجت خداست. ملت بی هادی نمی تواند کاری انجام بدهد. من به همه ملت، به همه قوای انتظامی اطمینان می دهم که امر دولت اسلامی اگر با نظارت فقیه و ولایت فقیه باشد، آسیبی بر این مملکت وارد نخواهد شد. رهبر و رهبری در ادیان آسمانی و اسلام بزرگ، چیزی نیست که خودبخود ارزش داشته باشد، و انسان را - خدای نخواست - به غرور و بزرگ اندیشی خود وادارد. اگر یک فقیهی یک مورد دیکتاتوری بکند، از ولایت می افتد. فقیه اگر پایش را اینطور، کج بگذارد، اگر یک گناه صغیره هم بکند، از ولایت ساقط است. مگر ولایت یک چیزی آسانی است که بدهند دست هر کس. فقیه نمی خواهد به مردم زورگویی کند، اگر یک فقیهی بخواهد زورگویی کند این فقیه دیگر ولایت ندارد. ولایت فقیه است که جلوی دیکتاتوری را می گیرد؛ اگر ولایت فقیه نباشد دیکتاتوری می شود. ولایتی که در حدیث غدیر است به معنای حکومت است، نه به معنای مقام معنوی.

جایگاه و نقش مردم

ملت بود که این نهضت را پیش برد، و ملت است که باید از این به بعد نیز به پیش برود. ما هرچه داریم از این ملت است، البته ملت اسلامی که با فریاد الله اکبر این کار را انجام دادند. امروز زمانی است که ملت‌ها چراغ راه روشنفکرانشان شوند، و آنها را از خودباختگی و زبونی در مقابل شرق و غرب نجات دهند، که امروز روز حرکت ملت‌هاست و آنان هادی «هدایت کنندگان تائکونند». مطمئن باشید که پیروز هستید، و هیچ قدرتی هم نمی تواند با شما مقابله کند برای این که قدرت، قدرت ملت است. یک ملت وقتی یک چیزی را بخواهد، این، خواهد شد. وقتی ملتی چیزی را خواست کسی نمی تواند مخالفت کند. هیچ قدرتی در مقابل قدرت لایزال ملت نمی تواند پابرجا بماند. ما باید بدانیم که اگر ملت‌ها چیزی را خواستند، تحقق پیدا می کند. سرنوشت هر ملتی به دست خودش است. هر ملتی باید سرنوشت خودش را، خودش تعیین کند. با اراده ملت‌ها، اراده ای که تبع اراده خداست، اراده ای که برای خداست، غیر ممکن‌ها ممکن می شود و محال‌ها واقع. ما به نیروی ملت اتکا داریم. جلب نظر مردم از اموری است که لازم است. پیغمبر اکرم جلب نظر مردم را می کرد، دنبال این بود که مردم را جلب کند، دنبال این بود که مردم را توجه بدهد به حق. مبدأ نجات از خود ملت است. آگاهی مردم، و مشارکت و نظارت و همگامی آنها با حکومت منتخب خودشان، خود بزرگترین ضمانت حفظ امنیت در جامعه می باشد. به شهادت تاریخ، هیچ قدرتی نمی تواند آتش قلب ملت مظلومی را که برای

رسیدن به آزادی و استقلال قیام کرده است فرونشاند. هیچ اسلحه ای با ایمان نمی تواند مقابله کند، هیچ اسلحه ای با قیام ملت نمی تواند مقابله کند. یک قدرت بزرگ وقتی پایگاه ملی ندارد، این قدرت نمی تواند بایستد. اگر ملت پشتیبان یک دولتی شد، دولت سقوط نمی کند. اگر یک ملتی پشتوانه «حکومتی» نباشد، «این حکومتی» نمی تواند درست بشود. تمام گرفتاریهایی که ما در طول مدت تاریخ داشتیم، بهره برداری از جهالت مردم بوده است. امروز روزی نیست که کسی اتکا به سرنیزه بکند، دنیا عوض شده، ملتها یکی بعد از دیگری دارند بیدار می شوند. قدرتها هرچه هم بزرگ باشند، وقتی مقابل با ملت می شوند نمی توانند کاری بکنند.

حضور مردم در صحنه

یک کشوری وقتی آسیب می بیند که ملتش بی تفاوت باشند. ملت همه باید حاضر باشند در مسائل سیاسی. مردم نباید کنار بروند، اگر مردم کنار بروند همه شکست می خوریم. من امید واثق دارم که ملت ما تن به ننگ نداده و نخواهد داد. حضور شما مردم مؤمن و از جان گذشته است که روشنفکران غرب و شرق زده را برای همیشه رسوا می کند. حضور شما مردم عزیز و مسلمان در صحنه است که توطئه های ستمگران و حيله گران تاریخ را خنثی می کند. آن چیزی که برای همه ما لازم است، این است که ما در فکر این باشیم که مردم را در صحنه نگاه داریم. اگر ملت بنشیند کنار و بخواهد دولت یک کاری بکند، دولت همچو قدرتی ندارد. ملت اسلام دیگر بیدار شد، دیگر نمی نشیند، اگر من هم برگردم ملت اسلام بر نمی گردد. امروز است که تمام ملت، چه بانوان محترم و چه برادران، در سرنوشت خودشان دخالت می کنند.

ملت بزرگ

مردم عزیز ایران، حقا چهره منور تاریخ بزرگ اسلام در زمان معاصرند. ما همه مفتخریم که در چنین عصری و در پیشگاه چنین ملتی می باشیم. من با جرات مدعی هستم که ملت ایران و توده میلیونی آن در عصر حاضر، بهتر از ملت حجاز در عهد رسول الله - صلی الله علیه و آله -، و کوفه و عراق در عهد امیرالمومنین و حسین بن علی - صلوات الله و سلامه علیهما - می باشند. هر چه در راه این ملت عزیز در طبق اخلاص بگذاریم از عهده شکر آنان برنخواهیم آمد. مردم عادی ما اسلام را پیاده کرده اند و تمام زحمات حکومت را متحمل می شوند؛ پس ما باید بسیار به فکر مردم باشیم. ملت عزیز ما با قیام دلاورانه خود، و نثار خون فرزندان عزیز خود، نام ارجمند خود را در تاریخ و در صف اول مجاهدان اسلام ثبت نمود. نام بزرگ ملت ایران، در عالم به رشد سیاسی ثبت شد. ملت بزرگ اسلام از محراب مسجد کوفه تا صحرای افتخارآمیز کربلا، و در طول تاریخ پرارزش سرخ تشیع، قربانیانی ارزشمند به اسلام عزیز و فی سبیل الله تقدیم نموده؛ و ایران شهادت طلب هم از این پدیده سعادتبخش سعادتمند مستثنی نیست. ملت ما بر بزرگترین قدرتهای عالم غلبه کرده است؛ دست بزرگترین قدرتهای عالم را از مملکت خودش قطع کرده است؛ دست دشمنان بشریت را از کشور خودش قطع کرده است؛ الگو شده است از برای همه کشورهای مستضعفین. خداوند تعالی بر ما منت نهاد و رژیم استکبار را با دست توانای خود، که قدرت مستضعفین است درهم پیچید، و ملت عظیم ما را ائمه و پیشوای ملتهای مستضعف نمود. انصافا از اول انقلاب تا حالا، آن که کار خودش را صددرصد صحیح انجام داد ملت بود.

حفظ نظام و استمرار نهضت

حفظ این جمهوری اسلامی از اعظم فرائض است. حفظ نظام از واجبات شرعیه و عقلیه است. ملت بزرگ اسلامی مصمم است به نهضت اسلامی خود ادامه دهد و اجازه دخالت خیانتکاران را در کشور خود ندهد. ما برایمان واجب عقلی است، واجب شرعی

است که در این موقع دنبال بکنیم و این نهضتی که ایران بپا کرده است به آخر برسانیم. به ملت عزیز ایران توصیه می‌کنم که نعمتی که با جهاد عظیم خودتان و خون جوانان برومندان به دست آوردید، همچون عزیزترین امور قدرش را بدانید و از آن حفاظت و پاسداری نمایید. به ملت شریف ایران وصیت می‌کنم که در جهان، حجم تحمل زحمتهای و رنجهای و فداکاریهای و جانفاریهای و محرومیتها، مناسب حجم بزرگی مقصود و ارزشمندی و علو رتبه آن است. و قتی مقصد الهی شد، راه هر چه مشکل باشد - چون مقصد الهی است - باید به نظر آسان باشد. ما اگر حق را نصرت نماییم نباید در انتظار نصرت حق باشیم. شما بدانید، هر چه تبلیغات دنیا و شیاطین دنیا بر ضد شما می‌گویند، دلیل بر قدرت شماست. تا این نهضت هست از هیچ چیز نترسید، و اصلاً ترس در دل خود راه ندهید. مشکلات به دنبال هر انقلابی اجتناب ناپذیر است، لکن مشکلاتی نیست که نشود جبران کرد. باید در حفظ دین مقدس و اسلام عزیز و جمهوری اسلامی استقامت کنیم، و مشکلات را با استقبال و استقامت انقلابی رفع نماییم. خدا می‌داند که اگر این نهضت شکست بخورد، تا آخر دیگر ایران روی خوش به خودش نمی‌بیند. اگر ایران شکست بخورد شرق شکست خورده است. اگر ایران شکست بخورد مستضعفین شکست خورده‌اند. اگر این نهضت بخوابد، این آتشی که در دل مردم روشن شده است، اگر این بخوابد و این آتش خاموش بشود، دیگر امکان ندارد این نهضت پیدا بشود یا شبیه آن پیدا بشود. اگر به واسطه بعضی از جهالتها لطمه‌ای به این نهضت بزرگ وارد بشود، معاقبت پیش خدای تبارک و تعالی، توبه تان مشکل است قبول بشود؛ چون به حیثیت اسلام لطمه وارد می‌شود. همه به فکر این خونها به ناحق ریخته باشید، به فکر این معلولین عزیز ما باشید به فکر این آوارگان جنگ باشید و به فکر پیشرفت اسلام؛ نه به فکر این که من باید و تو نباید! من هستم و تو نیستی! امروز روزی است که اگر - خدای نخواست - ما در این نهضت شکست بخوریم، شکست خوردیم تا آخر. ملت با تمام قوا باید در مقابل دسیسه‌ها مقاومت کند اگر شما گمان کنید که دیگر پیروز شدید و باید سراغ کسب و کارتان، و بی اعتنا باشید راجع به مقدراتتان، من خوف این را دارم که شکست بخورید. امروز هم شما نباید از کید ساحران و وسوسه‌خاسان غافل باشید. قوی باشید! برومند باشید! و از هیاهوی دنیا هیچ وقت به خودتان هراس راه ندهید.

ملی گرایی

این ملی گرایی اساس بدبختی مسلمین است. ملی گرایی، ملت ایران را در مقابل سایر ملتهای مسلمین قرار می‌دهد. از مسائلی که طراحان برای ایجاد اختلاف بین مسلمین طرح، و عمال استعمارگران در تبلیغ آن پیاخته‌اند، قومیت و ملیت است. نقشه قدرتهای بزرگ و وابستگان آنها در کشورهای اسلامی، این است که این قشرهای مسلم را - که خدای تبارک و تعالی بین آنها اخوت ایجاد کرده است، و مؤمنان را به نام اخوت یاد فرموده است - از هم جدا کنند و به اسم ملت ترک، ملت کرد، ملت عرب، ملت فارس از هم جدا کنند، بلکه با هم دشمن کنند، و این درست بر خلاف مسیر اسلام است و مسیر قرآن کریم. اینهایی که به اسم ملیت و گروه گرایی و ملی گرایی بین مسلمین تفرقه می‌اندازند، اینها لشکرهای شیطان و کمک کارهای به ابرقدرتهای بزرگ و مخالفین با قرآن کریم هستند. نهضت ما اسلامی است قبل از آنکه ایرانی باشد.

احزاب و حزب گرایی

دفاع از اسلام و حزب الله اصل خدشه ناپذیر سیاست جمهوری اسلامی است. امروز تمام مردم ایران در هر سنی که هستند، از زن و مرد، که با شعارهای اسلامی، مبارزه می‌کنند جزء حزب الله هستند. هر مسلمانی که موازین و اصول اسلام را پذیرفته است، و در اعمال و رفتار از انضباط دقیق شیعی برخوردار است، یک عضو از اعضای حزب الله می‌باشد؛ و تمامی دستورات این حزب و خط مشی آن را قرآن و اسلام بیان کرده است. این حزب غیر از حزبهای متداول امروز دنیا نیست. این انقلاب برای این که انقلابی نبوده

است که یک حزبی این انقلاب را درست کرده باشد، یک گروهی این انقلاب را درست کرده باشد، انقلابی بوده است که از متن خود ملت بوده است. این طور نیست که حزب، بد باشد یا هر حزبی خوب باشد؛ میزان ایده حزب است. هر گونه اجتماعات و احزاب از طرف مردم، در صورتی که مصالح مردم را به خطر نیندازند آزادند، و اسلام در تمامی این شئون، حد و مرز آن را تعیین کرده است. اصل این احزابی که در ایران از صدر مشروطیت پیدا شده است، آن که انسان می فهمد این است که این احزاب ندانسته به دست دیگران پیدا شده است؛ و خدمت به دیگران بعضی از آنها کرده اند. این احزابی که از اول، مثلاً شاید از مشروطه به این طرف این احزاب پیدا شده باشد، این احزاب مختلفه خیال نکنید که من باب اتفاق یک دسته ای با هم جمع شدند و حزبی تشکیل دادند، این یک نقشه شیطانی بوده. لازم است با کمال قدرت و هوشیاری، اشخاص یا گروه هایی که گرایش به مکتبهای غیراسلامی دارند، و به خوی فرصت طلبی می خواهند در این اوقات از فرصت استفاده نموده خود را در صفوف شما داخل کنند و به شما در موقعش از پشت خنجر بزنند، از خود دور کنید و به آنها مجال تحرک ندهید. از اول عالم تا حال دو حزب بوده است، یکی حزب الهی و یکی حزب غیرالهی و شیطانی، و آثار هر یک هم جدا بوده است.

نظم و قانون

حفظ نظم از واجبات الهی است. همه جامعه نظم لازم دارد، اگر نظم از کار برداشته بشود جامعه از بین می رود. حکومت اسلام حکومت قانون است. همه باید مقید به این باشید که قانون را بپذیرید و لو بر خلاف رأی شما باشد. در مملکت اسلامی باید قانون خدا حکومت کند و غیر قانون خدا هیچ چیز حکومتی ندارد. شرف و ارزش انسانها در تبعیت از قانون است که همان تقواست. متخلف از قانون، مجرم و قابل تعقیب است. قانون برای اجرا و برقرارشدن نظم اجتماعی عادلانه، به منظور پرورش انسان مهذب است. اگر همه اشخاصی که در کشورمان هستند و همه گروههایی که در کشور هستند و همه نهادهایی که در سرتاسر کشور هستند، اگر به قانون خاضع بشویم و اگر قانون را محترم بشماریم، هیچ اختلافی پیش نخواهد آمد. رضای خداوند متعال را در نظر بگیریم و همگان در مقابل قانون خاضع باشیم. اگر می خواهید که از صحنه بیرونتان نکنند، بپذیرید قانون را. در اسلام یک حکومت است و آن حکومت خدا، یک قانون است و آن قانون خدا، و همه موظفند به آن قانون عمل کنند. در اسلام یک چیز حکم می کند و آن قانون است. زمان پیغمبر هم قانون حکم می کرد، پیغمبر مجری بود. آن نظامی که پایین از بالا اطاعت نمی کند، بالا به پایین ظلم می کند، این توحیدی نیست، این «نظام شیطانی» است نه «نظام الهی». قوانین اسلام قوانین پشاهنگ و پیشرو هستند. اسلام حکومتش حکومت قانون است، یعنی قانون الهی، قانون قرآن و سنت است و حکومت، حکومت تابع قانون است. انتقاد بکنید توطئه نکنید، من با توطئه مخالفم، همه هم مخالفند، ما با تضعیف جمهوری اسلامی (مخالفیم)، تضعیف جمهوری اسلامی یعنی تضعیف اسلام، ما با این مخالفیم. قیام بر ضد حکومت اسلامی در حکم کفر است، بالاتر از همه معاصی است. اگر دیدید کسی از اصول تخطی می کند در برابرش قاطعانه بایستید. اختلافات از راه قانون شکی ها پیش می آید. در اسلام قانون حکومت می کند. پیغمبر اکرم هم تابع قانون بود، تابع قانون الهی، نمی توانست تخلف بکند. امروز ضد انقلاب اسلامی کسی است که آن کاری که مشغول هست، در آن کار سستی کند.

شورای نگهبان

من با نهاد شورای نگهبان صددرصد موافقم، و عقیده ام هست که باید قوی و همیشگی باشد. باید بگویم که حضرات آقایان، فقهای شورای نگهبان را با آشنایی و شناخت تعیین کردم؛ و احترام به آنان و حفظ مقامشان را لازم می دانم. شورای محترم نگهبان که حافظ احکام مقدس اسلام و قانون اساسی هستند، مورد تایید این جانب می باشد؛ و وظیفه آنان بسیار مقدس و مهم است، و

باید با قاطعیت به وظایف خود عمل نمایند. تضعیف و توهین به فقهای شورای نگهبان، امری خطرناک برای کشور و اسلام است. به شورای نگهبان تذکر می‌دهم که در کار خود استوار باشید، و با قاطعیت و دقت عمل فرمایید، و به خدای متعال اتکال کنید. از شورای محترم نگهبان می‌خواهم و توصیه می‌کنم - چه در نسل حاضر و چه در نسلهای آینده - که با کمال دقت و قدرت، وظایف اسلامی و ملی خود را ایفا کنند و تحت تاثیر هیچ قدرتی واقع نشوند، و از قوانین مخالف با شرع مطهر و قانون اساسی بدون هیچ ملاحظه جلوگیری نمایند؛ و با ملاحظه ضرورات کشور، که گاهی با احکام ثانویه و گاهی به ولایت فقیه باید اجرا شود توجه نمایند.

انتخابات و مجلس

مردم اگر اسلام را، استقلال و آزادی را، نبودن تحت اسارت شرق و غرب را می‌خواهند، همه در انتخابات شرکت کنند. اگر در انتخابات مسامحه کنیم، مطمئن باشید که از راه مجلس به ما لطمه می‌زنند. وصیت من به ملت شریف آن است که در تمام انتخابات، چه انتخابات رئیس جمهور و چه نمایندگان مجلس شورای اسلامی، و چه انتخاب خبرگان برای تعیین شورای رهبری یا رهبر، در صحنه باشند. انتخابات در انحصار هیچ کس نیست، نه در انحصار روحانیین است، نه در انحصار احزاب است، نه در انحصار گروه هاست، انتخابات مال همه مردم است. ملت است که با رای خودش رئیس جمهوری تعیین می‌کند، جمهوری اسلامی را رای می‌دهد؛ و با رای خودش که متمرکز است در مجلس، دولت را تعیین خواهد کرد؛ و همه امور دست خود ملت است. این تکلیف آقایان است که راجع به مسائل اسلامی که پیش می‌آید، چه وکیل بخواهید تعیین بکنید و چه - عرض بکنم که - رئیس جمهور بخواهید تعیین کنید، باید در صحنه باشید، عذری ندارید که بروید و کنار بنشینید. باید توجه داشت که هدف از انتخاب در نهایت، حفظ اسلام است. اگر در تبلیغات حریم مسائل اسلامی رعایت نشود، چگونه منتخب حافظ اسلام می‌شود همه شما، همه ما، زن و مرد، هر مکلف همان طور که باید نماز بخواند، همان طور که باید سرنوشت خودش را تعیین کند. عزیزان من که امید نهضت اسلامی به شماست! در روز تعیین سرنوشت کشور بپاخیزید و به صندوقها هجوم آورید و آرای خود را در آنها بریزید. امروز مسئولیت به عهده ملت است، ملت اگر چنانچه کنار بنشینند، اشخاص مؤمن، اشخاص متعهد بنشینند و اشخاصی که نقشه کشیده اند برای این مملکت، از چپ و راست، آنها وارد بشوند در مجلس، تمام مسئولیت به عهده ملت است. نگذارند حتی یک عنصر خرابکار وابسته، به مجلس راه یابد. باید ملت شریف بدانند که انحراف از این امر مهم اسلامی خیانت به اسلام و کشور است، و موجب مسئولیت عظیم است. مجلس در راس همه امور واقع است. مجلس خانه واقعی ملت است. این مجلس ماحصل خون یک جمعیتی است که وفادار به اسلام بوده اند. این مجلس فراهم آمده از الله اکبرهای مردم است. سر تسلیم به مجلس یعنی سر تسلیم به اسلام. در مجلس، اسلام تنها کافی نیست، بلکه باید مسلمانی باشد که احتیاجات و مطلع به مصالح و مفاسد کشور باشد. مملکت را بشناسد و سیاست را بفهمد مجلس در راس همه ارگانها واقع است؛ و مجلس ملت است که متبلور شده است و تحقق پیدا کرده است در یک جای محدود. علاقه مندم که قداست مجلس معظم و وکلای محترم محفوظ باشد تا الگویی باشند برای مجلسهای جهان. حیف است که چهره نورانی مجلس، در آن یک چیزهایی واقع بشود که مخالف زی شما آقایان است. توجه داشته باشند، رئیس جمهور و وکلای مجلس از طبقه ای باشند که محرومیت و مظلومیت مستضعفان و محرومان جامعه را لمس نموده و در فکر رفاه آنان باشند، نه از سرمایه داران و زمینخواران و صدرنشینان مرفه و غرق در لذات و شهوات، که تلخی محرومیت و رنج گرسنگان و پابرنه گان را نمی‌توانند بفهمند. اشخاصی که انتخاب می‌شوند واقعا منتخب ملت باشند. مردم را توجه بدهید به این که شما می‌خواهید اسلام را حفظ کنید؛ باید منتخبین شما اشخاصی باشند که توجه به اسلام داشته باشند، متعهد به اسلام باشند، بازیگر نباشند. من متواضعانه از شما می‌خواهم که حتی الامکان در انتخاب اشخاص با هم موافقت نمایید، و اشخاصی اسلامی،

متعهد، غیر منحرف از صراط مستقیم الهی را در نظر بگیرید. باید درست متوجه باشید و اشخاصی که انتخاب می کنید سوابقشان را مطالعه کنید، بدانید... در زمان سابق چه جور بودند، در زمان انقلاب چه جور بودند، از اول انقلاب تا حالا چه جور بودند و سوابق خانوادگیشان چه هست، عقایدشان چه هست و مقدار معلوماتشان چه هست. امید است ملت مبارز متعهد، به مطالعه دقیق در سوابق اشخاص و گروهها، آرای خود را به اشخاصی دهند که به اسلام عزیز و قانون اساسی وفادار باشند، و از تمایلات چپ و راست مبرا باشند، و به حسن سابقه و تعهد به قوانین اسلام و خیرخواهی امت، معروف و موصوف باشند. افرادی را انتخاب کنید که متعهد به اسلام بوده شرقی و غربی نباشند، و بر صراط مستقیم انسانیت و اسلامیت باشند. من انتظار دارم که وحدت کلمه خود را حفظ، و در انتخاب و کلای خود رضای حق را بر رضای خود مقدم دارید. و کیلهایی که آراسته هستند به اخلاق خوب، متعهد هستند به اسلام، وفادار هستند به کشور خودشان، خدمتگزار هستند و شما و به کشور، آن اشخاص را انتخاب کنند و به در مجلس بفرستند. باید بدانیم که اگر رئیس جمهور و نمایندگان مجلس، شایسته و متعهد به اسلام و دلسوز برای کشور و ملت باشند، بسیاری از مشکلات پیش نمی آید. مسئولیت مجلس به عنوان یک مرشد و هدایت کننده برای مردم، زیاد است. دنبال این باشید که یک مجلس قوی قانونگذاری داشته باشیم تا بتواند مملکت را به راه راست ببرند. مجلس خوب همه چیز را خوب می کند، و مجلس همه چیز را بد می کند. مجلس است که اساس یک کشور را به صلاح می کشد، یا اساس یک کشور یک مجلس را رو به فساد می برد. آن روزی که دیدید و دیدند که انحراف در مجلس پیدا شد، انحراف از حیث قدرت طلبی و از حیث مال طلبی در کشور، در وزیرها پیدا شد، در رئیس جمهور پیدا شد، آن روز بدانند که علامت این که شکست بخوریم خودنمایی کرده، از آن وقت باید جلوییش را بگیرند. آن روزی که مجلسیان خوی کاخ نشینی پیدا کنند - خدای نخواسته -، و از این خوی ارزنده کوخ نشینی بیرون بروند، آن روز است که ما برای این کشور باید فاتحه بخوانیم. اگر در این نظام کسی یا گروهی - خدای ناکرده - بی جهت در فکر حذف یا تخریب دیگران برآید، و مصلحت جناح و خط خود را بر مصلحت انقلاب مقدم بدارد، حتما پیش از آن که به رقیب یا رقبان خود ضربه بزند، به اسلام و انقلاب لطمه وارد کرده است. شما وکیل نیستید که بروید آنجا بنشینید و حسابهایی که خودتان با هم دارید صاف کنید، اگر یک همچو کاری بشود این انحراف است، و غصب است آن محل برای شما. اگر انحراف پیدا کنید بر خلاف ملت، خیانت کرده اید به وکالتی که دارید. انتقاد و استیضاح حق مجلس است. فرقه‌هاست بین نظارت و استیضاح و بین عیبجویی و انتقامگیری، و این فرق را همه کس پس از رجوع به وجدان خویش می فهمد. هیچ کس حق ندارد که راجع به مجلس جسارتی بکند، و مجلس حقش است که موافق و مخالف داشته باشد.

قوه قضائیه و قضات

اهمیتی که اسلام به قضاوت داده است، به کمتر چیزی داده است. مساله قضا یک مساله مهمی است که سر و کارش با همه حیثیت کشور است. قوه قضائیه اگر از روی موازین اسلامی - انسانی رفتار کند، کشور را می تواند نجات دهد. در دست قوه قضائیه همه چیز است، جان مردم است، مال مردم است، نوامیس مردم است، همه در تحت سیطره قوه قضائیه است. و قاضی اگر چنانچه - خدای نخواسته - نالایق باشد، ناصحیح باشد، این در اعراض و نفوس مردم سلطه پیدا بکند، معلوم است که چه خواهد شد. قوه قضائیه باید توجه بکند که سر و کارش با جان و مال مردم است و نوامیس مردم، سر و کار این با آنهاست، و باید افراد صالح در آن جا باشند، سالم باشند و توجه بکنند که خطای قاضی بزرگ است، عمدش مصیبت بار است، خطایش هم بزرگ است. در صورتی که حکمی از قضات صادر شد... احدی حق دخالت در امر قضا را ندارد، و دخالت کردن خلاف شرع، و جلوگیری از حکم قضات هم بر خلاف شرع است. اعراض مردم دست قضات است، باید آنها را، هم تعلیم کنند و هم تربیت کنند. قاضی اگر چنانچه در حال غضب باشد نباید حکم بدهد، برای این که حکم در حال غضب حکمی است که از منشا عقلی و شرعی صادر نمی

شود. قاضی امروز مسئول حیثیت اسلام است، مسئول حیثیت جمهوری اسلام است، و مثل قضات در طول تاریخ نیست که فقط مسئول باشد نسبت به قضاوتی که در مورد شخصی می‌کرد. در اجرای حدود نباید از آن حدودی که حق تعالی فرموده است پایینتر عمل بشود و نباید زیاده‌تر. مجرمی که بالاترین جرم را دارد و به سوی چوبه دار می‌رود، جز اجرای حد شرعی احدی حق آزار او را، لفظاً و عملاً ندارد و مرتکب، خود ظالم است. باید زندانها محل تربیت باشد، باید مردم را در زندانها تربیت کرد، زندان خودش یک تربیتگاه باید باشد. دستور اسلام، رحمت بر اسیران است گرچه ظالم و جاسوس باشند. قاضی و قوه قضائیه مستقل است و هیچ کس نباید در آن دخالت بکند.

دولت و دولتمردان

بدبختی و خوشبختی ملتها بسته به اموری است که یکی از مهمات آن، صلاحیت داشتن هیات حاکمه است. حکومت و زمامداری در دست فرد یا افراد، وسیله فخر و بزرگی بر دیگران نیست که از این مقام بخواهد به نفع خود حقوق ملتی را پایمال کند. دولت و اتباع دولت خدمتگذار به ملت هستند نه آقای ملت، خدمتگذارند اینها. دولتها خدمتگذار مردمند. اسلام حکومت به آن معنا ندارد، اسلام خدمتگذار دارد. شکر این نعمت به این است که ما مردم را شریک بزرگ بدانیم. در این حکومت، حکومت نیست باید همه خدمتگذار باشیم. اسلام می‌خواهد که دولتها خدمتگذار ملتها باشند. دولتها یک اقلیتی هستند که باید برای خدمت این ملت باشند؛ و اینها نمی‌فهمند که دولت خدمتگذار ملت باید باشد، نه حاکم بر ملت. ما باید ببینیم که این ملتی که ماها را به این مقامها رسانده اند از ما چه می‌خواهند، و ما باید برای آنها چه بکنیم. همه فکر این باشید که خدمتگذار پیدا کنید، خدمتگذار به کشور و اسلام پیدا کنید، نه خدمتگذار به خودتان. هر عملی که ارزشش بیشتر باشد مسئولیتش سنگینتر است. برای محرومین دولت واقعا باید با تمام قدرت آن طوری که علی - علیه السلام دل می‌سوزاند، این هم با تمام قدرت دل بسوزاند برای محرومین. خدمت به خلق خدمت به خداست. شرافت همه ما به این است که خدمت به خلق خدا بکنیم. به وزرای کشور در طول تاریخ آینده، توصیه می‌کنم که در انتخاب استاندارها دقت کنند، اشخاص لایق، متدین، متعهد، عاقل و سازگار با مردم انتخاب نمایند تا آرامش در کشور هر چه بیشتر حکمفرما باشد. شما به پشتیبانی ملت احتیاج دارید. با پشتیبانی مردم، خصوصا طبقات محروم بود که پیروزی حاصل شد و دست رژیم ستمشاهی از کشور و ذخایر آن کوتاه گردید. اگر روزی از پشتیبانی آنان محروم شوید، شماها کنار گذاشته می‌شوید و همچون رژیم شاهنشاهی ستمکار، به جای شما ستم پیشه گان پستها را اشغال می‌نمایند. اکیدا از مقامات رسمی خواستارم تا به کمک یکدیگر مشکلات کشور را حل نمایند، و برادرانه با یکدیگر همکاری نمایند. برای بازرسها امانت از امور بسیار لازم است؛ آنهایی که در شغل بازرسی هستند آنها باید امان باشند. هر کس خود را مدیر و مدبر و خدمتگذار برای خلق خدا می‌داند، کناره گیری او، پشت کردن به خلق و خدای خلق است. در این زمان هر کس در هر شغلی که به او پیشنهاد می‌شود، اگر شایستگی ندارد برای آن شغل، برای او صحیح نیست و جایز نیست که در آن شغل وارد بشود، و اگر شایستگی دارد برای آن، برای او صحیح نیست که شانه خالی کند. همه مردم، همه انسانها دولت اسلامی را تقویت کنند تا بتواند اقامه عدل بکند. الله در انتخاب اصحاب خود؛ الله در تعجیل تصمیم گیری، خصوصا در امور مهمه. تضعیف هر قشر از اقشار و هر شخص از اشخاص که امروز مشغول به کار هستند و مشغول یک خدمتی هستند، کمک کردن به دشمنهای اسلام است. اگر به واسطه سوء مدیریت و ضعف فکر و عمل شما، به اسلام و مسلمین ضرری و خللی واقع شود - و خود می‌دانید و به تصدی ادامه می‌دهید - مرتکب گناه عظیمی و کبیره مهلکی شده اید که به واسطه آن عذاب بزرگ دامنگیرتان خواهد شد. اگر چنانچه هیات حاکمه، کسانی که مقدرات یک کشور در دست آنهاست، اینها فاسد باشند مملکت را به فساد می‌کشند. گاهی ممکن است که قوانین مترقی و مفید به حال جامعه، از مجلس بگذرد و شورای نگهبان آن را تنفیذ کند و وزیر مسئول هم ابلاغ نماید، لکن به دست مجریان غیر صالح که افتاد آن را

مسخ کنند. خیال نکنند که ما دولت هستیم و باید مساله ای را که ما طرح می کنیم ملت بپذیرد، چه روی مصالحش باشد چه نباشد. اگر یاس از حکومت اسلامی باشد و انفجار پیدا بشود، هیچ چیز نمی تواند جلویش را بگیرد. هر فردی از افراد ملت حق دارد که مستقیماً در برابر سایرین، زمامدار مسلمین را استیضاح کند و به او انتقاد کند، و او باید جواب قانع کننده دهد، و در غیر این صورت، اگر بر خلاف وظایف اسلامی خود عمل کرده باشد، خودبخود از مقام زمامداری معزول است. ای دولتها! فتح کشور مهم نیست، فتح قلوب مهم است. در رفتار عدالت داشته باشید، در گفتار عدالت داشته باشید، تشریفات را کم کنید و این ملت را خدمتگزار باشید. اینهایی که قدرت دارند باید حفظ جهات انسانیت را، جهات اسلامیت را بیشتر از دیگران بکنند. شکر نعمت این است که ما به جای صحبت عمل کنیم. اگر ملت می خواهد که این پیروزی تا آخر برسد و به منتهای پیروزی - که آمال همه است - برسد، باید مواظب آنهایی که دولت را تشکیل می دهند، آن که رئیس جمهور است، آن که مجلسی هست، در مجلس هست، همه اینها را توجه بکنند که مبدا یک وقتی از طبقه متوسط به طبقه بالا، و به اصطلاح خودشان مرفه، به آن طبقه برسد. آن روزی که هر یک از شماها را ملت دید که از مرتبه متوسط می غلطید به طرف مرفه، و دنبال این هستید که یا قدرت پیدا بکنید یا تمکین پیدا کنید، مردم باید توجه داشته باشند و این طور افرادی که به تدریج ممکن است یک وقتی - خدای نخواست - پیدا بشوند، آنها را سر جای خودشان بنشانند.

سیاست خارجی

ما با حفظ استقلال، با تمام کشورها روابط دوستانه خواهیم داشت. ما روابط دوستانه با همه ملت ها داریم، و دولت ها هم اگر با ما به طور احترام (آمیز) رفتار کنند، احترام متقابل را داریم. سیاست خارجی ایران با همه دول بر حسب احترام متقابل است و هیچ فرقی بین دول در این باره نیست. ما با تمام دولتها در صورتی که دخالت در امور داخلی ما نکنند و برای ما احترام متقابل قائل باشند، با احترام رفتار می کنیم. رابطه با کشورهای خارجی که نمی خواهند ما را ببلعند باید باشد. با آنها که می خواهند از طریق روابط، ما را وابسته بکنند هیچ لزومی ندارد، و باید با احتیاط با آنها برخورد شود. ما طرفدار مظلوم هستیم، هر کسی در هر قطبی که مظلوم باشد ما طرفدار آنها هستیم. ما وظیفه داریم مردم مظلوم و محروم را نجات دهیم. تکلیف اسلامی مسلمانان است که اگر کسی مظلوم واقع شد، باید به آنان کمک کرد. ما وظیفه داریم پشتیبان مظلومین و دشمن ظالمین باشیم. ما با هر نوع معامله ای که مصالح مسلمین را آسیب برساند مخالفیم. وقتی ما خدمتگزار ملت شدیم ملت هم پشتیبان ما خواهد شد، و در این صورت است که طمع خارجیها قطع خواهد شد. ما با ملتها مخالفتی نداریم، ما با دولتهایی که ظالم هستند، چه به ما ظلم کرده باشند و چه به برادران مسلمان ما ظلم کرده باشند و بکنند، با آنها دشمن هستیم. حاضر نیستیم که دولتی بخواهد مبادلات اقتصادی را اهرمی برای نفوذ سیاسی و تحمیل اغراض استعمارگرانه خود قرار دهد. دنیا دیگر وضعیتش جوری شده است که نمی تواند قبول کند که همه «بنده» باشند و یک عده «آقا» باشند. ما در روابطمان با سایر کشورها، همچنان که ظلم را نمی پذیریم به کسی هم ظلم نمی کنیم. رابطه بین یک ملت بپاخاسته برای رهایی از چنگال چپاولگران بین المللی، با یک چپاولگر عالمخوار همیشه به ضرر ملت مظلوم و به نفع چپاولگر است. ما با هر کشوری که بخواهد ظلم کند مخالفیم، حال این کشور چه در غرب باشد و چه در شرق. امروز کشوری که غیر متعهد است ایران است، یک کشور دیگر پیدا نمی کنید که «غیرمتعهد به معنای واقعی اش» باشد. هر کس در هر مقام که خیال سازش با شرق و غرب را داشت، بی محابا و بدون هیچ ملاحظه ای او را از صفحه روزگار براندازید! دفاع از اسلام و حزب الله اصل خدشه ناپذیر سیاست جمهوری اسلامی است. ما نمی توانیم حساب خودمان را از حساب سایر مسلمین جدا کنیم. اهتمام به امور مسلمین از اوجب واجبات است. اهتمام به امور مسلمین از فرائض مهمه اسلام است. ما امیدواریم که ملل اسلامی در آتیه نزدیکی بر استعمار چیره شوند، و ما در موقع خود - به خواست خدای تعالی - از هیچگونه فداکاری دریغ نمی کنیم. حکومت ما

حکومت مستقل است، و در صورتی که کشورها دخالتی در امور داخلی ما نداشته باشند، ما با آنها روابط دوستانه داریم.

وزارت امور خارجه و سفارتخانه ها

و زارت خارجه تنها وزارتخانه ای است که با اسلامی شدنش، بیشتر از سایر وزارتخانه ها می تواند موجودیت اسلامی ما را به خارج نشان دهد. این وزارتخانه از سایر وزارتخانه ها حساسیت بیشتری دارد، برای این که سر و کارش با تمام ممالک دنیا است. مسئولیت وزارت خارجه، به مناسبت سر و کار داشتنش با خارج، بسیار سنگین است؛ لذا سعی کنید به هر مقداری که امکان دارد سفارتخانه هایتان را در مسیر رشد و ترقی و تعالی اسلامی قرار دهید. وقتی مردم به سفارتخانه های ما می آیند باید وضع ایران را ببینند، نه وضع آمریکا و فرانسه و سایر کشورها را. اگر افراد و وضع سفارتخانه و کیفیت اداره و برخوردها در سفارتخانه ها، با جمهوری اسلامی مطابقت نداشته باشد، نبود سفارتخانه بهتر از بود آن است. باید سفارتخانه های ما یک مرکز تبلیغات باشد. نمایندگان جمهوری اسلامی در خارج از کشور، باید با نظام اسلامی کاملاً تطبیق کنند.

دولتهای کشورهای مسلمان

بدبختی دولت اسلامی از دخالت اجانب در مقدرات آنهاست. باید دولتهای منطقه بدانند که در وقت گرفتاری آنان، آمریکا و هیچ قدرت دیگر پشتیبانی از آنان نخواهند کرد. من بیش از بیست سال در خطابه هایم، در گفتمارم، به اینها توصیه کردم به سران دولتها که این اختلافات محلی جزئی را کنار بگذارند و برای اسلام و برای پیشبرد اهداف اسلام با هم همفکری کنند و با هم اتحاد داشته باشند. مشکل اسلام دولتهای اسلامی است نه ملتها.

قدس و فلسطین

بیت المقدس مال مسلمین و قبله اول مسلمین است. همه باید بدانند که هدف دولتهای بزرگ از ایجاد اسرائیل، تنها با اشغال فلسطین پایان نمی پذیرد، آنها در این نقشه اند که - پناه بر خدا - تمامی کشورهای عربی را به همان سرنوشت فلسطین دچار کنند. آیا سران قوم نمی دانند و ندیده اند که مذاکرات سیاسی با سیاستمداران قدرتمند و جنایتکاران تاریخ، قدس و فلسطین و لبنان را نجات نخواهد داد، و هر روز بر جنایات و ستمگریها افزوده خواهد شد. ما طرفدار مظلوم هستیم، هر کسی در هر قطبی مظلوم باشد ما طرفدار آنها هستیم، و فلسطینیها مظلوم هستند و اسرائیلیها به آنها ظلم کرده اند، از این جهت ما طرفدار آنها هستیم. ما از مبارزات برادران فلسطینی و مردم جنوب لبنان در مقابل اسرائیل غاصب کاملاً پشتیبانی می نماییم. ملت مسلمان ایران و هیچ مسلمانی و اصولاً هیچ آزاده ای اسرائیل را به رسمیت نمی شناسد؛ و ما همواره حامی برادران فلسطینی و عرب خود خواهیم بود. باید همه بپا خیزیم و اسرائیل را نابود کنیم، و ملت قهرمان فلسطین را جایگزین آن گردانیم. روز قدس که همجوار شب قدر است، لازم است که در بین مسلمانان احیا شود و مبدا بیداری و هشیاری آنان باشد. مسلمانان جهان باید روز قدس را روز همه مسلمین، بلکه مستضعفین بدانند. این آوای الله اکبر است، این همان فریاد ملت ماست که در ایران، شاه را و در بیت المقدس، غاصبین را به نومیدی کشاند. اصولاً این تکلیف همه مسلمین است که قدس را آزاد کنند و شر این جرثومه فساد را از سر بلاد اسلامی قطع کنند. مساله قدس یک مساله شخصی نیست، و یک مساله مخصوص به یک کشور و یک مساله مخصوص به مسلمین جهان در عصر حاضر نیست؛ بلکه حادثه ای است برای موحدین جهان و مؤمنان اعصار گذشته و حال و آینده. قدس متعلق به مسلمین است و باید به آنان برگردد. روز قدس روز اسلام است. روز قدس روزی است که باید سرنوشت ملت های مستضعف معلوم شود. روز قدس یک روز جهانی است، روزی نیست که فقط اختصاص به قدس داشته باشد، روز مقابله مستضعفین با مستکبرین است. روز قدس روزی است که

اسلام را باید احیا کرد. روز قدس روز حیات اسلام است. روز قدس که آخرین روزهای شهرالله اعظم است سزاوار آن است که همه مسلمانان جهان از قید اسارت و بردگی شیاطین بزرگ و ابرقدرتها رها شده و به قدرت لایزال الله پیوندند.

رژیم اشغالگر قدس (اسرائیل)

من طرفداری از طرح استقلال اسرائیل و شناسایی او را، برای مسلمانان یک فاجعه و برای دولتهای اسلامی یک انفجار می دانم. دولت غاصب اسرائیل با هدفهایی که دارد، برای اسلام و ممالک مسلمین خطر عظیم دارد. برادران و خواهران باید بدانند که آمریکا و اسرائیل با اساس اسلام دشمنند. خیال ابلهانه اسرائیل بزرگ، آنان را به هر جنایتی می کشاند. ملتهای برادر عرب، و برادران لبنان و فلسطین بدانند که هر چه بدبختی دارند از اسرائیل و آمریکاست. نسبت به اسرائیل، مسلم است که ما به یک دولت غیرقانونی و غاصب و متجاوز به حقوق مسلمین و دشمن اسلام، هیچ گونه کمکی نخواهیم کرد. اسرائیل از نظر اسلام و مسلمین و تمامی موازین بین المللی غاصب و متجاوز است؛ و ما کمترین اهمال و سستی را در پایان دادن به تجاوزات او جایز نمی دانیم. کرارا گفته ام و شنیده اید، اسرائیل به این قراردادها اکتفا نمی کند و حکومت اعراب را از نیل تا فرات غصبی می داند. اسرائیل باید از صفحه روزگار محو شود. بر هر مسلمانی لازم است که خود را علیه اسرائیل مجهز کند. کسانی که از اسرائیل حمایت می کنند باید بدانند که افعی گزنده را در حمایت خود قوی می کنند. از اسرائیل، این دشمن اسلام و عرب جانبداری نکنید، که این افعی افسرده اگر دستش برسد بر صغیر و کبیر شما رحم نمی کند. بر همه آزادیخواهان جهان است که با ملت اسلام هم صدا شده، تجاوزات غیرانسانی اسرائیل را محکوم نمایند. ایران دشمن سرسخت اسرائیل بوده و هست. ما اسرائیل را رد خواهیم کرد و هیچ رابطه ای با او نخواهیم داشت؛ و او دولت غاصب است و با ما دشمن. من به جمیع دول اسلام، و مسلمین جهان در هر جا هستند اعلام می کنم که ملت عزیز شیعه از اسرائیل و عمال اسرائیل متنفرند، و از دولتهایی که با اسرائیل سازش می کنند متنفر و منزجرند. ما با اسرائیل چون غاصب است و در حال جنگ است با مسلمین، روابطی نخواهیم داشت. اسرائیل حقوق مردم عرب را غصب کرده است، با او مخالفت خواهیم کرد. اسرائیل در حال جنگ با مسلمین است و غاصب سرزمینهای برادران ما می باشد، ما به آن نفت نخواهیم داد. اسرائیل مطرود ماست؛ و ما برای همیشه نه نفت به او می دهیم و نه آن را به هیچ وجه به رسمیت می شناسیم. تا ملتهای اسلامی و مستضعفان جهان بر ضد مستکبران جهانی و بچه های آنان، خصوصا اسرائیل غاصب قیام نکنند، دست جنایتکار آنان از کشورهای اسلامی کوتاه نخواهد شد. اسرائیل غاصب است و هر چه زودتر باید فلسطین را ترک کند. و تنها راه حل این است که برادران فلسطینی هر چه زودتر این ماده فساد را نابود گردانند و ریشه استعمار را در منطقه قطع کنند، تا آرامش به منطقه باز گردد. و وظیفه ملت غیور ایران است که از منافع آمریکا و اسرائیل در ایران جلوگیری کرده، و آن را مورد هجوم قرار دهند. دولتهای ممالک نفت خیز اسلامی لازم است از نفت و دیگر امکاناتی که در اختیار دارند، به عنوان حربه علیه اسرائیل و استعمارگران استفاده کنند. لازم است بر دول اسلامی خصوصا بخصوص بر سایر مسلمین عموما، که دفع این ماده فساد را به هر نحو که امکان دارد بنمایند. این ماده فساد که در قلب ممالک اسلامی، با پشتیبانی دول بزرگ جایگزین شده است و ریشه های فسادش هر روز ممالک اسلامی را تهدید می کند، باید با همت ممالک اسلامی و ملل بزرگ اسلام ریشه کن شود.

آفریقای جنوبی

امروز آفریقای مسلمان صدای فریاد مظلومانه خود را هر چه بیشتر بلند می کند. امروز کشورهای آفریقایی مسلمان ما زیر یوغ آمریکا و سایر اجانب و سرسپردگان آنان دست و پا می زند. آفریقای جنوبی تا به این وضعی که دارد خاتمه ندهد، ما با او رابطه ای نمی توانیم برقرار کنیم، و نفت هم به او نخواهیم داد. آفریقای جنوبی... رژیم نژادپرستی است که به هیچ وجه به هیچ یک

از ارزشهای انسانی ارج نمی‌نهد، و اصولاً- رژیمی است سفاک و جنایتکار. فریاد برائت ما فریاد مردم مسلمان آفریقا است؛ فریاد برادران و خواهران دینی ما که به جرم سیاه بودن، تازیانه ستم سیه روزان بی فرهنگ نژادپرست رامی خوردند.

مستکبرین و ابرقدرتها

ما اگر چنانچه قدرت داشته باشیم تمام مستکبرین را از بین خواهیم برد. سلامت و صلح جهان بسته به انقراض مستکبرین است؛ و تا این سلطه طلبان بی فرهنگ در زمین هستند، مستضعفین به ارث خود که خدای تعالی به آنها عنایت فرموده است نمی‌رسند. ما آن صدمه ای که از قدرتهای بزرگ خوردیم، باید بگوییم که بالاترین صدمه، صدمه شخصیت بوده. امروز وضع سیاسی دنیا طوری است که تمام کشورهای عالم در تحت نظر سیاسی ابرقدرتها هستند. تمام گرفتاریهایی که ملتها پیدا کردند، از دست این ابرقدرتهاست. تمام مقصد این جنایتکارها رسیدن به یک نقطه است، قدرت؛ قدرت برای کوبیدن هر کسی که در مقابلشان است. بر روشنفکران است که هرچه بیشتر در رسوایی ابرقدرتها و قدرتها بکوشند. بدانند که کشورهای قدرتمند فرصت طلب، که غایت آمالشان دست یافتن بر کشورهای اسلامی و مستضعف است، آنان را در موقع گرفتاری تنها می‌گذارند؛ و کلمه وفا در قاموس آنان راهی ندارد. متحد شوید که در سایه اتحاد پیرویتان بر ابرقدرتها حتمی است. حق گرفتنی است؛ قیام کنید و ابرقدرتها را از صحنه تاریخ و روزگار براندازید. قدرتهای جهان بدانند امروز مثل دیروز نیست که با یک تشر، ملتها چون دولتها از میدان عقب نشینی کنند. ما هیچ خوفی از ابرقدرتها نداریم، و در عین حالی که دستان از همه آن سلاحهای آدمکش کذایی کوتاه هست، لکن ایمانمان ما را وادار می‌کند که نترسیم و خوف نداشته باشیم. مقصد یک مقصد است و آن شکست ابرقدرتهاست. و وظیفه ماست که در مقابل ابرقدرتها بایستیم، و قدرت ایستادن هم داریم. ما به ابرقدرتها آن قدر سوءظن داریم که اگر یک مطلب راستی هم بگویند، ما اعتقادمان طوری می‌شود که برای مصلحتی گفته اند که مردم را اغفال کنند. امروز روز مخالفت همه جانبه ابرقدرتهاست با این ملت، در همه مظاهر اسلامی اش؛ و ما باید بیدار باشیم و توجه داشته باشیم تبلیغات اینها برای مضررش بیشتر از جنگهاست. هدف اصلی دولتهای استعمارگر محو قرآن، اسلام و علمای اسلام است. آن روز مبارک است بر ما که سلطه جهانخواران بر ملت مظلوم ما و بر سایر ملتهای مستضعف شکسته شود، و تمام ملتها سرنوشت خودشان را به دست خودشان بگیرند. این سلی که ابرقدرتها از ایران خوردند، از اول عمرشان تا حالا نخورده بودند.

ماهیت دولت آمریکا

ما آن قدر صدمه که از آمریکا دیدیم از هیچ کس ندیدیم. سلطه آمریکا تمام بدبختیهای ملل مستضعف را به دنبال دارد. آمریکا دشمن شماره یک مردم محروم و مستضعف جهان است. آمریکا می‌گوید که ما در منطقه منافع داریم، چرا باید او در منطقه ما منافع داشته باشد چرا باید منافع مسلمین منافع آمریکا باشد ملل اسلام، از اجانب عموماً و از آمریکا خصوصاً متنفر است. دنیا بداند که هر گرفتاری که ملت ایران و ملل مسلمین دارند، از اجانب است، از آمریکاست. مهمترین و دردآورترین مساله ای که ملتهای اسلامی و غیراسلامی کشورهای حث سلطه با آن مواجه است، موضوع آمریکاست. همه گرفتاریهایی که ما داریم از دست آمریکا داریم. همه مصیبت ما زیر سر آمریکاست. آمریکا شماها را برای نفتتان می‌خواهد، آمریکا شما را برای این می‌خواهد که بازار درست کند، که نفتتان را ببرد و بنجلها را بیاورد به شما بفروشد. دشمن اصلی اسلام و قرآن کریم و پیامبر عظیم الشان - صلی الله علیه و آله وسلم - ابرقدرتها، خصوصاً آمریکا و ولیده فاسدش اسرائیل است. آمریکا این تروریست بالذات دولتی است که سرتاسر جهان را به آتش کشیده، و همپیمان او صهیونیسم صهیونیست جهانی است که برای رسیدن به مطامع خود، جنایاتی مرتکب می‌شود که قلمها از نوشتن و زبانها از گفتن آن شرم دارند. تمام گرفتاری ما از این آمریکاست، تمام گرفتاری ما از این اسرائیل

است. رئیس جمهور آمریکا بداند، بداند این معنا را که منفورترین افراد دنیاست پیش ملت ما. احساسات ایرانیان علیه ملت آمریکا نبوده، بلکه علیه دولت آمریکاست.

مبارزه با آمریکا

هر چه فریاد دارید بر سر آمریکا بکشید. همه ملت ما دشمن شماره اول خودش را امروز آمریکا می‌داند. اسلحه‌های سرد و گرم، یعنی قلم و بیان و مسلسل را از نشانه‌گیری به روی یکدیگر منحرف، و به سوی دشمنهای انسانیت که در راس آنها آن آمریکاست نشانه بروید. ما اعتقادمان این است که باید مسلمین با هم متحد بشوند و تودهنی بزنند به آمریکا و بداند که می‌توانند! ما دنبال این نیستیم که آمریکا برای ما کار بکند، ما آمریکا را زیر پامی گذاریم. اگر معنای ضدیت با آمریکا این است که ما نمی‌خواهیم وابسته به آمریکا باشیم، آری ما ضد آمریکایی هستیم و اگر ترس آمریکا از این است، آری باید بترسند. دشمن مشترک ما که امروز اسرائیل و آمریکا و امثال اینهاست، که می‌خواهند حیثیت ما را از بین ببرند و ما را تحت ستم دوباره قرار بدهند، این دشمن مشترک را دفع بکنید. آن داغی که به دل آمریکا وارد شده است به واسطه این نهضت، به دل هیچ کس وارد نشده است. ما جرممان این است که با آمریکا مخالف هستیم. اگر ما همه از بین برویم بهتر است از این که ذلیل باشیم زیر دست صهیونیسم، و زیر دست آمریکا. ای مظلومان جهان! از هر قشر و از هر کشوری هستید بخود آید، و از هیاهوها و عربده آمریکا و سایر زورمندان نهرا سید، و جهان را بر آنان تنگ کنید. آمریکا در مقابل مسلمین نمی‌تواند خودنمایی کند. آمریکا هیچ غلطی نمی‌تواند بکند. این نزاعی که، مبارزه‌ای که الان بین کفر و اسلام است، این منازعه بین ما و آمریکا نیست، بین اسلام است و کفر. الان در راس همه مسائل اسلامی ما قضیه مواجهه با آمریکاست. امروز اگر قوای ما از هم منفصل شوند به نفع آمریکاست، و الان دشمن آمریکاست و باید تمام تجهیزات ما به طرف این دشمن باشد. خوشوقتی کامل ما آن روزی است که سلطه همه استعمارگران شرق و غرب، و بخصوص آمریکای جهانخوار از سر مسلمانان قطع شود. آمریکا ممکن است ما را شکست دهد ولی نه انقلاب ما را و به همین دلیل است که من به پیروزی خودمان اطمینان دارم و دولت آمریکا مفهوم شهادت رانمی‌فهمد. ما یقین داریم اگر دقیقاً به وظیفه مان که مبارزه با آمریکای جنایتکار است ادامه دهیم، فرزندانمان شهید پیروزی را خواهند چشید.

رابطه با آمریکا

روابط ما با آمریکا روابط یک مظلوم با یک ظالم است، روابط یک غارت شده با یک غارتگر است. ما نه تحت حمایت آمریکا و نه تحت حمایت شوروی و نه تحت حمایت هیچ قدرتی نیستیم. آنهایی که خواب آمریکا را می‌بینند خدا بیدارشان کند. آن روزی که آمریکا از ما تعریف کند باید عزا گرفت. ما نمی‌خواهیم آمریکا سرپرست ما باشد، ما نمی‌خواهیم همه منافع ملت را آمریکا ببرد. مملکت اسلامی عار است که دستش را دراز کند طرف آمریکا، که شما نان ما را بدهید. با آمریکا روابط ایجاد نخواهیم کرد مگر این که آدم بشود و از ظلم کردن دست بردارد. آمریکا و شوروی اگر دخالت در امور داخلی ما نکنند و با ما روابط حسنه داشته باشند، با آنها روابط برقرار خواهیم کرد.

غرب و غربزدگی

باید به خود تلقین کنیم که در غرب هیچ خبری جز عقب‌نگه داشتن ما از قافله تمدن و تعالی نیست. ما پیشرفتهای دنیای غرب را می‌پذیریم ولی فساد غرب را که خود آنان از آن ناله می‌کنند، نه! غرب پیشرفتهایی که دارد پیشرفتهای مادی است دارد و دنیا را به صورت یک جنگنده، به صورت یک وحشی بار می‌آورد. تربیت غرب، انسان را از انسانیت خودش خلع کرده. ما باورمان آمده

است که همه چیزها در غرب است، خیر! آن چیزی که در غرب است تربیت حیوان درنده است. تا ما از آن غربزدگی درنیاییم و مغزمان را عوض نکنیم و خودمان را نشناسیم، نمی توانیم مستقل باشیم، نمی توانیم هیچ داشته باشیم.

مشرق زمین

شرق خودش را گم کرده و شرق باید خودش را پیدا بکند. شرق باید بیدار بشود، باید حساب خودش را از غرب جدا کند، تا آن قدر که می تواند؛ اگر می توانست باید تا آخر جدا کند، حالا که نمی شود، تا آن قدر که می تواند جدا کند، لااقل فرهنگش را نجات بدهد.

کمونیسم

از اول پیدایش کمونیسم، مدعیان آن دیکتاتورترین و قدرت طلب ترین و انحصارطلب ترین حکومت‌های جهان بوده و هستند. برای همه روشن است که از این پس کمونیسم را باید در موزه های تاریخ سیاسی جهان جستجو کرد.

سازمانهای بین المللی و حقوق بشر

ما در عصری هستیم که جنایتکاران به جای توبیخ و تادیب، تحسین و تایید می شوند. این سازمانهای به اصطلاح حقوق بشر به جای این که ظالم را محکوم کنند، مظلومهارا محکوم می کنند. این دستگاههایی که برای حقوق بشر درست کردند، تمام دستگاههایی است که برای چپاول بشر است. این همه جنایت می کنند، این همه کشورها را به خون می کشند، و ادعا می کنند که ما نمی توانیم ببینیم که حقوق بشر از بین می رود. ما می خواهیم مطابق اعلامیه حقوق بشر عمل بکنیم، ما می خواهیم آزاد باشیم، مادر مملکتمان استقلال می خواهیم، آزادی می خواهیم. این ملت و هر ملتی حق دارد خودش تعیین کند سرنوشت خودش را، این از حقوق بشر است که در اعلامیه حقوق بشر هم هست. اینها از حقوق بشر صحبت می کنند و بر خلاف آن بشر عمل می کنند؛ اسلام هم حقوق بشر را محترم می شمارد و هم عمل می کند.

جنگ و دفاع

در هنگامه خطر ملتی سربلند و جاوید است که اکثریت آن، آمادگی لازم رزمی را داشته باشد. ما مرد جنگیم و تسلیم برای مسلمان معنا ندارد. مبارزات کشور ما عقیدتی است و جهاد در راه عقیده، شکست ناپذیر است. باید با قدرت به پیش برویم و با قدرت، با همه کسانی که به ما می خواهند تجاوز و تعدی کنند مبارزه کنیم. ما می گوئیم، تا شرک و کفر هست مبارزه هست، و تا مبارزه هست ما هستیم. تنها در سختیها و گرفتاریها و حقگوئیها در مقابل قدرتهای شیطانی است که مدعیان لاف زن از متعهدان بی سر و صدا، و خالصان فداکار از مغشوشان ریاکار متمایز می شوند. قدرت نظامی و سلاح‌های مدرن هرگز نمی تواند با خشم انقلابی و مقدس ملت‌ها مقابله کند. اگر فرماندهان پاکدامن متصدی امر باشند، هرگز برای دشمنان کشورها امکان کودتا یا اشغال یک کشور پیش نمی آید؛ و یا اگر احیاناً پیش آید، به دست فرماندهان متعهد شکسته شده و ناکام خواهد ماند. اسلام وقتی هم که جنگ می کرد، جنگ کردنش مثل جنگ کردن های کشورگشاهان بوده است که بخواد یک کشوری را بگیرد، اسلام می خواسته آدم درست کند. ذکر فداکاریها و مجاهدات مجاهدین صدر اسلام، نه تنها در امروز بلکه تا ابد اسلام را زنده نگه می دارد. در میدان جنگ از قلت عدد نترسید، از شهادت نترسید، هر مقدار که عظمت داشته باشد مقصود و ایده انسان، به همان مقدار باید تحمل زحمت بکند. آن مذهبی که جنگ در آن نیست ناقص است. ما را ترسانید از این که نظامی می آوریم، ما نظامیهای شما را دفنشان

می کنیم. ما برای میهن عزیزمان، تا شهادت یکایک سلحشوران ایران زمین مبارزه می کنیم، و پیروزی ما حتمی است. آنها که تصور می کنند مبارزه در راه استقلال و آزادی مستضعفین و محرومان جهان، با سرمایه داری و رفاه طلبی منافات ندارد، با الفبای مبارزه بیگانه اند. خدا به ما تکلیف کرده است که با این مخالفین اسلام و مخالفین ملت اسلام مبارزه کنیم. ما تا آخرین نفس ایستاده ایم. تکلیف ما این است که در مقابل ظلم بایستیم. دفاع از مملکت اسلامی، دفاع از نوامیس مسلمین، از واجبات شرعی الهیه ای است که بر همه ما واجب است. دفاع هم یک حق مسلمی است که اسلام و غیراسلام برای انسان قائل است. باید هشیار باشید که نباید ما دشمن را خوار و ضعیف بشماریم. با اتکال به خدای قادر مجهر شوید به سلاح و صلاح، که خدای بزرگ با شماست.

جنگ تحمیلی عراق علیه ایران

ما در جنگ پرده از چهره تزویر جهانخواران کنار زدیم. ما در جنگ به این نتیجه رسیدیم که باید روی پای خود بایستیم. ما در جنگ برای یک لحظه هم نادم و پشیمان از عملکرد خود نیستیم. ما برای ادای تکلیف جنگیده ایم و نتیجه فرع آن بوده است. ما مظلومیت خویش و ستم متجاوزان را در جنگ ثابت نموده ایم. ما انقلابمان را در جنگ به جهان صادر نموده ایم. این جنگ و تحریم اقتصادی و اخراج کارشناسان خارجی، تحفه ای الهی بود که ما از آن غافل بودیم. ما در جنگ ریشه های انقلاب پربار اسلامیمان را محکم کردیم. البته دفاع بر هر مسلمی، بر هر انسانی واجب است؛ و ما به حسب امر خدادافع کردیم از خودمان و دفاع کردیم از اسلام. جنگ در عین حال که ناگوار بود و شهرهای ما را خراب کرد، ولی برکاتی داشت که اسلام به دنیا معرفی شد. جنگ ما موجب شد که تمامی سردمداران نظامهای فاسد، در مقابل اسلام احساس ذلت کنند. جنگ ما جنگ فقر و غنا بود، جنگ ما جنگ ایمان و رذالت بود، و این جنگ از آدم تا ختم زندگی وجود دارد.

روابط و ضوابط

قوای انتظامی - نظامی و سپاه پاسداران ما مجهز به قوه الهی هستند، سلاحشان الله اکبر است؛ و هیچ سلاحی در عالم مقابل همچو سلاحی نیست. ارتش و سپاه و بسیج و سایر قوای مسلح نظامی و انتظامی و مردمی ما، پیرو اولیایی هستند که همه چیز خود را در راه هدف و عقیده فدا نموده، و برای اسلام و پیروان معظم آن شرف و افتخار آفریدند. شما ارتشیان و پاسداران، بسیج، ژاندارمری و شهربانی و تمامی نیروهای مردمی مسلح و تمامی مردمی که جانتان را برای اسلام و ایران فدا می کنید، بهوش باشید که اسلام را معیار حرکتیهای خود قرار دهید. آن قدری که در ارتش و در سپاه و در قوای مسلح دیگر اخلاق کریمه لازم است، شاید در جای دیگری به آن اندازه لازم نباشد. آن پاسدار و آن ارتشی که در سنگر خودش نماز شب بخواند، این ارتشی مثل شیر مقاومت می کند. عدم مراعات انضباط سربازی و پاسداری موجب تضعیف قوای مسلح است. اطاعت از یک فرماندهی که فرمانده اسلام است، واجب است به حسب حکم اسلام، و تخلف حرام است. ارتشی اگر نظم نداشته باشد ارتشی نیست. در هیچ قوای مسلح مطلقاً، چه نظامی و انتظامی و پاسدار و بسیج و غیر اینها، حزب و گروهی وارد نشده و خود را از بازیهای سیاسی دور نگهدارند. هر کس در یک حزب و گروه وارد شد، باید از ارتش و سپاه و سایر قوای انتظامی و نظامی و قوای مسلح خارج شود. شما باید سعی کنید جهات سیاسی در سپاه وارد نشود، که اگر افکار سیاسی وارد سپاه شود جهات نظامی آن از بین می رود. من به سران ارتش امر می کنم به این که باید در ارتش مسائل سیاسی طرح نشود. و رود در امور سیاسی همان و حیثیت ارتش از بین رفتن همان! ارتش باید پاسدار استقلال و امنیت کشور باشد.

لشکر مخلص خداست. بسیج میقات پابرهنگان و معراج اندیشه پاک اسلامی است که تربیت یافتگان آن، نام و نشان در گمنامی و بی‌نشانی گرفته‌اند. بسیج شجره طیبه و درخت تناور و پرثمری است که شکوفه‌های آن بوی بهار وصل و طراوت یقین و حدیث عشق می‌دهد. بسیج مدرسه عشق و مکتب شاهدان و شهیدان گمنامی است که پیروانش بر گلدسته‌های رفیع آن، اذان شهادت و رشادت سر داده‌اند. من دست یکایک شما پیشگامان رهایی را می‌بوسم و می‌دانم که اگر مسئولین نظام اسلامی از شما غافل شوند به آتش دوزخ الهی خواهند سوخت. حقیقتاً اگر بخواهیم مصداق کاملی از ایثار و خلوص و فداکاری، و عشق به ذات مقدس حق و اسلام را ارائه دهیم، چه کسی سزاوارتر از بسیج و بسیجیان خواهند بود تشکیل بسیج در نظام جمهوری اسلامی ایران، یقیناً از برکات و الطاف جلیه خداوند تعالی بود که بر ملت عزیز و انقلاب اسلامی ایران ارزانی شد. من امیدوارم که این بسیج عمومی اسلامی، الگو برای تمام مستضعفین جهان و ملت‌های مسلمان عالم باشد و قرن پانزدهم قرن شکستن بتهای بزرگ، و جایگزینی اسلام و توحید به جای شرک و زندقه، و عدل و داد به جای ستمگری و بیدادگری، و قرن انسانهای متعهد به جای آدمخواران بی‌فرهنگ باشد.

سپاه پاسداران

نهاد مقدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بحق از بزرگترین سنگرهای دفاع از ارزشهای الهی نظام ما بوده و خواهد بود. ای کاش من هم یک پاسدار بودم. شما آینه مجسم مظلومیتها و رشادتهای این ملت بزرگ در صحنه نبرد، و تاریخ مصور انقلابید. روز مبارک سوم شعبان المعظم روز پاسدار است، و روز تحقق پاسداری از اسلام، از حقیقت، از مکتب الهی و روز تولد بزرگ پاسداری که با خون خود و فرزندان و اصحابش مکتب را زنده کرد. ای پاسدارهای عزیز! و ای سربازهای اسلام! در هر جا هستید از خودتان هم پاسداری کنید، تا به پیروزی بر نفس خودتان و پیروزی بر همه شیاطین نایل شوید. درود بر پاسداران اسلام که با خون خود و مشتهای گره کرده خویش انقلاب اسلامی را به ثمر رساندند. اگر سپاه نبود کشور هم نبود. من سپاه پاسداران را بسیار عزیز و گرامی می‌دارم، چشم من به شماست، شما هیچ سابقه‌ای جز سابقه اسلامی ندارید. من از سپاه راضی هستم و به هیچ وجه نظرم از شما بر نمی‌گردد. شما یادگاران و همسنگران فرماندهان و مسئولان و بیداردلانی بوده‌اید که امروز در قرارگاه محضر حق ماوا گزیده‌اند.

ارتش

ملت و ارتش از هم جدایی ندارند. ارتش ما از ماست و ما از ارتش. ارتش ما ضامن استقلال کشور ماست. ارتش ما پشتوانه ملت ماست. همان طور که ملت بدون ارتش نمی‌تواند ادامه زندگی بدهد، ارتش هم بدون ملت نمی‌تواند ادامه زندگی بدهد. افتخار و آفرین بر ارتشی که در اوج تصمیم جاودانه خود، حصار تعبد طاغوت را شکست. در ایران نیز که این معجزه عصر به دست ملت انجام گرفت، قوای مسلح متعهد و فرماندهان پاک و میهن‌دوست سهم بسزایی داشتند. درود بر تمام نیروهای مسلح و متعهد اسلامی، که با گرایش به انقلاب مقدس ایران و به پشتوانه ملت عزیز، کاخ ستمگری را واژگون کردند. ارتش وقتی می‌تواند استقلال و غرور خودش را حفظ کند که ببیند خودش هست، نه این که از خارج یک کسی بیاید و مستشارانی بیایند و خواهند او را اداره کنند. ارتش اساس یک مملکت است، حافظ یک مملکت است و اگر ارتش، اسلامی و فکرش اسلامی بشود، مملکت را به کمال مطلوب می‌رساند. اگر سلسله مراتب حفظ نشود ارتش رو به ضعف می‌رود، و اگر - خدای نخواسته ارتش ما رو به ضعف برود کشور ضعیف خواهد شد. اگر ارتش اصلاح بشود استقلال کشور حفظ می‌شود، و اگر - خدای نخواسته - در ارتش یک فساد باشد استقلال کشور به خطر می‌افتد. ارتش اساس و رکن استقلال یک کشور است.

جهاد سازندگی

زحمات بی وقفه جهاد - این سنگر سازان بی سنگر - در دفاع مقدسمان، از جمله مسائلی است که ترسیم آن در قالب الفاظ نمی‌گنجد. عشق جهاد، در خدمت به اسلام و مردم، چشم دل عشاق خدمت به دین و مردم را روشن نموده است. از شما می‌خواهم که در ضمن جهاد سازندگی، جهاد با نفس هم داشته باشید.

انسان شناسی

انسان عصاره همه موجودات عالم است. انسان یک موجود عجیبی است در جمیع طبقات موجودات و مخلوقات باری تعالی، هیچ موجودی مثل انسان نیست، اعجوبه ای است که از او یک موجود الهی ملکوتی ساخته می‌شود و یک موجود جهنمی شیطانی. انسان یک اعجوبه ای است که از هر دو طرف غیر متناهی است: از طرف سعادت غیر متناهی و از طرف شقاوت غیر متناهی. مبدأ همه خطرهای برای انسان خود آدم است، و مبدأ اصلاح هم از خود آدم باید شروع شود. هر اصلاح نقطه اولش خود انسان است. انسان وقتی درست بشود همه چیز درست می‌شود. راه مستقیم الهی است که می‌تواند انسان را از نقص رو به کمال ببرد. انسان تا آخر عمرش هیچگاه از شر شیطان و نفس مأمون نیست. گاهی وقتها بلا برای انسان نعمت است، گاهی وقتها نعمت بلاست. شکم و نان و آب میزان نیست، عمده شرافت انسانی است. شرافت انسانی به این است که در مقابل زور بایستید. مگر عزت و شرف و ارزشهای انسانی، گوهرهای گرانبهائی نیستند که اسلاف صالح این مکتب، عمر خود و یاران خود را در راه حراست و نگهبانی از آن وقف نمودند. بزرگتر (ین) چیزی که انسان اگر آن را داشته باشد «کمال بزرگ» دارد این است که حق را برای حق بخواهد. به مجرد احراز اشتباه و خطا، از آن برگردید و اقرار به خطا کنید، که آن کمال انسانی است. انسان کامل آن است که آن چیزی که از خودش صادر می‌شود اگر باطل است، دنبال این باشد که اصلاحش بکند و ابایی از آن نداشته باشد که اقرار به باطلش بکند. بشر تا در سایه مسلسل و توپ و تانک می‌خواهد ادامه حیات بدهد نمی‌تواند انسان باشد، نمی‌تواند به مقاصد انسانی برسد. طبیعی ساختمان بشری است که هرچه ستمکاری و ظلم و بی‌عدالتی در جامعه و ملتی اوج گیرد، به همان نسبت قوه مقاومت در ملت رشد می‌کند. این چیزی که مطرح است در جنگ عدد نیست، آن چیزی که مطرح است آن قدرت فکری انسان است.

فرهنگ و تمدن

آن چیزی که ملتها را می‌سازد فرهنگ صحیح است. فرهنگ مبدا همه خوشبختیها و بدبختیهای ملت است. اگر فرهنگ درست بشود یک مملکت اصلاح می‌شود. اگر فرهنگ، فرهنگ صحیح باشد جوانهای ما صحیح بار می‌آیند. اگر مشکلات فرهنگی و آموزشی به صورتی که مصالح کشور اقتضا می‌کند حل شود، دیگر مسائل به آسانی حل می‌گردد. اساسا فرهنگ هر جامعه هویت و موجودیت آن جامعه را تشکیل می‌دهد و با انحراف فرهنگ، هر چند جامعه در بعدهای اقتصادی، سیاسی، صنعتی و نظامی قدرتمند و قوی باشد ولی پوچ و پوک و میان تهی است. اگر ما وابستگی فرهنگی داشته باشیم دنبالش وابستگی اقتصادی هم هست، وابستگی اجتماعی هم هست، سیاسی هم هست، همه اینها هست. را س همه اصلاحات اصلاح فرهنگ است، و نجات جوانهای ما از این وابستگی به غرب. مقدار صدمه ای که ایران از متفکرین و متجددین فرنگ رفته خوده است، از هیچ کس نخورده است. کمال تاسف است که کشور ما که حقوق اسلامی و قضای اسلامی و فرهنگ اسلامی دارد، این فرهنگ را، این حقوق را نادیده گرفته است و دنبال غرب رفته است. تا این مغز استعماری را ما عوض نکنیم، یک مغز استقلالی جایش نگذاریم نمی‌توانیم این مملکت را اداره کنیم. فرهنگ استعماری، جوان استعماری تحویل مملکت می‌دهد. با انحراف فرهنگ، کشور به

انحراف کشیده می شود. راه اصلاح یک مملکتی اصلاح فرهنگ آن مملکت است، اصلاح باید از فرهنگ شروع شود. استقلال و موجودیت هر جامعه از استقلال فرهنگ آن نشأت می گیرد. ما با تمدن مخالف نیستیم، با تمدن صادراتی مخالفیم؛ تمدن صادراتی ما رابه این روز نشانده است. ما تمدنی را می خواهیم که بر پایه شرافت و انسانیت استوار باشد.

تاریخ

تا ریخ معلم انسان است. تا ریخ باید سرمشق ما باشد. ملت ما تاریخ را تاریخ دیگر کرد، جریان تاریخ را عوض کرد. اگر روحانیون، ملت، خطباء، علما، نویسندگان و روشنفکران متعهد سستی بکنند و از قضایای صدر مشروطه عبرت نگیرند، به سر این انقلاب آن خواهد آمد که به سر انقلاب مشروطه آمد. همیشه مورخین اهداف انقلابها را در مسلخ اغراض خود و یا اربابانشان ذبح می کنند. جنایات شاه مخلوع چیزی نیست که از یاد ملت رفته باشد و یا بشود از یادبرد. شاهنشاهی ایران از اولی که زاییده شده است تا حالا، روی تاریخ را سیاه کرده است. تا ریخ روشنگر نسلهای آینده است

تبلیغات

بدانید که تبلیغات در رأس امور است. امروز جهان روی تبلیغات می چرخد. توجه داشته باشید که بالاترین چیزی که می تواند این انقلاب را در این جا به ثمر برساند و در خارج صادر کند، تبلیغات است، تبلیغات صحیح. تقویت و توسعه تبلیغات خصوصا در خارج از کشور، از اهم امور است. مسأله تبلیغات یک امر مهمی است که می شود گفت در دنیا در رأس همه امور قرار گرفته است، و می توان گفت که دنیا بر دوش تبلیغات است. غریبان و در سابق انگلستان و بعد از او آمریکا و سایر کشورهای قدرتمند، دنبال این بودند که با تبلیغات دامنه دار خودشان، به ممالک ضعیف باور بیاورند که ناتوانند. و صیت این جانب به وزارت ارشاد در همه اعصار، خصوصا عصر حاضر که ویژگی خاص دارد، آن است که برای تبلیغ حق مقابل باطل و ارائه چهره حقیقی جمهوری اسلامی کوشش کنند. تبلیغات و مقالات و سخنرانیها و کتب و مجلات، بر خلاف اسلام و عفت عمومی و مصالح کشور حرام است، و بر همه ما و همه مسلمانان جلوگیری از آنها واجب است. با تبلیغات صحیح اسلام را آنگونه که هست به دنیا معرفی نماید.

رسانه های گروهی

تمام رسانه ها مربی یک کشور هستند، باید تربیت کنند کشور را. امروز نقش رادیو تلویزیون از همه دستگاهها بالاتر است. باید رادیو و تلویزیون مربی جوانهای ما، مربی مردم کشور باشند. رادیو و تلویزیون موظفند اخباری را نقل کنند که صددرصد صحت آن ثابت می باشد، و برای اضطراب و تشویش اذهان، اخبار را از غیر منابع موثق نقل نمایند. ما با رادیو مخالف نیستیم، ما با فحشا مخالفیم؛ ما با تلویزیون مخالف نیستیم، ما با آن چیزی که در خدمت اجانب برای عقب نگه داشتن جوانان ما، و از دست دادن نیروی انسانی ماست، با آن مخالف هستیم. تلویزیون باید ارشاد بکند، رادیو باید ارشاد بکند، روزنامه ها باید ارشاد بکنند، روزنامه ها نباید یک چیزهایی را که موجب تهییج مردم است و موجب انحراف مردم است در آنجا بنویسند. آنچه که در خبرگزاریها مهم است کیفیت آن است، زیرا هر کدام که به راستی و راستگویی نزدیکتر باشد، شوق انسان را به گوش دادن بیشتر می کند. واقع آن است که آن قدر که پابرهنه ها به رادیو - تلویزیون حق دارند ما نداریم. مطبوعات باید یک بنگاه هدایت باشند. مطبوعات باید یک مدرسه سیار باشند تا مردم را از همه مسائل، به خصوص مسائل روز آگاه نمایند. به نظر من روزنامه ها برای همه مردم است، و همه مردم در آن حق دارند؛ و می شود گفت که گاهی جای دیگران غصب می شود. توجه کنید! اگر می خواهید کشور اسلامی باشد باید مطبوعات هم اسلامی باشد. روزنامه ها باید با کسی صورت مخاصمه نداشته باشند بلکه صورت ارشاد داشته باشند. روزنامه ها

مال طبقه سوم است، مال طبقه اول نیست، و این هم نیست که همه اش مال حکومت باشد. مجله باید در خدمت کشور باشد، خدمت به کشور این است که تربیت کند، جوان تربیت کند، انسان درست کند، انسان برومند درست کند، انسان متفکر درست کند تا برای مملکت مفید باشد. آن که از همه خدماتها بالاتر است این است که نیروی انسانی ما را رشد بدهد، و این به عهده مطبوعات است. اهمیت انتشارات مثل اهمیت خونهای است که در جبهه ها ریخته می شود.

رسالت قلم

قلمی فایده دارد که بیدارگر توده های مردم باشد. شهدا را قلمها می سازند و قلمها هستند که شهید پرورند. دماء شهدا اگر چه بسیار ارزشمند و سازنده است لکن قلمها بیشتر می توانند سازنده باشند. قلم خودش یکی از اسلحه هاست، این قلم باید دست اشخاص صالح، و دست افاضل باشد. اشخاصی که قلم در دستشان است متوجه باشند که قلم آنها، زبان آنها، در حضور خداست. همت بگمارید که قلم و بیان خویش را برای تعالی اسلام و کشور و ملت خود به کار گیرید. قلمها اگر در دنیا برای خدا و برای خلق خدا به کار بیفتند، مسلسلها کنار می رود. شما کوشش کنید که با بیان و قلم، مسلسلها را کنار بگذارید و میدان را به قلمها و به علمها و به دانشها واگذار کنید. قلمها اگر در دنیا برای خدا و برای خلق خدا به کار بیفتند، مسلسلها کنار می رود، و اگر برای خدا و برای خلق خدا نباشد مسلسل ساز می شود. آن کسی قلمش قلم انسانی است که از روی انصاف بنویسد. قلمی آزاد است که توطئه گر نباشد. آن قدری که بشر از قلمهای صحیح نفع برده است از چیزی دیگر نبرده است، و آن قدری که ضرر کشیده است، از چیزهای دیگر ضرر نبرده است. کسانی که اهل قلم هستند، اهل بیان هستند، کوشش کنند که مردم را دعوت به وحدت بکنند. مسئولیت بزرگ شما امروز قلمهایی است که در دست شماست.

هنر

در عرفان اسلامی ترسیم روشن عدالت و شرافت و انصاف، و تجسیم تلخکامی گرسنگان مغضوب قدرت و پول است. تنها هنری مورد قبول قرآن است که صیقل دهنده اسلام ناب محمدی - صلی الله علیه و آله و سلم - اسلام ائمه هدی - علیهم السلام - اسلام فقرای دردمند، اسلام پابرهنگان و اسلام تازیانه خوردگان تاریخ تلخ و شرم آور محرومیتها باشد. ما با سینماهایی که برنامه های آنها فاسد کننده اخلاق جوانان ما و مخرب فرهنگ اسلامی باشد مخالفیم، اما با برنامه هایی که تربیت کننده و به نفع رشد سالم اخلاقی و علمی جامعه باشد موافق هستیم. ما با سینما مخالف نیستیم، ما با مرکز فحشا مخالفیم. هنر در جایگاه واقعی خود تصویر زالوصفتانی است که از مکیدن خون فرهنگ اصیل اسلامی، فرهنگ عدالت و صفا لذت می برند.

ورزش

از قدیم ورزشکاران ایران به یاد خدا و علی - علیه السلام - بوده اند، و این از برجستگیهای آنان بوده است. من خودم ورزشکار نیستم اما ورزشکارها را دوست دارد. امیدوارم از حیث اخلاقی هم قهرمان باشید، که - بحمد الله - اخلاق خوب در ورزشکاران بسیار پیدا می شود. امیدوارم که پهلوانهای عزیز ما همه جا سر بلند باشند و همه جا با یک روح انسانی، یک روح اسلامی، یک نفس مهذب عمل کنند، که هر جا بروند علاوه بر این که در پهلوانی مقدم بر دیگران باشند، در اخلاق و در آداب و در انسانیت مقدم بر همه باشند. انشاء الله - ورزشکاران به همان صورتی که ورزش جسمی دارند، ورزش روحی هم داشته باشند.

تعلیم و تربیت

هر اصلاحی نقطه اولش خود انسان است. اگر چنانچه خود انسان تربیت نشود نمی تواند دیگران را تربیت کند. انسان اگر درست بشود همه چیز عالم درست می شود. آن قدر که این انسان، این حیوان دو پا، در عالم فتنه و فساد می کند هیچ موجود دیگری نمی کند؛ و آن قدری که این حیوان دو پا محتاج به تربیت است هیچ حیوانی محتاج نیست. همان طوری که هر شخص و هر فردی موظف است که خودش را اصلاح کند، موظف است که دیگران را هم اصلاح کند. تمام کتب آسمانی که بر انبیا نازل شده است، برای این بوده است که این موجودی که اگر سرخود باشد خطرناکترین موجودات عالم است، تحت تربیت و تعلیم الهی واقع بشود و بهترین موجودات، و افضل تمام خلائق بشود. عالم مدرسه است و معلمین این مدرسه انبیا و اولیا هستند. در اسلام همه امور مقدمه انسان سازی است. با تربیت انسان عالم اصلاح می شود. اساس عالم بر تربیت انسان است. آموزش تنها فایده ای ندارد، گاهی هم مضر است. صدمه هایی که وارد می شود بر مملکت، غالباً از این متفکرین بی پرورش، آموزشهای بی پرورش واقع می شود؛ علم را تحصیل می کنند لکن تقوا ندارند. بهترین و مؤثرترین راه مبارزه با اجنبی مجهزشدن به سلاح علم دین و دنیاست، و خالی کردن این سنگر و دعوت به خلع این سلاح، خیانت به اسلام و مملکت اسلامی است. تربیت کنید! مهم تربیت است، علم تنها فایده ندارد، علم تنها مضراست. تربیت و تزکیه مقدم بر تعلیم است. کوشش کنید این آموزشی که به مردم می دهید جهتدار باشد. طبقه ای که می خواهند مردم را ارشاد کنند، اینها باید اقوالشان با اعمالشان موافق باشد. شما که برای تربیت معلم قیام کردید، و هر کس که برای تربیت معلم قیام کرده است باید بداند که، اولاً - شغل، شغلی الهی است، خدای تبارک و تعالی مربی معلمین است، که انبیا باشند؛ اولاً شغل، شغل الهی است و ثانیاً تربیت و تزکیه مقدم بر تعلیم است. مسامحه و سهل انگاری در تعلیم و تربیت، خیانت با اسلام و جمهوری اسلامی و استقلال فرهنگی یا ملت و کشور می باشد، و باید از آن احتراز کرد. شریفترین شغل در عالم، بزرگ کردن یک بچه است، و تحویل دادن یک انسان است به جامعه. از این کودکان امروز، انسانها و دانشمندان فردا درست می شود. هیچ کس نمی تواند ادعا کند که من دیگر احتیاج ندارم به این که تعلیم بشوم و تربیت بشوم؛ رسول خدا هم تا آخر احتیاج داشت، منتها احتیاج او را خدا رفع می کرد، ما همه احتیاج داریم. مجلس و ملت و متفکران متعهد باید این حقیقت را باور کنند و اصلاح فرهنگ و از آن جمله اصلاح مدارس، از دبستان تا دانشگاه را جدی بگیرند، و با تمام قوا در سد راه انحراف بکوشند. توجه کنید که دوره مدارس مهمتر از دانشگاه است، چرا که رشد عقلی بچه ها در این دوره شکل می گیرد. اصلاح دانشگاه زمانی آسان است که فرزندانمان را از دوره دانش آموزی زیر نظر بگیریم. جزو برنامه تبلیغات مدارس باید زبان باشد، زبانهای زنده دنیا، آنهایی که در همه دنیا شایعتر است. دستگاههای آموزشی متعهد و دلسوز برای نجات کشور، اهمیت ویژه ای در حفظنوپایان و جوانان عزیزی که استقلال و آزادی کشور در آینده منوط به تربیت صحیح آنان است، قائل باشند.

علم و عالم

علم حقیقی آن است که چراغ هدایت ملکوت، و صراط مستقیم تقرب حق و دار کرامت او باشد. آن علمی که شروع بشود به اسم رب، نور هدایت دارد. سنگر علم هم یک سنگر دفاعی است، دفاع از همه فرهنگ اسلام. زندگی زیر چتر علم و آگاهی آنقدر شیرین، و انس با کتاب و قلم و اندوخته ها آنقدر خاطره آفرین و پایدار است، که همه تلخیها و ناکامیهای دیگر را از یاد می برد. اگر کشور ما علم را بیاموزد، ادب را بیاموزد، جهتیابی علم و عمل را بیاموزد، هیچ قدرتی نمی تواند بر او حکومت کند. انسان تا آخر عمرش هم به علم احتیاج دارد و هم به آموزش و پرورش، هیچ انسانی نیست که مستغنی از علم باشد، و مستغنی از پرورش و تربیت. از علم در لسان قرآن بسیار تمجید شده است، لکن در کنارش تقوا. میزان ارزش، این دو خاصه است، علم و تقوا تواما. علم و عمل، علم و تعهد، به منزله دو بال هستند که با هم می توانند به مراتب ترقی و تعالی برسند. علم و تقوا اگر در کسی جمع شد در دنیا و آخرت سعادت مند است. علم تنها اگر ضرر نداشته باشد فایده ندارد. اگر شما یا ما گمان کنیم که علم منشأ سعادت است ولو

هر چه باشد، این اشتباه است. اگر چنانچه علم در یک قلب فاسد وارد شد، در یک مغز فاسد - از جهت اخلاق - وارد شد، ضررش بیشتر از نادانی است. و ای به حال طالب علمی که علوم در قلب او کدورت و ظلمت آورد. شما بدانید که اگر چنانچه عالم - هر عالمی باشد - تهذیب اسلامی پیدا نکرده باشد و اخلاق اسلامی پیدا نکند، برای اسلام مضر است که نافع نیست. اگر چنانچه عالم مهذب نباشد، ولو این که عالم به احکام اسلام باشد، ولو این که عالم به توحید باشد، اگر مهذب نباشد، برای خودش و برای کشورش و برای ملتش و برای اسلام ضرر دارد که نفع ندارد. اگر چنانچه وعاظ السلاطین بگذارند و اتحاد ما را به هم نزنند، - ان شاء الله - پیروز خواهیم شد، و دول اسلامی و ممالک اسلامی پیروز خواهند شد. شر عالم فاسد برای اسلام از همه شرور خطرناکتر و بیشتر است. اگر چنانچه عالم فاسد بشود عالم فاسد می شود. بسیار اشخاص هستند که دانشمندند، خیلی هم دانشمندند! لکن چون تربیت اسلامی ندارند، وجودشان گاهی ضرر می زند به کشور و ضرر می زند به اسلام. دانشمندی ما نترسند از غرب، اساتید دانشگاه ما نترسند از غرب، و جوانان ما نترسند و اراده کنند که در مقابل غرب قیام کنند. بشر تا در سایه مسلسل و توپ و تانک می خواهد ادامه حیات بدهد، نمی تواند انسان باشد، نمی تواند به مقاصد انسانی برسد. آن وقتی مردم به مقاصد اسلامی و انسانی می رسند، و به کمال دانش و علم می رسند که قلمها بر مسلسلها غلبه کند، و دانشها در بین بشر به آن جا برسد که مسلسلها را کنار بگذارد و میدان، میدان قلم باشد، میدان علم باشد.

منزلت روحانیت و حوزه های علمیه

نظر روحانیت جز اصلاح حال ملت و بقاء استقلال مملکت نیست. روحانین پدر ملتند، به فرزندانشان علاقه دارند. خواسته های روحانیت عمل به قوانین اسلام است. اگر علوم اسلامی مردانی متخصص نداشت، تاکنون آثار دیانت محو شده بود، و اگر پس از این نداشته باشد، این سد عظیم مقابل اجانب منهدم می شود و راه برای استثمارگران، هر چه بیشتر باز می شود. اگر فقهای عزیز نبودند معلوم نبود امروز چه علومی به عنوان علوم قرآن و اسلام و اهل بیت - علیهم السلام - به خورد توده ها داده بودند. اسلام به استثنای روحانیت مثل طب به استثنای طبیب است. اینها مظهر اسلامند، اینها مبین قرآنند، اینها مظهر نبی اکرمند. روحانیون که مربی انسانها هستند، به جای انبیا نشسته اند، مبعوث از طرف انبیا هستند. تردیدی نیست که حوزه های علمیه و علمای متعهد، در طول تاریخ اسلام و تشیع، مهمترین پایگاه محکم اسلام در برابر حملات و انحرافات و کج رویها بوده اند. روحانیون هستند که بر اساس دریافتهای اسلامی خود، همیشه در حرکت های اجتماعی و مبارزات سیاسی پیشتاز بوده اند. علمای مبارز اسلام همیشه هدف تیرهای زهر آگین جهانخواران بوده اند، و اولین تیرهای حادثه قلب آنان را نشانه رفته است. افتخار و آفرین بر شهدای حوزه و روحانیت، که در هنگامه نبرد رشته تعلقات درس و بحث و مدرسه را بریدند و عقال تمینات دنیا را از پای حقیقت علم برگرفتند، و سبکباران به میهمانی عرشیان رفتند و در مجمع ملکوتیان شعر سرودند. سلام بر حماسه سازان همیشه جاوید روحانیت، که رساله علمیه و عملیه خود را به دم شهادت و مرکب خون نوشته اند، و بر منبر هدایت و وعظ و خطابه ناس از شمع حیاتشان گوهر شیجراغ ساخته اند. آنان که حلقه ذکر عارفان و دعای سحر مناجاتیان حوزه ها و روحانیت را درک کرده اند، در خلسه حضورشان آرزویی جز شهادت ندیده اند. روحانیت قدرت بزرگی است که با از دست دادن آن - خدای نخواسته - پایه های اسلام فرو می ریزد، و قدرت جبار دشمن بی معارض می شود. این قدرت روحانیت را که یک قدرت الهی است از دست ندهید. اسلام با کوشش روحانیت به این جا رسیده است. من با یقین شهادت می دهم که اگر افرادی غیر از روحانیت جلودار حرکت انقلاب و تصمیمات بودند، امروز جز ننگ و ذلت و عار در برابر آمریکا و جهانخواران، و جز عدول از همه معتقدات اسلامی و انقلابی، چیزی برایمان نمانده بود. در هر نهضت و انقلاب الهی و مردمی، علمای اسلام اولین کسانی بوده اند که بر تارک جبینشان خون و شهادت نقش بسته است. کدام انقلاب مردمی - اسلامی را سراغ کنیم که در آن حوزه و روحانیت، پیش کسوت شهادت نبوده اند و بر بالای دار نرفته اند، و

اجساد مطهرشان برسنگ فرشهای حوادث خونین به شهادت نایستاده است مردم را نمی شود به چیزی توجه داد مگر توسط روحانیون، و در طول تاریخ هر چه بوده از روحانیون و مردم بوده است، و هر وقت این دو را از صحنه کنار گذاشته اند همه اش فساد بوده است. حقا از روحانیت راستین اسلام و تشیع، جز این انتظاری نمی رود که در دعوت به حق و راه خونین مبارزه مردم، خود اولین قربانیها را بدهد و مهر ختام دفترش شهادت باشد. روحانیت همیشه مخالف با قدرتمندها بوده است. روحانیت متعهد، به خون سرمایه داران زالوسفت تشنه است، و هرگز با آنان سرآشتی نداشته و نخواهد داشت. مردم شریف ایران توجه داشته باشند که نوعا تبلیغاتی که علیه روحانیت انجام می پذیرد، به منظور نابودی روحانیت انقلاب است. هدف اجانب نابودی قرآن و روحانیت است. جرم علمای اسلام و سایر مسلمین آن است که دفاع از قرآن و ناموس اسلام و استقلال مملکت می نمایند، و با استعمار مخالفت دارند. اگر روحانیت نباشد، اسلام را هیچ کس نمی تواند نگه دارد. شکست روحانیت شکست اسلام است. روحانیت اگر شکسته بشود اسلام شکسته شده است. اگر روحانیون شکست بخورند جمهوری اسلامی شکست می خورد. شما بخواهید مملکتان را اصلاح کنید، منهای آخوند اصلاح بردار نیست. اسلام به استثنای آخوند و روحانی، معنایش این است که اسلام را مانمی خواهیم. بر طبقات جوان است که در حفظ روحانیت و روحانیون معظم کوشا باشند. سعی کنید اسلامتان از روحانیت جدا نشود. اسلام تا آخر احتیاج دارد به این علما، این علما اگر نباشند اسلام از بین می رود. تکلیف ملت است که تبعیت از روحانیون بکند، و حرفها و تبلیغاتی که بر ضد روحانیت می شود، گوش به آن ندهد. حوزه های روحانیت جزئی از جامعه و مردم است. حوزه علمیه اگر درست بشود، ایران درست می شود. مدعیان فضیلت و مجاهدت و شجاعت و تعهد به حق و دین بسیار بوده اند و هستند، لکن صاحبان فضایل و مجاهده و تعهد به حق و حقیقت در اقلیتند. در زمانی که قلمها شکسته و زبانها بسته و گلوها فشرده بود، او از اظهار حق و ابطال باطل دریغ نمی کرد. مطهری که در طهارت روح و قدرت ایمان و قدرت بیان کم نظیر بود رفت و به ملااعلی پیوست، لکن بدخواهان بدانند که با رفتن او شخصیت اسلامی و علمی و فلسفی اش نمی رود. در اسلام عزیز، به شهادت این فرزند برومند و عالم جاودانه، ثلمه ای وارد شد که هیچ چیز جایگزین آن نیست. مطهری فرزندی عزیز برای من، و پشتوانه ای محکم برای حوزه های دینی و علمی، و خدمتگزاری سودمند برای ملت و کشور بود. من فرزند بسیار عزیزی را از دست دادم و در سوگ او نشستم که از شخصیتهایی بود که حاصل عمرم محسوب می شد. من در تربیت چنین فرزندانانی که با شعاع فروزان خود مردگان را حیات می بخشند و به ظلمتها نور می افشانند، به اسلام بزرگ مربی انسانها، و امت اسلامی تبریک می گویم. اگر گمان بکنید که در تمام دنیا، رئیس جمهورها و سلاطین و امثال اینها، یک نفر را مثل آقای خامنه ای پیدا بکنید که متعهد به اسلام باشد و بنای قلبی اش بر این باشد که به این ملت خدمت کند، پیدا نمی کنید. قم شهری است که در آن ایمان و علم و تقوا پرورش یافته. از قم علم به همه جهان صادر شده است و می شود. قم حرم اهل بیت است، قم مرکز علم است، قم مرکز تقواست، قم مرکز شهادت و شهامت است.

وظایف و مسئولیتهای روحانیت

امروز مسئولیت روحانیت و کسانی که در این لباس مقدس هستند مسئولیتی است که در طول تاریخ بر عهده روحانیت نبوده است. آن قدر مسئولیتی که بر عهده آقایان اهل علم است، بر عهده دیگران نیست. در این مقابله ما بین اسلام و کفر همه ملت مسئولند؛ همه مسئولند لکن روحانیت بیشتر مسئول است. علمای اسلام وظیفه دارند هر وقت برای اسلام و قرآن احساس خطر کردند، به مردم مسلم گوشزد کنند، تا در پیشگاه خداوند متعال مسئول نباشند. علمای اسلام موظفند با انحصارطلبی و استفاده های نامشروع ستمگران مبارزه کنند، و نگذارند عده کثیری گرسنه و محروم باشند و در کنار آنها ستمگران غارتگر و حرامخوار در ناز و نعمت به سر برند. فقها باید با جهاد خود و با امر به معروف و نهی از منکر، حکام جائر را رسوا و متزلزل و مردم را بیدار گردانند، تا نهضت

عمومی مسلمانان بیدار حکومت جائرا سرنگون و حکومت اسلامی را برقرار سازد. همه ما، همه روحانیون، همه ملتها، همه ستم‌دیده‌های تاریخ باید قد علم کنند و جلوی این شیاطین بایستند. حوزه‌ها و روحانیت باید نبض تفکر و نیاز آینده جامعه را همیشه در دست خود مهبای عکس العمل مناسب داشته باشند، و همواره چند قدم جلوتر از حوادث، باشند. یک مجتهد باید زیرکی و هوش و فراست هدایت یک جامعه بزرگ اسلامی، و حتی غیر اسلامی را داشته باشد، و علاوه بر خلوص و تقوا و زهدی که در خورشان مجتهد است واقعا مدیر و مدبر باشد. در حوزه‌ها باید اشخاص متقی و اشخاص آشنای به حقایق اسلام، طلبه‌ها را تربیت کنند. اساتیدی که در حوزه‌ها هستند کوشش کنند که حوزه‌ها مهذب باشد. اگر بخواهید که آینده کشور شما یک آینده نورانی باشد، تربیت کنید اینهایی که وارد حوزه‌ها شده‌اند. اگر حوزه‌های علمیه مهذب باشند و متعهد باشند، یک کشور را می‌توانند نجات بدهند. راجع به مدرسه‌ها و حوزه‌ها کرارا عرض کرده‌ام که علم بی تقوا اگر مضر نباشد مفید هم نیست. شما آقایانی که می‌خواهید که مردم را دعوت کنید به آخرت، دعوت کنید به صفات کذا، باید قدم اول را خودتان بردارید تا دعوتتان دعوت حق باشد. من گاهی، شاید بسیاری از اوقات، خوف این را دارم - و از این خوف هم گاهی ناراحتم - که نبادا مردم برای خاطر ما بهشت بروند و ما جهنم. من خوفم این است که ما نتوانیم، روحانیت نتواند آن چیزی که به عهده اوست صحیح انجام بدهد. مبادا - خدای نخواست - یک وقت از این زی طلبگی خارج بشوند، و خروج آنها موجب تزلزل عقیدتی در مورد مردم بشود. اگر چنانچه ما از زی متعارف روحانیت خارج بشویم و - خدای نخواست - توجه به مادیات بکنیم، در صورتی که خودمان را با اسم روحانی معرفی می‌کنیم، این ممکن است منتهی بشود به این که روحانیت شکست بخورد. شما صنف روحانیت همه - ایدهم الله تعالی - اگر چنانچه کارهایی - خدای نخواست - انجام بدهید که از چشم ملت بیفتد، ولو در دراز مدت، آن روز است که فائتوم لازم نیست دیگر، خود ملت شما را کنار می‌زند. این طور نباشد که امام جمعه‌ای وقتی در خیابان می‌آید، خیابان را خلوت کنند و هیاهو به راه بیندازند، اینطور چیزها حیثیشان را در جامعه ساقط می‌کند. اگر - خدای نخواست - مردم بینند که آقایان وضع خودشان را تغییر داده‌اند، عمارت درست کرده‌اند، و رفت و آمدهایشان مناسب‌شان روحانیت نیست، و آن چیزی را که نسبت به روحانیت در دلشان بوده است از دست بدهند، از دست دادن آن همان و از بین رفتن اسلام و جمهوری اسلامی همان! هیچ آفت و خطری برای روحانیت، و برای دنیا و آخرت آنان، بالا-تر از توجه به رفاه و حرکت در مسیر دنیا نیست. هیچ چیزی به زشتی دنیاگرایی روحانیت نیست، و هیچ وسیله‌ای هم نمی‌تواند بدتر از دنیاگرایی، روحانیت را آلوده کند. وقتی تشریفات زیاد شد محتوا کنار می‌رود. آن چیزی که روحانیت را پیش برده تا حالا و حفظ کرده است، این است که ساده زندگی کرده‌اند. آخوندها آن وقت مظلوم بودند، چهره مظلوم چهره محبوب است؛ شما در آن رژیم هر چه مظلوم‌تر می‌شدید محبوب‌تر می‌شدید. روحانیون باید وضعی ارشادی داشته باشند، نه این که بخواهند حکومت کنند. اگر مردم از ما خطا بینند، و اگر چنانچه انصراف پیدا کنند از روحانیت برای خطاهای بعضی از ما، مسئولیت، مسئولیت شخصی نیست، مسئولیت اسلامی است. اگر یک روحانی پایش را کج بگذارد می‌گویند، روحانیون این طورند! نمی‌گویند، فلان آدم... بدین شدن به روحانیت و شکست روحانیت، شکست اسلام است. از قول من به فرزندان انقلابی ام بفرمایید که تندروی عاقبت خوبی ندارد. از روحانیون عظیم الشان تقاضا دارم که با طبقات جوان به چشم عطوفت و پدری نظر کنند. دشمنان از دیرباز برای اختلاف افکنی میان روحانیون آماده شده‌اند، غفلت از آن همه چیز را بر باد می‌دهد. اختلاف علما اختلاف ملت است، نه اختلاف افراد. به روحانیون اعلام خطر می‌کنم که اگر چنانچه - خدای نخواست - در بین شما کسی است که بر خلاف موازین اسلام عمل می‌کند، او را نهی کنید، و اگر نپذیرفت از جرگه روحانیت اخراج کنید. قم شهر علم و اسلام است، اگر خطایی از قم منتشر شود در دنیا علم می‌شود. آن چیزی که روحانیون هرگز نباید از آن عدول کنند - و نباید با تبلیغات دیگران از میدان بدر روند - حمایت از محرومین و پابره‌نه‌هاست؛ چرا که هر کس از آن عدول کند، از عدالت اجتماعی اسلام عدول کرده است. یکی از امور مهم این است که روحانیون باید ساده زندگی کنند. زندگی صاحب جواهر را با

زندگی روحانیون امروز بسنجیم، خوب می فهمیم که چه ضربه ای به دست خودمان به خودمان می زنیم.

فقه سنتی و اجتهاد جواهری

اینجانب معتقد به فقه سنتی و اجتهاد جواهری هستم و تخلف از آن را جایز نمی دانم. اگر از فقه سنتی منحرف بشویم فقه از بین می رود. باید به همان صورت و قدرتی که مشایخ ما از ابتدا تا به حال فقه را حفظ کرده اند، حفظ کنید. من کرارا به همه تاکید کرده ام که درسهای حوزه ها باید به همان وجه سنتی خودش محفوظ باشد؛ فقه باید همان فقهی باشد که در بین ما هست. فقه در راس دروس است، ولی مسائل دیگر هم مهم است که باید به آنها عمل شود. طبیعت انقلاب و نظام همواره اقتضا می کند که نظرات اجتهادی - فقهی، در زمینه های مختلف - ولو مخالف با یکدیگر - آزادانه عرضه شود. در حکومت اسلامی همیشه باید باب اجتهاد باز باشد. ما باب اجتهاد را نمی توانیم ببندیم، همیشه اجتهاد بوده، هست و خواهد بود.

تجبر گرایان و روحانی نمایان

خون دلی که پدر پیرتان از این دسته متحجر خورده است، هرگز از فشارها و سختیهای دیگران نخورده است. آن قدر که اسلام از این مقدسین روحانی نما ضربه خورده است از هیچ قشر دیگری نخورده است؛ نمونه بارز آن، مظلومیت و غربت امیرالمومنین علیه السلام - که در تاریخ روشن است. خطر تجبر گرایان و مقدس نمایان احمق در حوزه های علمیه کم نیست. طلاب عزیز لحظه ای از فکر این مارهای خوش خط و خال غفلت نکنند. گمان نکنید که تهمت وابستگی و افترای بی دینی را تنها اغیار به روحانیت زده است، هرگز! ضربات روحانیت نا آگاه و آگاه وابسته، بمراتب کاری تر از اغیار بوده و هست. آن مقداری که اسلام از عالمهای بی تقوا صدمه دیده است، معلوم نیست از مردم عادی دیده باشد. آخوندهای جیره خوار و ملی گرایان بی خبر از اسلام و مصالح مسلمین را از خود برانید، که ضرر اینان بر اسلام از ضرر جهانخواران کمتر نیست.

دانشگاه و دانشگاهیان

دانشگاه مبدا همه تحولات است. مقدرات این مملکت دست این دانشگاهیهاست. از دانشگاه باید سرنوشت یک ملت تعیین بشود. دانشگاه یک کشوری اگر اصلاح شود، آن کشور اصلاح می شود. اساتید دانشگاه بدانند که اگر چنانچه دانشگاه را بسازند، کشورشان را بیمه کرده اند تا آخر. باید این مساله را دنبال کنیم که دانشگاه اسلامی شود تا برای کشور ما مفید گردد. باید قبل از هر چیز دانشگاه اسلامی باشد؛ برای این که کشور هر چه صدمه خورده است از کسانی بوده که اسلام را نمی شناخته اند. معنی اسلامی شدن دانشگاه این است که استقلال پیدا کند، و خودش را از غرب جدا کند، و خودش را از وابستگی به شرق جدا کند؛ و یک مملکت مستقل، یک دانشگاه مستقل، یک فرهنگ مستقل داشته باشیم. شما دانشجویهای عزیز! خودتان در صدد این باشید که از غربزدگی بیرون بیایید. این گمشده خودتان را پیدا کنید، گمشده شما خودتان هستید. دانشگاه را باید شما رو به خدا ببرید، رو به معنویت ببرید؛ و همه درسها هم خوانده بشود، همه درسها هم برای خدا خوانده بشود. شما دانشگاهیها کوشش کنید که انسان درست کنید؛ اگر انسان درست کردید مملکت خودتان را نجات می دهد. دانشگاهها را مرکز تربیت قرار دهید؛ علاوه بر دانش، تربیت لازم است؛ اگر یک دانشمندی تربیت نداشته باشد مضر است. دانشگاه باید مرکز درست کردن انسان باشد. اگر دانشگاه واقعا دانشگاه باشد، و دانشگاه اسلامی باشد؛ یعنی در کنار تحصیلات، تهذیب هم در آنجا متحقق باشد، تعهد هم باشد، یک کشوری را اینهامی توانند به سعادت برسانند. دانشگاه خوب، یک ملت را سعادتمند می کند و دانشگاه غیراسلامی، دانشگاه بد، یک ملت را عقب می زند. این افرادی که از دانشگاه درمی آیند یا مخرب یک کشوری هستند یا سازنده آن کشور هستند. هر چه

از خوبیها و بدیها برای یک ملتی تحقق پیدا می کند، وابستگی یا استقلال، در قید و بند بودن و اختناق یا آزادی، تابع تربیتهای دانشگاهی است. دانشگاه است که امور کشور را اداره می کند، و دانشگاه است که نسل آینده و حاضر را تربیت می کند. و اگر چنانچه دانشگاه در اختیار چپاولگرهای شرق و غرب باشد، کشور در اختیار آنهاست. دانشگاه که در راس امور هست و تقدیرات یک کشوری، مقدرات یک کشوری بسته به وجود آنهاست، باید جدیت کنند که روی خودشان را از غرب و شرق برگردانند. همه توان خود را گویندگان و روشنفکران و متفکران و دانشگاهیان و دانشمندان، صرف قطع امید دشمن اصلی ما آمریکا کنند. جدیت و فداکاری لازم دارد تا دانشگاه، دانشگاه بشود. امیدوارم دانشگاهی داشته باشیم که به درد ملت بخورد. ان شاء الله - روزی بیاید که از جاهای دیگر برای تحصیل به ایران بیایند. امیدوارم احساس کرده باشید که همه دردهای ایران از دانشگاه شروع شده است. باید دانشگاهها بیدار بشوند، باید از همین دبستان تا آن آخر دانشگاه از این افکار غریزه تهی بشوند، و شرق روی پای خودش بایستد. اگر دانشگاهها درست نشود، و مدرسه های ما هم درست نشود، امید این که یک جمهوری اسلامی ما پیدا بکنیم نداریم. اسلام با فساد دانشگاهها مخالف است، با عقب نگه داشتن دانشگاهها مخالف است، با دانشگاه استعماری مخالف است. اگر دانشگاه را ما سست بگیریم و از دست برود، همه چیزمان از دستان رفته است. اگر آرامش در دانشگاه نباشد، و در محیطهای تعلیمی نباشد، چطور امکان دارد که متفکران افکار خودشان را به جوانان ما صادر کنند و مغزهای آنها را متفکر و متخصص بار بیاورند اگر دانشگاهها خالی از مردانی دانشمند و متخصص شوند، اجانب منفعت طلب چون سرطان در تمام کشور ریشه دوانده، و زمام امور اقتصادی و علمی ما را به دست می گیرند و سرپرستی می کنند. اکثر ضربات مهلکی که به این اجتماع خورده است، از دست اکثر همین روشنفکران دانشگاه رفته ای است که همیشه خود را بزرگ می دیدند و می بینند. به همه نسلهای مسلسل توصیه می کنم که برای نجات خود و کشور عزیز و اسلام آدمساز، دانشگاهها را از انحراف و غرب و شرق زدگی حفظ و پاسداری کنید. برای همیشه نگذاریم دانشگاهها به انحراف کشیده شود، و هر جا انحرافی به چشم خورد با اقدام سریع به رفع آن کوشیم. و این امر حیاتی باید در مرحله اول با دست پر توان خود جوانان دانشگاهها و دانشسراها انجام گیرد. سلام بر دانش و دانشگاه و دانشگاهیانی که چراغ راه هدایت و راهنمایی ملت، به سوی تعالی و سعادت و فضل و فضیلت می باشند. سلام بر جوانان برومندی که با سلاح علم در سرفرازی و اعتلای کشور، کشور عزیز اسلامی کوشا، و در رسیدن به هدفهای انسانی - اسلامی از هیچ زحمت و کوششی دریغ ندارند. مهمترین عامل در کسب خود کفای و بازسازی، توسعه مراکز علمی و تحقیقاتی و تمرکز و هدایت امکانات، و تشویق همه جانبه مخترعین و مکتشفین و نیروهای متعهد و متخصصی است که شهادت مبارزه با جهل را دارند، و از لاک نگرش انحصاری علم به غرب و شرق بدر آمده، و نشان داده اند که می توانند کشور را روی پای خود نگه دارند. باید دانشگاهها خود کفا بشوند که احتیاج به دانش غرب نداشته باشند.

پیوند حوزه و دانشگاه

استقلال کشور ما منوط به استقلال همین دانشگاهها و فیضیه هاست. توجه داشته باشید که اگر دانشگاه و فیضیه اصلاح بشود، کشور شما استقلال خودش را بیمه می کند. از دانشگاه - چه دانشگاه علوم قدیمه، چه دانشگاه علوم جدید از دانشگاه سعادت یک ملت، و در مقابل سعادت شقاوت یک ملت سرچشمه می گیرد. باید از حوزه های علمی، یک عالمی به تمام معنا متعهد بیرون بیاید، و مرکز ساخت انسان باشد، و دانشگاه هم مرکز ساخت انسان باید باشد. دانشگاهیان و جوانان برومند عزیز، هر چه بیشتر با روحانیان و طلاب علوم اسلامی پیوند دوستی و تفاهم را محکمتر و استوارتر سازند، و از نقشه ها و توطئه های دشمن غدار غافل نباشند. تلاش کنید جهات دینی را در دانشگاه بیشتر کنید. دانشگاه پیوند خودش را به فیضیه محکم کند، و فیضیه محکم کند پیوستگی خودش را به دانشگاه.

معلم

شغل معلمی همان شغل انبیاست. پیغمبر اکرم معلم همه بشر است، و بعد از او حضرت امیر - سلام الله علیه - باز معلم همه بشر است. و وظیفه معلم هدایت جامعه است به سوی الله. شما معلمین یک شغل بسیار شریف دارید که همان شغل الله است. معلم امانتداری است که غیر از همه امانتها، انسان امانت اوست. کلید سعادت و شقاوت یک ملت دست قشر فرهنگی است. شما باید خیلی توجه داشته باشید که / شماها / یک مردم عادی نیستند، شماها معلم نسلی هستید که در آتیه همه مقدرات کشور به آن نسل سپرده می شود. شغل شما اخراج بچه ها و کودکان است از ظلمتها به نور. همه معلمین در فکر این باشند که خودشان را تهذیب کنند، باید خود را مذهب کنند تا حرفشان در دیگران اثر کند. معلمین آموزش و پرورش اگر خودشان یک پرورش صحیح نداشته باشند و یک تعلیم صحیح، نمی توانند جوانها را تعلیم کنند و آموزش بدهند و پرورش بدهند. صلاح و فساد یک جامعه به دست مربیان آن جامعه است. همه سعادتها و همه شقاوتها انگیزه اش از مدرسه هاست، و کلید دست معلمین است. این نونهالانی که امید آتیه کشور اسلامی هستند، اینها امانتهایی هستند در دست معلمین.

سواد آموزی

ما مبارزه با بی سوادی را به نحو احسن اجرا خواهیم کرد. تمام بی سوادان برای یادگیری، و تمام خواهران و برادران باسواد برای یاد دادن بپاخیزند. مایه بس خجلت است در کشوری که مهد علم و ادب بوده، و در سایه اسلام زندگی می کند که طلب علم را فریضه دانسته است، از نوشتن و خواندن محروم باشد. تمام گرفتاریهایی که ما در / این / طول مدت تاریخ داشتیم بهره برداری از جهالت مردم بوده است. جهالت مردم را آلت دست قرار دادند، و بر خلاف مصالح خودشان تجهیز کردند. اگر علم داشتند، علم جهتدار داشتند، ممکن نبود که مخربین بتوانند آنها را به یک جهتی که بر خلاف آن مسیری است که مسیر خودملت است تجهیز کنند.

انجمنهای اسلامی

امیدوارم که همه ایران یک انجمن اسلامی باشد. تمام ایران و تمام کشورهای اسلامی انجمن اسلامی است، یک انجمن و آن، انجمن الهی. هر یک از این انجمنهای محترم شعبه ای است از آن انجمن بزرگ اسلامی تحت رهبری امام زمان - سلام الله علیه. کوشش کنید اسلام را بشناسانید به مردم / این انجمنهای اسلامی کوشش کنند که این متاعی که ما داریم و هیچ کس ندارد، این قرآنی که ما داریم، این سنتی که ما داریم و هیچ کس ندارد در دنیا، این را معرفی کنند. من از انجمنهای اسلامی - در هر جا هست - تقاضا دارم که روابط خود را باهم هر چه بیشتر مستحکم کنند / و عناصر مرموزی که در صدد تفرقه و شکاف بین آنهاست طرد کنند، و به دیگران معرفی کنند / و اسلام و احکام نجاتبخش آن را سرلوحه برنامه خود قرار دهند. این انجمنهای اسلامی مفید به حال شماست. اگر چنانچه یک کسی گفت که انجمنهای اسلامی به درد نمی خورد و ارتجاعی هست، این همان ارتجاعی است که به همه ما می گویند. اگر شما خودتان، خودتان را اصلاح نکنید، و خودتان همان طوری که اسم انجمن اسلامی روی خودتان گذاشتید، اسلامی نباشید و خودتان را اسلامی نکنید، نمی توانید اصلا دیگران را به اسلام دعوت کنید. شما دو تعهد دارید، یکی - اسلامی بودن خودتان، یکی - اسلامی کردن آن جایی که این انجمنها در آن جا هست. باید انجمنهای اسلامی عقاید اسلامی داشته باشند. البته من به انجمنهای اسلامی هم سفارش کردم به این که نقطه جهات اسلامی را در نظر بگیرند، و هیچ دخالت دیگری در امور نکنند.

نقش زن در اجتماع

زن نقش بزرگی در اجتماع دارد، زن مظهر تحقق آمال بشر است. زن مربی انسان است. از دامن زن مرد به معراج می رود. زن یکتا موجودی است که می تواند از دامن خود، افرادی به جامعه تحویل دهد که از برکاتشان یک جامعه، بلکه جامعه ها به استقامت و ارزشهای والای انسانی کشیده شوند. نقش زن در جامعه بالاتر از نقش مرد است؛ برای این که زنان، بانوان، علاوه بر این که خودشان یک قشر فعال در همه ابعاد هستند، قشرهای فعال را در دامن خودشان تربیت می کنند. من در جامعه زنها یک جور تحول عجیبی می بینم که بیشتر از تحولی است که در مردها پیدا شده. این جانب به زنان پرافتخار ایران مباهات می کنم، که تحولی آن چنان در آنان پیدا شد، که نقش شیطانی بیش از پنجاه سال کوشش نقاشان خارجی و وابستگان بی شرافت آنان، از شعرای هرزه گرفته تا نویسندگان و دستگاههای تبلیغاتی مزدور را، نقش بر آن نمودند. زنان در عصر ما ثابت کردند که در مجاهده همدوش مردان، بلکه مقدم بر آنانند. ما مفتخریم که بانوان و زنان، پیر و جوان و خرد و کلان، در صحنه های فرهنگی اقتصادی و نظامی حاضر، و همدوش مردان یا بهتر از آنان در راه تعالی و اعتلای اسلام و مقاصد قرآن کریم فعالیت دارند. من هر وقت بانوان محترم را می بینم که با عزم و اراده قاطع در راه هدف حاضر به تحمل همه طور زحمت، بلکه شهادت هستند مطمئن می شوم که این راه به پیروزی منتهی می شود. بانوان رهبر نهضت ما هستند. شما بانوان شجاع دوشادوش مردان پیروزی را برای اسلام بیمه کردید. شما خواهران در این نهضت سهم بسزایی داشتید. شما خواهران عزیز و شجاع، دوشادوش مردان پیروزی را برای اسلام بیمه کردید. مردان ما مرهون شجاعتهای شما زنهای شیر دل هستند. ما بسیاری از موفقیتها را مرهون خدمتهای شما بانوان می دانیم. خدمت مردها هم، بسیاری مرهون خدمت زنهاست. بانوان ایران، در این نهضت و انقلاب سهم بیشتری از مردان دارند. بانوان عزیز ما اسباب این شدند که مردها هم جرات و شجاعت پیدا کنند. این پیروزی را ما از بانوان داریم قبل از این که از مردها داشته باشیم. آنچه که در ایران بزرگتر از هر چیز بود، تحولی است که در بانوان ایران حاصل شد. اگر این نهضت و انقلاب اسلامی هیچ نداشت جز این تحولی که در بانوان و در جوانان ما پیدا شد، این یک امری بود که کافی بود برای کشور ما. آسیب نخواهد دید ملتی که بانوانش در صف مقدم برای پیشبرد مقاصد اسلامی هست. چه افتخاری بالاتر از این که زنان بزرگوار ما در مقابل رژیم ستمکار سابق و پس از سرکوبی آن، در مقابل ابرقدرتها و وابستگان آنان، در صف اول، ایستادگی و مقاومتی از خود نشان دادند که در هیچ عصری چنین مقاومتی و چنین شجاعتی از مردان ثبت نشده است. در تربیت و تعلیم جامعه بزرگوار، بانوان پیشتاز باشند. اگر زنهای انسان ساز از ملتها گرفته بشود، ملتها به شکست و انحطاط خواهند رسید. صلاح و فساد یک جامعه، از صلاح و فساد زنان در آن جامعه سرچشمه می گیرد. شما مردان و زنان تاریخ، باید پایداری در راه کوبیدن ستمکاران و دفاع از حق را به جهانیان و نسلهای آینده ثابت کنید.

حقوق زن

اسلام به زنان آزادی داده است. اسلام با آزادی زن نه تنها موافق است، بلکه خود پایه گذار آزادی زن در تمام ابعاد وجودی زن است. تشیع نه تنها زنان را از صحنه زندگی اجتماعی طرد نمی کند، بلکه آنان را در جامعه، در جایگاه رفیع انسانی خود قرار می دهد. در نظام اسلامی، زن همان حقوقی را دارد که مرد دارد، حق تحصیل، حق کار، حق مالکیت، حق رای دادن و حق رای گرفتن. از نظر حقوقی انسانی، تفاوتی بین زن و مرد نیست، زیرا که هر دوانسانند و زن حق دخالت در سرنوشت خویش را همچون مرد دارد. زن مانند مرد آزاد است که سرنوشت و فعالیتهای خود را انتخاب کند. در نظام اسلامی، زن به عنوان یک انسان می تواند مشارکت فعال با مردان، در بنای جامعه اسلامی داشته باشد. اسلام زنها را نجات داده است از آن چیزهایی که در جاهلیت

بود؛ آن قدری که اسلام به زن خدمت کرده است - خدا می داند - به مرد خدمت نکرده است. زنان از نظر اسلام نقش حساسی در بنای جامعه اسلامی دارند؛ و اسلام زن را تا حدی ارتقا می دهد که او بتواند مقام انسانی خود را در جامعه باز یابد و از حد شیء بودن بیرون بیاید؛ و متناسب با چنین رشدی می تواند در ساختمان حکومت اسلامی مسئولیتهایی به عهده بگیرد. امروز باید خانمها وظایف اجتماعی خودشان را و وظایف دینی خودشان را عمل بکنند؛ و عفت عمومی را حفظ بکنند، و روی آن عفت عمومی کارهای اجتماعی و سیاسی را انجام بدهند. آنچه اسلام با آن مخالف است و آن را حرام می داند فساد است، چه از طرف زن باشد و چه از طرف مرد، فرقی نمی کند. ما می خواهیم زنان را از فسادی که آنها را تهدید می کند آزاد سازیم. ما می خواهیم زن در مقام والای انسانیت خودش باشد، نه ملعبه باشد. اسلام نمی خواهد که زن به عنوان یک شیء و یک عروسک در دست مردان ما باشد؛ اسلام می خواهد شخصیت زن را حفظ کند، و از او انسانی جدی و کارآمد بسازد. اسلام خواسته است که زن و مرد حیثیت انسانی شان محفوظ باشد. در اسلام، زن باید حجاب داشته باشد، ولی لازم نیست که چادر باشد، بلکه زن می تواند هر لباسی را که حجابش را به وجود آورد اختیار کند.

روز زن

اگر روزی باید روز زن باشد، چه روزی والاتر و افتخار آمیزتر از روز ولادت باسعادت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - است مبارک باد بر ملت عظیم الشان ایران، بویژه زنان بزرگوار، مبارک. روز زن، روز شرافتمند عنصر تابناکی که زیر بنای فضیلتهای انسانی و ارزشهای والای خلیفه الله در جهان است.

مقام مادر

هیچ شغلی به شرافت مادری نیست. خدمت مادر به جامعه از خدمت معلم بالاتر است، و از خدمت همه کس بالاتر است. اول مدرسه ای که بچه دارد دامن مادر است. در دامن مادر، بچه ها بهتر تربیت می شوند تا پیش استادان. دامن مادر بزرگترین مدرسه ای است که بچه در آن جا تربیت می شود. مادر خوب، بچه خوب تربیت می کند. اگر مادرها، مادرهای بافضیلت باشند، اولاد بافضیلت تحویل می دهند. خدای نخواست - اگر مادر منحرف باشد، بچه از همان دامن مادر منحرف بیرون می آید. شما خانمها شرف مادری دارید، که در این شرف از مردها جلوتر هستید. درست شدن کشورها مرهون شماهاست، مرهون شما مادرهاست، خرابی و آبادی کشورها تابع شماهاست. رحمت خداوند بر مادرانی که جوانان نیرومند خود را به میدان دفاع از حق فرستاده، و به شهادت ارجمند آنان افتخار می کنند. ملتی که خواهران و مادران دلیرش، افتخار به مرگ جوانان برومندش می کند که در صف شهدا هستند، پیروز است. مادران شجاع فرزندان اسلام، خاطره جانبازی و رشادت زنان قهرمان را در طول تاریخ زنده کرده اند. اساسا تربیت از دامن پاک مادر و جوار پدر شروع می شود؛ و با تربیت اسلامی و صحیح آنان، استقلال و آزادی و تعهد به مصالح کشور پایه ریزی می شود.

یاوران انقلاب (خانواده شهدا، جانبازان، آزادگان)

ما از خدا هستیم همه، همه عالم از خداست، جلوه خداست؛ و همه عالم به سوی او برخواهد گشت. پس چه بهتر که برگشتش اختیاری باشد و انتخابی، و انسان انتخاب کند شهادت را در راه خدا، و انسان اختیار کند موت را برای خدا و شهادت را برای اسلام. شما خانواده های شهدا، با شهادت افتخار آفرینان این مرز و بوم، به جهان فهمانید که از همه عزیزان در راه اسلام خواهید گذشت. خطاب به خانواده شهدا، شما چشم و چراغ این ملتید. امید است شما عزیزان خردسال، که یادگار فداکاران در راه

خداوند تعالی و اسلام عزیز هستید، چون پدران بزرگوار خویش خود را برای دفاع از اسلام بزرگ و میهن عزیز مهیا سازید. خانواده های شهدا و اسرا و مفقودین و جانبازان، خود حافظ و نگهبان ارزش شهادت و ایثار بوده اند و بعد از این نیز - به یاری خدا - پاسدار آن خواهند بود. شما خانواده های شهدا و معلولین و مجروحین، نشان دادید که هرگز اجازه نمی دهید استعمار بر مقدرات این کشور سایه افکند. شهدای انقلاب بزرگ، چون شهدای صدر اسلام، در پیشگاه مقدس ربوبی، ارزشمند و مورد عنایت حق تعالی و اولیای اسلام ارزشمند خواهند بود. خدمت شما به آنها، خدمت به نبی اکرم است، خدمت به انبیاست. خطاب به مسئولین بنیاد شهید، خدمت شما ارزشمندترین خدمتهاست. این جانب هر وقت با این عزیزان معظم برخورد می کنم یا وصیتنامه انسان سازشیدی را می بینم، احساس حقارت و زبونی می کنم. قبور شهدا و اجساد و ابدان معلولان، زبان گویایی است که به عظمت روح جاوید آنان شهادت می دهد. خطاب به فرزندان شاهد، شما گواهان صادق و یادگاران عزمها و اراده های استوار و آهنین، نمونه ترین بندگان مخلص حقیق. علاقه مندم که فرد شما عالم و متخصصی متعهد برای اسلام ناب محمدی صلی الله علیه و آله و سلم -، و مبارزی سرسخت علیه اسلام آمریکایی و اسلام مرفهین، و پرچمدار وفاداری برای ایثارگران و شهیدان خود باشید؛ و بتوانید با چراغ علم و تقوا، ظلمت نفاق و کج فکری ها و تحجرها و مقدس مآبی ها را از دامن اسلام بزدایید. کارنامه نورانی شهادت و جانبازی عزیزان شما، گواه صادقی بر کسب بالاترین امتیازات و مدارج تحصیلی معنوی آنان است، که با مهر رضایت خدا امضا شده است؛ و کارنامه شما در گرو تلاش و مجاهدت شماست. زندگی در مدرسه اراده است، و شقاوت هر زندگی در دنیای امروز، و سعادت انسانی، به اراده همان انسان رقم می خورد. مفقودین عزیز محور دریای بی کران خداوندی اند، و فقرای ذاتی دنیای دون در حسرت مقام والایشان در حیرتند. سلام گرم و محبت خالصانه ام را به این سرمایه های گرانبهای انقلاب، این یادگاران معلمین جاوید دانشگاه عشق و شهادت ابلاغ نمایید. مبدا یک وقتی یک کلمه درشتی گفته بشود به این بازماندگان شهدا یا به این معلولین. مجروحین و معلولین خود چراغ هدایتی شده اند که در گوشه گوشه این مرز و بوم، به دین باوران راه رسیدن به سعادت آخرت را نشان می دهند. درود بر شما معلولان و مصدومان که اعضا و سلامت خود را در راه اعتلای قرآن کریم از دست دادید. شما خودتان زبان گویای افتخار هستید، زبان گویای اسلام هستید. آنهایی که برای خودشان و برای قدرت خودشان، خون شما جوانها را و شما معلولها را وسیله قرار می دهند از فطرت انسانی خارجند. هر چه انقلاب اسلامی دارد، از برکت مجاهدت شهدا و ایثارگران است. هان ای شهیدان! در جوار حق تعالی آسوده خاطر باشید؛ که ملت شما پیروزی شما را از دست نخواهد داد. ای بازماندگان شهدای به خون خفته! و ای معلولان عزیزی که حیات جاوید را بانثار سلامت خود بیمه کرده اید! مطمئن باشید که ملت شما مصمم است پیروزی را تا اقامه حکومت الله و تا ظهور بقیه الله - روحی فدا - نگهبان باشد.

جوانان و نوجوانان

ما جوانهایمان را لازم داریم که تربیت بشوند به تربیت انسانی، یعنی تربیت اسلامی. جوانها را تربیت کنید و تعلیم. همراه تعلیم، تربیت باشد. این جوانهایی که در آتیه باید این مملکت را حفظ کنند، این مملکت را اداره بکنند، اینها باید درست تربیت بشوند و اصلاح بشوند. اسلام آن قدر که به تهذیب این بچه های ما و جوانهای ما کوشش دارد، به هیچ چیز کوشش ندارد. از حالا که جوان هستید و قوای جوانی محفوظ است، جدیت کنید به این که هوای نفس را از نفس خودتان خارج کنید. بهار توبه ایام جوانی است، که بار گناهان کمتر و کدورت قلبی و ظلمت باطنی ناقصتر و شرایط توبه سهولتر و آسانتر است. از جوانان، دختران و پسران می خواهم که استقلال و آزادی و ارزشهای انسانی را، و لو با تحمل زحمت و رنج، فدای تجملات و عشرتها و بی بند و باری ها، و حضور در مراکز فحشا که از طرف غرب و عمال بی وطن به شما عرضه می شود، نکنند. آنهایی که می خواستند ما را غارت کنند، در طول تاریخ و در طول این پنجاه و چند سال، کوش کردند که جوانهای ما را بی تفاوت بار بیاورند. شما جوانان مسلمان

لازم است که در تحقیق و بررسی حقایق اسلام، در زمینه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و غیره اصالت های اسلامی را در نظر گرفته، و امتیازاتی که اسلام را از همه مکاتب دیگر جدا می سازد فراموش نکنید. باید جوانان ما بدانند، تا معنویت و عقیده به توحید و معاد در کسی نباشد، محال است از خود بگذرد و در فکر امت باشد. شما جوانان برومند، شما محصلین ارجمند که امید من هستید و نوید من هستید، باید در هر جا که هستید، در هر جایی از ایران که هستید باید بیدار باشید، با بیداری از حقوق خودتان دفاع کنید. باید جوانهای ما، پیرهای ما، زنهای ما، مردهای ما و بچه های ما، همه در راه اسلام، برای عزت اسلام، برای عزت میهن خودشان و برای عزت قرآن کریم فداکاری کنند. شما ای جوانان عزیز! یاس به خود راه ندهید؛ حق پیروز است. به نیروی شما جوانها باید این مملکت اصلاح بشود. چقدر موجب افتخار است که جوانهای برومندی در مملکت ما، در خدمت اسلامند. این تحولی که در جوانهای ما، در انسانها، آنهایی که متعهد هستند پیدا شده است، اهمیتش بیشتر از آن تحولی است که در مملکت پیدا شده است. شما جوانان که امید من هستید و نوید من هستید، کوشش کنید و وحدت کلمه خود را حفظ کنید. بر شما جوانان ارزنده اسلام که مایه امید مسلمین هستید لازم می باشد که ملت ها را آگاه سازید، و نقشه های شوم و خان و مانسوز استعمارگران را برملا نمایید. بر شما جوانان روشنفکر است که از پانشینید تا خواب رفته ها را از این خواب مرگبار برانگیزانید، و با فاش کردن خیانتها و جنایتهای استعمارگران و پیروان بی فرهنگ آنها، غفلت زده ها را آگاه نمایید. شما نسل جوان موظف هستید غریزه ها را از خواب بیدار کنید و فجایع حکومت های ضد انسانی آنها، و اعمال آنها را برملا نمایید. بعضی از جوانهای ما تمام حیثیت ملی خودشان را، فدای غرب کردند، و این شکست روحی بود که برای ما از همه شکست هایی که داشتیم بالاتر بود. گمان نکنند جوانهای ما که هر چه هست در غرب است و خودشان چیزی ندارند!

عدالت اجتماعی

ملت ایران خواستار عدالتند و آزادی و استقلال؛ و معتقدند جز در سایه اسلام و با قوانین اسلام به آن نمی رسند. عدالت را اجرا کنید، عدالت را برای دیگران نخواهید، برای خودتان هم بخواهید. عدل از هر کس صادر بشود عدل است، و جرم و جور از هر کس صادر بشود جرم است. خروج از اعتدال و عدالت الهی و صراط مستقیم، انحراف است و اجتناب از آن وظیفه ای الهی است. به جهانیان بگویید، در راه حق و اقامه عدل الهی و کوتاه کردن دست مشرکان زمان باید سر از پا شناخت، و از هر چیزی حتی مثل اسمعیل ذبیح الله گذشت که حق جاودانه شود.

حمایت از مستضعفان و محرومان

طریق اسلامی این است که مستضعفین را حمایت کنند. ما به پیروی از اسلام بزرگ، از جمیع مستضعفین حمایت می کنیم. گمان نمی کنم عبادتی بالاتر از خدمت به محرومین وجود داشته باشد. دوستان عزیزم! خود را برای خدمت به اسلام و ملت محروم مهیا کنید؛ کمر به خدمت بندگان خدا که خدمت به خداست ببندید. به همه در کوشش برای رفاه طبقات محروم وصیت می کنم که خیر دنیا و آخرت شماها در رسیدگی به حال محرومان جامعه است. چه نیکوست که طبقات تمکن دار، به طور داوطلب برای زاغه و چپر نشینان مسکن و رفاه تهیه کنند؛ و مطمئن باشند که خیر دنیا و آخرت در آن است. و از انصاف به دور است که یکی بی خان و مان، و یکی دارای آپارتمانها باشد. ما آن روز عید داریم که مستمندان ما، مستضعفان ما به زندگی صحیح رفاهی و به تربیت صحیح اسلامی - انسانی برسند. آنچه مهم است این است که آن قشر مستضعف بیشتر مورد نظر باشد. خدا نیلورد آن روزی را که سیاست ما و سیاست مسئولین کشور ما، پشت کردن به دفاع از محرومین و رو آوردن به حمایت از سرمایه دارها گردد. اسلام برای مستضعفین آمده است و اول نظرش به آنهاست. این قرن - به خواست خداوند قادر - قرن غلبه مستضعفان بر مستکبران، و حق

برباطل است. به مستضعفان و مستمندان و زاغه نشینان که ولی نعت ما هستند خدمت کنید. پیش خدای تبارک و تعالی کمتر خدمتی است که به اندازه خدمت به زاغه نشینان فایده داشته باشد.

کاخ نشینان و کوخ نشینان

ما باید کوشش کنیم که اخلاق کاخ نشینی را از این ملت بزداییم. اکثر این خویهای فاسد از طبقه مرفه به مردم دیگر صادر شده است. طبع کاخ نشینی منافات دارد با تربیت صحیح، منافات دارد با اختراع و تصنیف و تالیف و زحمت. ما وقتی که در مذهب خودمان ملاحظه می کنیم که فقه ما آن طور غنی است، و فلسفه ما آن طور غنی است، می بینیم اشخاصی که این فقه را به این غنارسانند، و آن اشخاصی که این فلسفه را به این غنارسانند کاخ نشینان بودند، کوخ نشینان بودند. تزلزلی که در بین کاخ نشینان هست در بین کوخ نشینان نیست؛ آرامشی که این طبقه محروم دارند، آن طبقه ای که به خیال خودشان در آن بالاها هستند ندارند. ما در طول مشروطیت از این کاخ نشینها خیلی صدمه خوردیم. مجلسهای ما مملو از کاخ نشین بود، و در بینشان معدودی بودند که کوخ نشینها بودند؛ و همین معدودی از کوخ نشینها بودند که خیلی از انحرافات جلوگیری می کردند. ما - بحمد الله - امروز همه دست اندر کارهایمان کاخ نشین نیستند، دولت ما یک دولت کاخ نشین نیست. آن روزی که دولت ما توجه به کاخ پیدا کرد، آن روز است که باید ما فاتحه دولت و ملت را بخوانیم. آن روزی که رئیس جمهور ما - خدای نخواست - از آن خوی کوخ نشین بیرون برود و به کاخ نشینی توجه بکند، آن روز است که انحطاط برای او و برای کسانی که با او تماس دارند پیدا می شود. کاش کاخ نشینان حال دردمندان ما را مشاهده می کردند، تا به جنایات دولت جبار آمریکا دامن نزنند! شما طبقه جوان برومند زاغه نشین، بر آن اشخاص کاخ نشین شرافت دارید، و شما هستید که اسلام را حفظ کردید. یک موی سر این کوخ نشینان و شهید دادگان به همه کاخها و کاخ نشینان جهان شرف و برتری دارد. این پایین شهرها و این پابرهنه ها - به اصطلاح شما! - اینها ولی نعمت ماها هستند. اگر همراهی این توده های محروم نبود، حکومت نمی توانست برقرار باشد. اگر نبود / این / همت این محرومان و همت این روستاییان و همت این جنوب شهرها، اگر نبود این، نه رژیم سابق ظلمش از بین رفته بود و نه ما در مقابل مشکلات می توانستیم مقاومت کنیم. آنهایی تا آخر خط با ما هستند که درد فقر و محرومیت و استضعاف را چشیده باشند.

کار و کارگر

حیات یک ملت مرهون کار و کارگر است. کارگران از ارزشمندترین طبقه و سودمندترین گروه در جامعه ها هستند. چرخ عظیم جوامع بشری، با دست توانای کارگران در حرکت و چرخش است. روز کارگر روز دفن سلطه ابر قدرتهاست.

کشاورزی

ایران مملکتی است که کشاورزی او باید کشاورزی غنی باشد. شما کشاورزان که بزرگترین پشتیبان ملت هستید، باید به کار کشاورزی خودتان ادامه بدهید. الان می دانید که ما محتاج به خارجیم راجع به مواد غذایی، باید خودمان این راجبران بکنیم، و این به همت کشاورزان ماست. در هر کشور کارگر و کشاورز اساس آن کشور هستند؛ اساس اقتصادی کشور بسته به کار کارگر و کشاورز است. کشاورزان و کارگران اساس استقلال کشورند. اصلاحات ارضی که ما خواستارش هستیم، کشاورز را از محصول کارش بهره مند خواهد ساخت، و مالکانی را که بر خلاف قوانین اسلامی عمل کرده اند مجازات خواهد کرد. جهاد کشاورزها این است که کشاورزی شان را تقویت کنند.

بازار و سرمایه

الان بازار که در دست بازاریهای به ظاهر متدین است ، به اسم این که حالادیکر کسی نیست که به ما فشار بیاورد و بگوید نرخ کذا ، نباید اجحاف بکند ؛ با حاکم وقت است که جلوگیری کند. اسلام نه با سرمایه داری ظالمانه و بی حساب ، و محروم کننده توده های تحت ستم و مظلوم موافق است ، بلکه آن را به طور جدی در کتاب و سنت محکوم می کند و مخالف عدالت اجتماعی می داند... و نه رژیم مانند رژیم کمونیسم و مارکسیسم لنینیسم است که با مالکیت فردی مخالف و قائل به اشتراک می باشند.

بازگشت متخصصان به کشور

آغوش کشور و انقلاب ، همیشه برای پذیرفتن همه کسانی که قصد خدمت و آهنگ مراجعت داشته و دارند گشوده است ، ولی نه به قیمت طلبکاری آنان از همه اصول.

امام خمینی (ره)

اگر به من بگویند خدمتگزار ، بهتر از این است که بگویند رهبر ؛ رهبری مطرح نیست ، خدمتگزاری مطرح است ، اسلام ما را موظف کرده که خدمت کنیم. در اسلام و پیش من رهبری مطرح نیست ، برادری مطرح است. من با مردم ایران برادر هستم ، و خود را خادم و سرباز آنان می دانم. من از خدای تبارک و تعالی توفیق همه را می خواهم. من از بیرون آمده ام که خدمت به شما بکنم. من خادم شما هستم ، من خادم ملت شما هستم. من آمده ام تا پیوند خدمتگزاری خودم را به شما عزیزان عرضه کنم ، که تاحیات دارم خدمتگزار همه هستم ، خدمتگزار ملت های اسلامی ، خدمتگزار ملت بزرگ ایران ، خدمتگزار دانشگاهیان و روحانیان ، خدمتگزار همه قشرهای کشور و همه قشرهای کشورهای اسلامی و همه مستضعفین جهان. این جانب که یک نفر از خدمتگزاران علمای اعلام و ملت اسلام هستم ، در مواقع خطیر و برای مصالح بزرگ اسلامی ، حاضرم برای کوچکترین افراد تواضع و کوچکی کنم ، تا چه رسد به علمای و مراجع عظام - کثر الله امثالهم - . من دعاگوی همه شما هستم و خدمتگزار همه ملت. و من امیدوارم که بتوانم این خدمتم را تمام کنم ،. خمینی دست یکایک شما را می بوسد و به یکایک شما احترام می گذارد و یکایک شما را رهبر خودش می داند ، که بارها گفته ام من با شما یکی هستم. من آمده ام که بزرگواری شما را حفظ کنم من آمده ام که دشمنهای شما را زمین بزنم. من احتیاج به کمک مالی ندارم. من با شاه ، با یک قلم و چند صفحه کاغذ مبارزه می کنم ؛ و اگر یک وقت محتاج به کمکی باشم ملت من به من کمک خواهد کرد. پیش من مکان معینی مطرح نیست ، عمل به تکلیف الهی مطرح است ، مصالح عالیه اسلام و مسلمین مطرح است. برای من مکان مطرح نیست ، آنچه مطرح است مبارزه بر ضد ظلم است ؛ هر جابهتر این مبارزه صورت بگیرد ، آن جا خواهم بود. من اکنون قلب خود را برای سرنیزه های مامورین شما حاضر کرده ام ، ولی برای قبول زورگوییها و خضوع در مقابل جبارهای شما حاضر نخواهم کرد. من برای چند روز زندگی با عار و ننگ ارزشی قائل نیستم. خمینی را اگر دار بزنند تفاهم نخواهد کرد. اگر خمینی هم با شما سازش کند ، ملت اسلام با شما سازش نمی کند. ملت ایران باید بداند که من در کنار آنان ، تا آخرین نفس برای حفظ قوانین اسلام و مصالح مملکت به مبارزه خود ادامه می دهم. خدا می داند که شخصا برای خود ذره ای مصونیت و حق و امتیاز قائل نیستم ؛ اگر تخلفی از من هم سر زد ، مهای مؤاخذه ام. امیدوارم که خمینی از راه مستقیم اسلام ، که مبارزه با قدرتهای ستمگر است هیچ گاه منحرف نشود. آنهایی که شناخته اند ، می دانند که من آنی که باید انجام بدهم تحت تاثیر واقع نمی شوم ، انجام می دهم. من بارها اعلام کرده ام که با هیچ کس ، در هر مرتبه ای که باشد عقد اخوت نبسته ام ؛ چهارچوب دوستی من ، در درستی راه هر فرد نهفته است. من اعلام می کنم که هر کس به

من نسبت بدهد مطلبی را که برخلاف دستورات اسلامی است، دروغ گفته است. اگر من یک وقتی دیدم که مصلحت اسلام اقتضا می‌کند که یک حرفی بزنم، می‌زنم و دنبالش راه می‌افتم، و از هیچ چیز نمی‌ترسم - بحمد الله تعالی؛ - والله تا حالا نترسیده‌ام، آن روز هم که می‌بردم، آنها می‌ترسیدند، من آنها را تسلی می‌دادم که نترسید. من از آن آدمها نیستم که یک حکمی اگر کردم، بنشینم چرت بزنم که این حکم خودش برود؛ من راه می‌افتم دنبالش. من پاپ نیستم که فقط روزهای یک شنبه مراسمی انجام دهم، و بقیه اوقات برای خودم سلطانی باشم و به امور دیگر کاری نداشته باشم. من دست از کار خودم برداشتم که طلبگی بود و آمدم این جا، برای این که ما یک حکومت صالح نداشتیم، و یک قدرت صالحه در کار نبود. من دست برادری دراز می‌کنم به تمام ملت‌های اسلام، به تمام مسلمین دنیا، در شرق و غرب عالم هر چه مسلم هستند. من دست عموم ملت اسلام و آزادیخواهان جهان را، در راه قطع ریشه استعمار و استعمارگران، استقلال ممالک اسلامی و گسستن زنجیره‌های اسارت، می‌فشارم. من دست و بازوی همه عزیزانی که در سراسر جهان کوله بار مبارزه را بر دوش گرفته‌اند، و عزم جهاد در راه خدا و اعتلای عزت مسلمین را نموده‌اند، می‌بوسم و سلام و درودهای خالصانه خود را به همه غنچه‌های آزادی و کمال‌نثار می‌کنم. من در این آخر عمر، متواضعانه دست خود را به طرف تمام گروه‌هایی که برای برپایی اسلام و احکام آن، که تنها راه سعادت و ضامن استقلال و آزادی ایران از استعمار نو و کهنه است، کوشش و فداکاری می‌کنند دراز می‌کنم و از همه استمداد می‌نمایم. این جانب با تمام طاقت، در حصول وحدت همه اقشار ملت مسلمان کوشش کرده و می‌کنم. من به شما ملت ایران سفارش می‌کنم که اگر در روزنامه‌ای، در مطبوعاتی، در جای دیگری به من سب بکنند، فحش بدهند، کسی حق ندارد که یک کلمه بگوید. من تحریم کردم بر شما جوابگویی را؛ برای این که توطئه است، توطئه‌ها را با سکوت خنثی کنید؛ و اگر چنانچه توطئه زیاد شد با مشت خنثی می‌کنیم. من گرچه فرزند عزیزی را که پاره تنم بود از دست دادم، لکن مفتخرم که چنین فرزندان فداکاری در اسلام وجود داشت و دارد. من همواره به خلوص و صفای بسیجیان غبطه می‌خورم، و از خدا می‌خواهم تا بابسیجیان محشورم گرداند، چرا که در این دنیا افتخارم این است که خودبسیجی‌ام. خون و جان ناقابل خویش را برای ادای واجب حق و فریضه دفاع از مسلمانان آماده نموده‌ام، و در انتظار فوز عظیم شهادتم. من وقتی مطالعه روحیه مردان و زنان جوان از دست داده را می‌کنم که شجاعانه در مقابل مصائب ایستادگی کرده و می‌کنند، برای خود احساس شرمندگی می‌کنم. هم برادرهای ما و هم خواهرهای ما، همه سربازهای اسلام هستیم. و من امیدوارم که در آن کتابی که بناست اسم سربازها را بنویسند، اسم ماها را هم به نام سرباز بنویسند. من امیدوارم به فوز احدی الحسینین نایل شوم، یا پیشرفت مقصود و اقامه یا شهادت در راه آن که راه حق است. عدل و حق، قدرت‌ها و ابرقدرتها و نوکران آنان مطمئن باشند که اگر خمینی یکی و تنها هم بماند، به راه خدا که راه مبارزه با کفر و ظلم و شکر و بت پرستی است ادامه می‌دهد، و به یاری خدا در کنار بسیجیان جهان اسلام، این پابرنه‌های مغضوب دیکتاتورها، خواب راحت را از دیدگان جهان‌خواران و سرسپردگانی که بر ستم و ظلم خویش اصرار می‌نمایند سلب خواهد کرد. هیئات که خمینی در برابر تجاوز دیوسیرتان و مشرکان و کافران به حریم قرآن کریم و عترت رسول خدا و امت محمد - صلی الله علیه و آله - و پیروان ابراهیم حنیف، ساکت و آرام بماند، و یا نظاره گر صحنه‌های ذلت و حقارت مسلمانان باشد. نهضت ما قائم به شخص نیست، نهضت ما همگانی است، همه ملت رهبرند، همه بیدار شده‌اند.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی

از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیت های گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازی های رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴ ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۰۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ فکس ۰۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۰۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاء الله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۱۹۷۳-۳۰۴۵ و شماره حساب شب: ۵۳-۵۶۰۹-۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۹۰ IR به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی

دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».



اصفهان

فائمه

WWW



برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹